

﴿ هو الله تعالى ﴾

(رسالة مزارات بابرکات) هرات

﴿ طبع ۱۳۱۰ ﴾

﴿ در مطبعة دانش ﴾

سبب نشر این رساله

بعد از آنکه بنده اله و آقای * سرور جويا * از
 طبع مجله مناجات حضرت * خواجه عبدالله انصاری *
 فراغت حاصل نمودیم * جناب حاجی محمد عظیم خان *
 هراتی که از دیر زمانی در صدد دستیابی مکمل رساله
 مزارات بابرکات هرات بوده و به طبع و نشر آن تمایل
 قلبی داشتند، معاونت خود را در انطباع این رساله
 نایاب اصرار داشته و اینک بعون الله تعالی در طبع
 آن اقدام ورزیدیم و ضمناً بعرض مرام می پردازیم
 هرات از شهرهای قدیمی و مشهور بعلاقه [آریاست]
 در این حدود یعنی صوبه * آریا * بسیار شهرها بوده
 که باید در بین هرات و مشهد باشد، و شك نیست شهر
 هرات که شرقیها او را * هری * میگویند -- نزد
 یونانیان بنام * آریا * موسوم بوده اما یقین نشده
 است کدام شهر [آریا] گفته می شده است، قرار
 گفته (آرین) مورخ پایتخت (آریا) (آرتا کوانا) یا
 * آرتا گانا * بوده دو شهر دیگر * سکندریه * و
 * اخابه * و هم یکی (کندکی) است و مسلم نیست ازینها
 کدام يك هرات است - قرار بیان (پاری) مورخ

شهر [ارتاکوانا] پایتخت آریا عبارت از شهر فوشنگ است
 ابن عقیل (یوشنگ) نوشته که از هرات به فاصله يك
 هزار است و بسر حد دریای هریرود است [فعلا در
 جنوبی زنده جان علاقه غوریان آثارا این شهر
 موجود است] بینی مورخ هم این را تأیید کرده که
 (ارتاکوانا) همین شهر فوشنگ است و شهر سکندر به
 شاید شهر فراه باشد و آریا همین شهر هرات است
 ولی فراه از حد و آریا خارج است باری بقول
 (بلو تارق) مورخ شهر فراه را سکندر اعظم بنا نموده
 و از *آریا* بهند بهمین راه میرفته اند .

بهر صورت مسلم شد که هرات از صوبه های نهایت
 قدیمی است *آرین* مورخ هم عقیده دارد که هرات
 قبل از سکندر اعظم بنا شده و میگوید سکندر این قدر
 مجال پیدا نکرد که در این سرزمین سر از نو شهر
 بسازد - اینطور هم شده که فاتحین مقدونیه بهر جا
 میرسیدند شهرهای سابقه را تا مهالی نومی گذاشتند .
 صاحب روضه الصفا می نویسد - هرات از شهرهای
 عظیم قدیم است و پادشاهان ذی شوکت در این مقام
 اهتمام نموده و مقر خود داشته چنانکه از فحوای
 این رباعی معلوم میشود :-

لمهر اسپ نهاده است هری را بنیاد * کشتا سب بر او بنای دیگر بنها د
 یهمن پس ازو عمارت دیگر کرد * اسکندر رومیش همه داد بناد

☆ (عرض مقصود) ☆

چون غرض از طبع و نشر این رساله تاریخ و تشریح
 حالات بزرگان و مشایخ و اکابر دین مبین اسلامی
 هستند که در این سرزمین غنوده اند - لذا تاریخ
 هرات از سابق و خصوصاً از زمانی که دیانت اسلامی
 در این خطه شیوع پیدا نموده و استیلای مسلمانان
 و تسلط عرب بر جو د آمده بود هم تذکار میگردد •
 صاحب فتوحات اسلامی بنا بر قول صحیح مینویسد -
 در سال (۲۳) از هجرت - بدوره خلافت حضرت
 عمر فاروق (رض) خراسان فتح شد در همان زمان
 (یزدجرد) که از آنها جمعی مسلمانان هزیمت دیده بود
 در مهر و پناهنده شدند و در آنجا آتشکده بنا کردند و قارس
 و امجد دابر علیه حکومت عرب بشو رانید، حضرت عمر رض
 (احنف بن قیس) را که صاحب لوایی بود به خراسان اعزام
 فرموده و ببالشکر زیاد خراسان را گرفتند و از راه
 (طسین) بهرات اعزام و به غلبه هرات را فتح کردند
 و [صحاری عبدی] را حکمران هرات نمودند - ولی

بعد از شهادت حضرت عمر (رض) اهل خراسان مخالفت
 نموده بودند * (عبدالله بن حازم) برای فتح هرات
 آمده ولی با ابن (عامر) که والی این ولایت بوده
 مصالحه نموده و هرات را در تحت استیلا آورده بودند—
 گویا نشئت دیانت اسلام در هرات بدویره خلافت
 حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه گفته می شود—
 و بعدها بدویره خلفاء سوم و چهارم و بنی امیه
 و بنی عباس هم سلطه عرب در این ولایت وجود داشته
 و سلاطین نامداری که بعدها از ساسانی ها و سلجوقی
 ها قدرت یافته اند هم مربی دیانت اسلامی بوده
 اند مگر عظمت هرات در این دوره اخیر بزمان (امیر
 نیمور کرکان) و خصوص هنگام سلطنت امیر شاهرخ بوده
 این پادشاه عظیم الشان مرکز سلطنت خود را ولایت هرات
 قرار داده و آثار تاریخی مهمی نسبت به عالم دیانت پروری
 خود باقی گذاشت که غرض از تعمیر مصلاهای هرات است
 صاحب روضه الصفا توضیح میدهد که در سال ۸۱۱ شاه رخ
 میرزا از سمرقند عودت فرمودند بهمارت باغ سفید وارد و
 بنای مدرسه شریف خاتوا معارف پناه در شمالی قلعه اختیار
 الدین با تمام رسید و مدرسه مهد علیا تعمیر گوهر شاد
 آغام آنا رش ظاهر است

در سال ۸۵۱ این پادشاه معارف دوست و فایده یافته است •
 مقصود اینکه چون سلاطین نامدار سعادت کردار
 در زمان سلف مربی علم و عرفان و معاون اهل فضل و
 ایمان بوده اند مزید ادراکات اهل علم و تزکیان
 دین قیام داشته و به فیوضات لدنی رسیدند زیرا
 سعادت دین و دنیا از علم حاصل است و تعمیم علوم
 دینی در این سرزمین فوق التصور بوده است •
 حضرت پیر هرات خواجه عبد الله انصاری (رحمة الله
 علیه) میفرماید: (حق تعالی خواست که قدرت خود
 نماید عالم را آفرید - و خواست که خود را نماید آدم
 را آفرید) البته کسانی که صفت حقیقی آدمیت را دارند
 همین درویشان و مشایخ و بزرگانند که دری حقیقت
 بودند و به اصول حقه طریقت •

[طریقت چیست؟]

التعظیم لا مر الله؛ والشفقة علی خلق الله - این مردان
 راه خدا بودند که به او امر و نواهی الهی اطاعت
 و تعظیم و بخلق الله شفقت و مرحمت داشته اند بدیهی
 است رفقا را این بزرگواران سر مشق بزرگی است
 بآن کسانی که بخواهند به اسلامیت و انسانیت حقیقی

وا صل گردند چه او شانند که متصف بهمه صفات نيك
 بوده بهر کس نيکي را پسنديد ه اند - و از بدبها دست
 کشيده اند بي عمل نبودند - و فريفته عمل نبودند مال
 و اعاريت دانستند و طاعت را غنيمت شك را گذاشتند ؛
 و يقين را دريافتند ؛ و با الجملة باحق بصدق ، با خلق به
 انصاف ، با درويشان با خلاص ؛ با دوستان به نصيحت
 با دشمنان بحلم ، و با عالمان بتواضع بوده آنچه بخود
 نه پسنديدند بد يگري هم راضي نگرديدند ؛ بلکه تنها در
 حق بنی نوع انسان اين رعايه را صرف نکرد ده بتمام
 کائنات و بهمه صنوف حيوانات جا ده انصاف و عدالت
 پيموده و از راه مروت عدول نفرموده اند •

عارف شهير شرق حضرت شيخ سعدی عليه الرحمه ميفر مايد
 طريقت بجز خدمت خلق نيست * بگفتار و عما مه و دلقي نيست
 و باز از صفات نيك و شفقت مردان راه طريقت حکايت
 ميفر مايند ! -

يکي سيرت نيك مردان شنو * اگر نيك مردی و فرزانه و و
 که شبلي ز حانوت گندم فروش * بده بردا نبان گندم بلوش
 فگه کرد موری در آن غله ديد * که سرگشته هر جاني ميد و يده
 و رحمت براوش نيارست خفت * بما و ای خود بلزش آورد گفت
 جروت نباشد که اين مور ريش * پراکنده گردانم از جای خویش

درون پراکنده گان جمعدار * که جمعیت باشد از روزگار
 چه خوش گفت فردوسی پاکر اد * که رحمت بر آن تربت پاک باد
 میازار موری که دانه کش است * که جان دارد و جان شیرین خوش است
 سیاه اندرون باشد و سنگدل * که خواهد که موری شود تنگدل
 گر قتم ز تو ناتوان تر بسیست * توانا تر از تو هم آخر کیست
 ؛ در خاتمه به تقریب اینکه مدفن اولیاء کبار و مرقد درویشان
 نامدار در این مجله قید و به ارباب بصیرت ،
 و اراک دلمندان به اهل طریقت موضح و نمودار می
 گردد ، امید است استقامت از خداوند متعال به برکت
 این بزرگان خجسته خصال فرموده به اعمال
 و افعال مردان راه حقیقت پیروی و از نظر اخلاص و
 ارادت و شیوه و فاضل صمیمیت در این مرأحل قدم
 بگذارند تا فایده دارین را حاصل بدارند •
 (عبدالکریم احراری)

الحمد لله الذي جعل زيارت مراقداً واولياً و سيلة
 يحصلون مقاصدا لعباده والصلوة والسلام على سيد الانبياء
 والاولاد - وعلى آله واصحابه صلوة دائمة تامة
 الى يوم التناد - اما بعد فيقول الداعي لدوام
 الحضرة السلطان احقر خاق الله عبد الله بن عبد الرحمن
 الحسيني المشهور بين كل لا نظ باصيل الدين الواعظ
 اعانه الله تعالى في اتمام مهماته ونيل مرامه يقبل
 دعواته وحاجاته شعر (١) هبطت اليك من المحل الارفع
 ورقاء ذات تعزز وتمنع ؛ باشارت عالي جناب شريعت
 حاب حقيقت ايباب مزين شرع محمدى ومعين سنت احمدى
 لا زال عليه صلوات الابدى واد شده كه در پايه

(١) اين شعر مقتبس است از قصيده شيخ الرئيس معنى آن چنان
 است كه نازل شده است بسوى توازجاي بلند و رقاء كه نام
 معشوقه است كه صاحب عزت و جاه است

سریر هما یون و مجلس عالی مبارک و میمون حضرت
 خلافت پناه یاد شاه اسلام ناظم امور انام ظل الله
 علی مفارق اهل الاسلام منقذ الرعايا من مضائق حوادث
 الزمان ناشر العدل و الاحسان باسط بساط الامن و الامان قانع
 موا دظلم و الطغیان المستعین من عواطف الملک المستعان
 السلطان ابن سلطان غیاث الدین و الدین سلطان الاعظم
 ابوالفتح سلطان ابوسعید کورگان [۱] خلد الله تعالی ملکه و سلطانه
 هکذا مزارات متبرکات قبة الاسلام هرات فیضت علی
 اقطافها [۲] سجال [۳] البرکات میگذشت فرمان رفیع عالم
 مطیع شرف نفاذ یافت که شرح مراقدا و لیا و گرام و
 اکابر عظام که درین خطه مدفونند در جزوی مضبوط
 و مندرج گردد و بشریف مطالعه نواب کامیاب بنوعی
 که موجب معرفت نام و نشان باشد مفید خاص و عام
 گردد؛ امثالاً بحکم الرفیع این رساله در سلك نثر و
 رشته سخن بر مضبوط ساخته شد، و بعرض خدام سپهر مقام

(۱) کورگان بالضم و واء معروف وراء مهملة موقوف
 و کاف دوم فارسی آنکه از جانب مادر هم بادشاه زاده
 باشد و یا نسبت دامادی بیاد شاه داشته باشد •

(۲) اقطاف جمع قطف میوه چیده * (۳) سجال بلا الکرسی
 جمع سجل بمعنی دلو •

و سائیده و باین مقام مجد دآخو در ا به سلسله دعا گویان
مندرج گردانید رجاء و ائق که نظاره قبول حجاب
بارگاه ایوان فلک اشتباه حضرت خلافت پناه شود و
بمیا من عواطف مطیعان عتبه علیا مرا کام دو کیتی حاصل
آید ذالک فضل الله یوتیه من یشاء و منه الابداء و الانتها
اما بعد در خبر است از حضرت یدمصر صلی الله علیه و سلم
که روز قیامت شخصی از حسنات نا امید مانده باشد
حضرت حق سبحانه و تعالی فرماید: ای بنده فلان دانشمند
را در دنیا میشناختی گوید میشناختم حضرت حق سبحانه و تعالی
خطاب فرماید که ترا بوی بخشیدم، سید الطائفه
ابولقاسم جنید بغدادی قدس سره فرموده که حکایت پیران
و احوال ایشان دل مریدان را تربیت و قوت بخشد و
پیر طریقت و شیخ الاسلام این امت ندیم حضرت باری
حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس الله العزیز فرموده
که از هر پیری سخنی یاد گیرید و اگر نتوانید نام ایشان را
یاد دارید که بعمر خود بهره یابید و این کتاب مشتمل
است بر یک مقدمه و سه باب و خاتمه .

— مقدمه در رفتن بزیارت اولیاء الله و فواید آن —

بدان که زیارت کردن مزارات و مراقد اولیاء الله و علما
و اتقیا و صلحا و یدران و مادران و سایر مومنان

مستحب است و بهترین روزها برای زیارت کردن روز
 پنجشنبه و جمعه و شنبه و دو شنبه است اما روز جمعه بعد
 از نماز و روز پنجشنبه و شنبه پیش از طلوع آفتاب و
 در روز دو شنبه اول روز اولی بود و آورده اند که
 در شب جمعه و تمام روز جمعه و روز پنجشنبه و روز
 شنبه و دو شنبه اموات از حال زائیران و قوف
 میبایند و هم چنین در شب عیدین و باقی لیالی متبرکه که
 خصوصاً در شب برات هرگاه کسی خواهد زیارت رود
 مستحب است که اول وضو کند و در خانه دو رکعت نماز
 بگذارد؛ و در هر رکعت فاتحه الکتاب یکبار و آیت
 الکرسی یکبار و سوره اخلاص سه بار بخواند و ثواب
 آن را بمیت بخشد و متوجه قبرستان شود و در راه
 بما لا یعنی اشتغال نه نماید و بسکون و آهستگی رود؛ چون
 بمقبره رسید نعلین از پای کشد و پیش روی میت به میشیند
 بعد ازان بگوید السلام علیکم یا اهل الدیار من المومنین و
 المسلمین رحم الله المتقدمین منکم و المتأخرین منا انتم لنا
 سلف و نحن لکم تبع و انشاء الله بکم لا حقون الا للسلام علی
 اهل لا آله الا الله محمد رسول الله و اگر در گورستان کفار
 یا اهل اسلام مختلط باشند بگوید السلام علی من اتبع الهدی
 و سوره فاتحه و آیه الکرسی و یازده بار سوره اخلاص

و آیه کریمه فله الحمد رب السموات و رب الارض
 رب العالمین و له الکبریا فی السموات و الارض و هو
 العزیز الحکیم بخوانند و در خواندن سوره یسین شریف
 و سوره تبارک شریف آثار بسیار وارد است . روایت
 شده است که ایستاده دعا کردن اولی است [مسئله] در
 کفایه آورده است که بر قبور بوسه نزنند [مسئله] در
 گورستان خواب کردن مکروه است (مسئله) نماز در
 مقبره گذاردن مکروه است و قتیکه قبر در پیش روی
 وی باشد و اگر قبر در پس پشت وی باشد و یا چند ان
 از پیش روی وی دور باشد که اگر شخص در آن محل
 بگذرد کراهیت نداشته باشد با کی نیست و اگر میان قبر
 و مصلی دیوار یا حایلی باشد هیچ کراهیت ندارد (مسئله)
 مکروه است در گورستان بول و غایط کردن و بر قبر
 نشستن و پای بر قبر نهادن و گورستان را راه ساختن
 و همچنان طعام خوردن و خنده کردن در مقابل زیرا که
 آنجا محل اندوه و حزن و فکر در امور آخرت است
 اینها که بیان نمودیم روایت فقهای مجتهدین مذهب حضرت
 امام اعظم رحتمه الله علیه بود و منشأ و مأخذ آن از سنت
 حضرت سید ابرار و آثار سلف است بدانکه فعل و قول
 حضرت نبوت شعار و سید ابرار صلی الله علیه و سلم بر

استحباب زیارت قبور وارداست؛ اما فعل آنحضرت صلی الله علیه و علی آله و اصحابه و سلم چنانچه بصحت ییو ستهبر و ایت ابو موهبکه پیغمبر صلی الله علیه و سلم در آخر عمر شریفه شبی از حجره مبارکه بیرون رفته به گورستان بقیم نزول فرموده و اهل گورستان را زیارت کردند و چندان دعاء خیر در حق ایشان به تقدیم رسانیدند که راوی گوید با خود گفتم چه بودی که از اهل این گورستان بودمی؛ و در کتب اسانید و سیر آورده است که حضرت سید المرسلین و خاتم النبیین صلی الله علیه و سلم در آن سال به غزوه بنی النجیان رفته بودند بمنزل عسفان (۱) رسیدند؛ و در آنجا خبر پدر و مادر خود را شناخته زیارت کردند و آن مقدار گریستند که مجموع اهل و یاران خود را بگریه در آورده اند؛ اما قول پیغمبر صلی الله علیه و سلم اینکه حضرت امام محمد غزالی قدس سره به سند خود در وایت کرده از حضرت بی بی عایشه صدیقہ رضی الله تعالی عنهما که

(۱) عسفان موضع ضعیست دو مر حله دور از مکه معظمه بطرف مدینه علی صاحبها التحیه بدانکه این قول خلاف کتب حدیث است در کتب حدیث وارد شدست که آمنه والدہ حضرت رسول صلی الله علیه و سلم در مقبره حجون مدفون است و عبدالله والدشان در مدینه مشرفه میباشند والله اعلم .

و رسول الله صلى الله عليه و سلم فرمودند که هیچ مردی
 قیام شد که بزیارت برادر مسلمان خود رود و پیش قبر او
 به نشیند الا که اگر صاحب قبر مسلمان باشد با او انس
 گیرد؛ و از ابوهریره رضی الله عنه مرویست که گفت
 رسول الله صلى الله عليه و سلم چون بگذرد مسلمان بر
 سر قبر مسلمانی و بران سلام کند خواه شناسا باشد خواه ناشناس
 البته صاحب قبر جواب آنکس را بگوید و در اخبار
 به ثبوت پیوسته که حضرت رسالت پناه صلى الله عليه
 و سلم فرموده اند که عرض کنند، اعمال بنده گان را در
 روز پنجشنبه و دوشنبه به حضرت خداوند جل سبحانه و
 در روز جمعه اعمال بنده گان را عرض کنند به پیغمبران
 و پدران و مادران ایشان پس از عمل نیک ایشان شاد میشوند و از نیکوئی
 فرزندان سفیدی ایشان زیاده می شود؛ و دیگر روایت
 شده است بدستیکه عملهای شما یا بن را عرض کنند بخویشان
 و نزدیکان شما اگر حسنات به بینند شاد و اگر سیئات بینند
 حلو می شوند و میگویند بار خدا یا نمیران ایشان را
 تا تو به کنند و راه راست یابند و از فحوائی بسیاری از
 اخبار و آثار و حکایت صالحان محقق میگردد که اموات
 از احوال حیا خبر می یابند و زیارت یاران و دوستان انس
 حاصل میکنند و از بعضی ثقات مرویست که روح زائیران

را نور عمل بیشتر است و ارواح اصحاب قبور را انوار
 تجلیات ربانی بیشتر هر گاه که احیاء یز یارت اموات شوند
 ارواح ایشان با یکدیگر مقابل شوند و انوارشان
 بهم پیوسته گردد هر آئینه نفع زنده گان به مرده گان و
 از مرده گان به زنده گان برسد، و مرشد اطریق
 و الحقیقه * شیخ شهاب الدین سهروردی * قدس سره در
 کتاب عوارف المعارف آورده است که ارواح در بر زخ
 و محل خود همواره در جولان میباشند و احوال و
 اوضاع ایشان را معلوم میکنند و از عالم قدس نیز استغاثه
 مینمایند و غرض از ایراد این کلمات این است که زیارت
 قبور را منافع بیشمار است و اگر صاحب قبر از ابرار و
 اهل عرفان باشد هر چه زائیر باو بگوید جواب بگوید
 و اگر زائیر اهل دل و صاحب کشف باشد شعور پیران
 حاصل کند و از آن گفتگوی خبردار شود (مشهور است)
 که شیخ ابو اسحق رومی قدس سره شاگردی داشت که صحیح
 بخاری شریف برای او میخواند هنوز تمام نشده بود که
 شیخ را قابض اجل بقبض روح قیام نمود در حالت نزع
 ایشان شاگرد گشت شیخا تو رخت زنده گانی بر می بندی و
 قرائت درس من در میان مانده صلاح چیست شیخ گفت باکی
 نیست هر روز وقت درس خواندن بیا و پیش روی من

به نشین و درس میخوان شاگردان منوال کار کرد هرگاه
 غلط بخواندی شیخ رحمه الله علیه از قبر تلقین صوابه
 فرمودی تا بوقتیکه کتاب تمام شد (بدانکه) قرآن شریف خواندن
 در نزد قبر مسلمان بقول امام محمد شیبانی رحمه الله علیه سرآ و جهراً
 جائز است و فتوای براین قول است اگر خواننده ثواب قراءت
 خود را بمیت بخشد نفع آن و فیض آن بی شبهه بمیت
 رسیده مؤید این قول آنکه در صحاح آورده است
 که پیغمبر صلی الله علیه و سلم بر دو قبر بگذشت و
 بنور نبوت معلوم شد که ایشان را عذاب میکنند
 و شاخ سبز را طلب نمود هر يك را از آن در
 غیر فرو برد و فرمودند که تخفیف عذاب شده
 از ایشان ما دامیکه این دو شاخ سبز باشند و
 خشک نشوند چون مقرر است که شاخ سبز ذکر خدای را میگوید و
 چون خشک شود از ذکر باز میماند هرگاه ذکر نبات نفع
 میرساند بمرد پس معین است که تلاوت قرآن
 از مومن و حد تا نفع و موثر خواهد بود (فایده)
 در بعضی کتب معتبره دیدم که مستحب است بمساجد
 قدیم و مقابر کریمه و صوامع و خلوات اکابر و اولیاء
 رقتن و بصدق دل از آنجا فیض گرفتن چه بصحت رسیدم
 است که پیغمبر صلی الله علیه و سلم روزهای شنبه از

❦ باب اول ❦

در ذکر مراقد اولیاء که در عرصه قبه الاسلام
 هرات و توابع آن مدفونند از قدیم الایام و ابتدای
 فتح اسلام تا انتهای زمان خاقان صاحب قران
 مغفور قطب السلطنه الدینیا والدین ❦ امیر تیمور ❦
 کورگان انارالله برهانه واسامی شریف ایشان
 در تاریخ هرات و کتاب طبقات حضرت خواجه
 عبدالله انصاری قدس سره و طبقات مشایخ هرات
 و غیر آنها از کتب که مذکور بود شمه از احوال
 و فضایل و مقامات این طائفه آورده شد تا روشن
 گردد که رتبت و منزلت آن بزرگان؛ تا بچه حد بوده
 است و وقوف بر این احوال و اوضاع مفید کمال
 حسن صدق و اعتقاد بوجه خاطر خواهد بود بدان
 اَسْعَدَكَ اللهُ تَعَالَى بِنَيْلِ الْمَقَادِیْنِ الدِّیْنِیَّةِ وَ الدُّنْیَوِیَّةِ
 که اقدام این جماعت و اکمل ایشان اسبوه الاعزّه
 الظاهره و قدوة الائمة الباهره سید الهمام والمشهود
 بین الامام مقبول الملك الجبار :

عبدالله (۱)

بن معاویه بن ابوالمساکن عبدالله بن جعفر الطیار
رضی الله تعالی عنهم از اکابر اولیا و اقطاب زمان خود
بوده و در علم ظاهری و باطنی سرآمد روزگار
و کرم وافی داشت و شجاعتی بی پایانی داشت و پنهان
خلق را بطریق حق دعوت میفرمود و با وضع و شریف
طریق شفقت و کرم مسلوک میداشت بمقتضی الانسان عبیده
الاحسان بسیاری از اهالی مملکت و اطراف و
اکتاف بخد مت آن میل میکردند تا بمربطه رسید که
در نواحی فارس و اصفهان خطبه بنام وی خواندندی
در آن وقت حکام برفع و قمع آن بزرگوار اقدام
نمودند و لشکرا بنوه بسر او فرستادند و قوم او را
متفرق ساختند و آن حضرت با خواص خود بگریخت و
بقهستان* (۱) آمد ابو مسلم مروزی به شب [۲] طهمان
که از قبل او در هرات حاکم بود نامه نوشت که بهر
قوع و وسیله که میسر شود او را نزد یک خود طلب کن

[۱] قهستان یعنی بر جند وقاین* (۲) شب با الکسر بچه

شیر در نده و آنجا مراد نام نائب الحکومه ابو مسلم است
که در هرات بوده است •

پس شبل هدا یا ی تمام مرتب ساخته و مکتوب در غایت تعظیم و احترام به نزد او فرستاد و بآمدن هرات او را ترغیب نمود و متعاقب تحف و هدایا بطرف آن روانه میگردد و فریب میداد تا اینکه با سفزار هرات آمدند و از آنجا بشهر آمده در قریب درب خوش آن بزرگوار را فرود آوردند و جای اقامت نیکو بجهت آن تعیین نمودند تا خاطر مبارك تسکین یابد؛ پس شبل با ابو مسلم نامه فرستاد که آنچه مقصود بود بحصول پیوست ابومسلم پنهانی بروی نامه نوشت که کارش را تمام کن و سرش را بمن فرست آخر الا مر سید مشارالیه دانست که شبل قصد کشتن وی دارد خواست که بگریزد فرار میسر نشد پس آن بزرگوار را بگرفتند و محبوس نمودند و بعد از چند روز به قتل رسانیدند و سر مبارك بزرگوار و او به نزد ابو مسلم فرستادند و بدن مبارك را در قل قطیبا ن در مصرخ که مشهور و معروف است مدفون ساختند و این واقعه بزرگ در سال یکصدوسی و چهار هجری واقع شده آورده اند که از همان مدت شبل به رنج عظیم مبتلا شد و با قبح و جوه بمقرسقی رسید و جناب ولایت مآب [شیخ الاسلام مولانا عین الدین تائبی رحمه الله علیه فرموده که شبی در

مصرخ هرات در سر روضه حضرت سید عبد الله بسر
بردم و در ارواح اولیا نظر کردم از مشرق تا
مغرب هیچ روحی از روح آن بزرگوار تر ندیدم و
مقرر است نزد اصحاب کشف و ولایت که در هر شب جمعه
ارواح اقطاب و او تاد دران مزار متبرک حاضر
میشوند ، و در سال هفتصد و شش هجری سلطان محمد کرت
که از سلاطین غور است بر سر تربت عنبر سرشت ایشان
گنبدی عالی بنا نموده است و در سنه [۱] هزار سه
صد هفت جناب جلالتمآب سعد الدین خان که در هرات
نائب الحکومه بود جهت مزار کثیر الانوار ایشان دو
عدد لوح بسیار خوب ساخته که کیفیت شهادت و تاریخ
دران مندرج است ، مشهور است که شبل قاتل این
بزرگوار را در هر جا دفن میکردند خاک جسد پلید
آورا بیرون می انداخت تا اینکه در پایان پای
این والا جناب دفن نمودند قرار گرفت .

شاه زاده ابو القاسم (۲)

بن امام جعفر صادق بن امام محمد باقر بن امام

[۱] این عبارت تالفظ مشهور است الحاقیست از شیخ

اصیل الدین و اعظ نیست .

زین العابدین رضی الله تعالی عنهم هم در مصرخ است
 و شیخ یحییٰ عمار قدس سره استاد و مربی (حضرت خواجه عبدالله
 انصاری همواره با خواجه وصیت میفرمود که پیدو سته بزیارت
 ابوالقاسم بن جعفر رضی الله تعالی عنه میرو و از روح مقدس او
 استمداد همت مینماید و شیخ الاسلام حضرت خواجه
 عبدالله انصاری رحمه الله علیه به کرات میگفتند که در
 شب جمعه در کهند زمصرخ هر دعاي که کند امید و آری
 چنان است که به جابت مقرون گردد و در هر اوقات
 پیران هستند که از بزرگان ما تقدم شنیده اند که قبر
 آن امام کجا است و اکثر مردم به یقین نمی دانند اما
 معین است که در مصرخ است پس طریقه زیارت کردن چنان
 باشد که در کنبه مقبره در آید و به نیت زیارت سورۃ
 فاتحه و اخلاص بخواند و بر وح پرفتح آن ببخشد و
 به آن وسیله مرادات و مقاصد خود را از حضرت قاضی
 الحاجات بخواند و سال شهادت شان و کیفیت آن بتحقیق
 عمر سیده اما قبر آن در مصرخ است شرفی گنبد سید عبدالله
 مذکور در سنه (۱) هزار و سه صد و بیست و پنج حضرت پادشاه
 اسلام غیاث الاسلام و المسلمین علیه حضرت سراج الملة
 والدین امیر حبیب الله خان بهادر خلد الله تعالی ملکه

و سلطان به طریق دور و کَل افغانستان تشریف فرمای
دارالنصرت هرات شدند آبادی های این د و مزار فیض
انوار و وی با نهاد ام نهاد بود امر مبارک شد که آباد
شود همان بود که بنا با حکام شهر یاری تمام آباد شد
مزمین و منقش گردید و اضافه بر بنای سابق جای
کبوتر این و خانقاه و چله خانه ها و مسجد و حجره
ها آباد شد اللهم اید زمان دولته الی یوم القیامه

بی بی سستی رح (۱) — ۳ —

دربازار خوش قریب چهار سوق در
سمت جنوبی بازار مدفون است عا بدۀ عصر و اولیه
در هر بود بی بی سستی از مشاهیر دوستان حق سبحانه
تعالی و مستجاب الدعوه بود و نظر تمام با بومسلم مروزی
داشت و به همت آن کارهای شگرف در هرات و نیشابور
از دست ابومسلم برآمد در اول حال شوهری داشت
ابونصر شب ر و میگفتند هر دو با تفاق عیاری (۲) میکردند
و در آخر دوی از غیب بر روی آن گشاده شد و از خلق گوشه

(۱) سستی بکسر سین در اصل سیدتی است بزن بزرگ اطلاق

میشود چنانچه سید بمر دوزک

(۲) عیاری بی باک و دزد کدافی اللغات

گرفت و متوجه راه حق شد و کارش بالا گرفت و در سال
صد پنجاه و هشت هجری وفات یافت و پیوسته اهالی هرات
بزیارت آن میزنند و در اجابت دعا مزارشان تر یا ق
حجر بیست و در ایام حضرت خاقان سعید شاه رخ میرزا بر
سری قبر آن عمارت و مسجد عالی بنا نمودند .

امام عبد الله الواحد

(بن مسلم بن عقیل رضی الله عنهم)

در جنوب شهر هرات نزدیک بطرف قبله امام متقی
عارف عالم امام عبد الله الواحد بن مسلم بن عقیل رضی
الله تعالی عنهم در علوم ظاهر و باطن خصوصاً در فن حدیث
و تائید بقاء کمال بوده در زمره اولیای کبار
حعدد و گذشته (نقل است) از ابوالفضل اسحاق که گفت در
واقعه دیدم که دو مرغ سفید به فصیل شهر نشسته بودند
یکی از آن دو مرغ با دیگری می گفت که بر خود را در زیر
این شهر در آور و آن را زیر و زبر گردان جواب داد
که نمی توانم از روح مقدس حضرت امام عبد الله الواحد
بن مسلم رضی الله تعالی عنه شرم میدارم و در طبقه
مشایخ هرات آورده است که یکی از پیران طریقت گفته
که بر سر تربت حضرت امام عبد الله الواحد بن مسلم [رض]

نشسته بودم که ناگهان سگی پای شکسته آمد و در پایان
پای قبر امام عبد الله الواحد با یستاد و بزرگاری تمام
قاله میگرد و میگرد است و پای شکسته خود را در خاک
می مالید اندک زمانی برآمد پای درست شده بیرون
رفت قبر مبارکش در بیرون در بفریز و آبا داشت در محله
خوانچه آبا دیو سته اکبر اولیای هر ات مثل سید عبد الله مختار
و شیخ نمو و شیخ ابو عبد الله مالانی و غیر هم ملازمت بزرگوار
بیتقدیم رسانیده اند فی الحقیقت قبله اجابت است و در
حدی ایشان اختلاف است بعضی ایشان را از اولاد
مسلم بن عقیل گفته و در لوح مزار ایشان که بسیار قدیمی
است ایشان را پسر زید بن حسن بن حضرت علی کرم الله
و وجه گفته ثبت لوح ایشان چنین نوشته شده ﴿الله اکبر﴾
ظهور کو هر درج سعادت و طلوع اختر برج سروری
و سیادت یعنی وجود امام اتمام سید السادات والا
شرف افتخار آل عبد مناف امیر عبد الله الواحد
بن الامام الهمام خلاصه اولاد عترت طاهره تقاوم
احقاد صاحب ملت طاهره امیر زید بن الامام شجره
روحه کرم و کرامت ثمر سیادت و امامت امیر
المومنین حسن ابن ابی عبد الله الغالب علی ابن ابی طالب
کرم الله و وجه در مکه مبارکه بود در زمانی که

از هجرت سی و پنج سال و بروایتی سی و هفت سال گذشته بود، در ایام امامت امیرالمومنین حضرت علی کرم الله وجهه و شیخ حسن بصری رحمه الله علیه با اشارت حضرت علی کرم الله وجهه تربیت و اجتهاد مینمود و در هشتاد و هشت از هجرت در زمان حیات پدر بزرگوار خود بعد از وفات جد عالیقدر حضرت امیرالمومنین حسن رضی الله تعالی عنه شربت شهادت از کاس اجل نوشیده و بعد از انقضای سصد و بیست سال از وفات حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم تربت عنبر سرشت او ظاهر شد و سبب ظهور آن بود که شیخ ابونصر قدس سره در منام حضرت سیدالانام صلی الله علیه وسلم به حضور عمر آن فرمود بر وفق آن اشارت با بشارت شیخ متوجه صوب خراسان شد، و در محروسه هرات در موضع خمچه آباد ساکن شد و قبر این بزرگوار را که روضه ایست از ریاض بهشت احیا کرد و شیخ ابونصر یکصد و بیست سال عمر یافت فقط تاریخ همین قدر بود تمام شد، و دیگر لوحی به قدر سه زرع بلند در بالای سر این بزرگوار نصب است در زمان سلطان حسین میرزا حسن شاه قوچانی این را تیمناً نصیب نموده و کندی که حال آبا داشت از اینیه ملوک کرت

است و در زمان خاقان مغفور حضرت ضیاء الملة و الدین طاق ایوان مزار موصوف خراب شده بود همان بود که بنا با حکام مرحوم مغفور طاق مذکور آباد شد و در سنه هزار و سه صد بیست و نهم در زمان پادشاه اسلام علی حضرت سراج الملة و الدین امیر حبیب الله خان خلد الله تعالی ملکه و سلطانیه تمام مزار شریف ترمیم و آباد شد و تاریخ آباد شدن آن به نظم در شرقی طاق مذکور نصب است .

حضرت خواجه ابوالولید

احمد بن ابی الرجا عبد الله بن ایوب بن حنیفة الهروی نور الله مرقد هم از اکابر علما ظاهر و باطن بودند و هروی الاصل و در قریه آزدان که در قبله شهر هرات واقع است سکونت داشته و بامام احمد حنبل که یکی از ائمه دین است بسیار صحبت داشته و سلطان اهل حدیث ابو عبد الله بن اسمعیل بخاری و امام دارانی سمرقندی صاحب سنن پیدش او حدیث خوانده و در کتاب خود مکرر از ایشان نقل کرده اند و در سنه دویست و دوهجری در هرات وفات یافته اند و قبر مبارکشان مشهور و معروف است و سلطان محمد کرت بر سر تربت

ایشان عمارت و گنبدی عالی بنا فرموده است و حال آباد است و اکثر ملوک از بکیه در آنجا بناهای خیر نموده اند و محب الفقراء و المساکین حاجی محمد عظیم خان و عا لیجاء میرزا غلام حیدر خان ساکن قریه مذکور مدتهاست که ترمیم مزار فیض مشحون را می نماید چنانچه در آنجا مدرسه بجهت طلاب و دارلحفاظ و مسجد جامع و حوض آب و طاق نماها را آباد نموده است و خرج طلاب و حفاظ قرآن مجید را از مال خود داده که بتعلیم مشغول باشند جزاء الله خبر اکثراً (۱) و فضایل و کمالات حضرت ابوالولید قدس الله سره پیش از آن است که در حین تحریر در آید و مشهور است که سی هزار کس در جنازه ایشان نماز گذارند گویند که حضرت خواجه ابوالولید نماز جمعه را در مسجد الحرام میگذارند و شب بمنزل خود مراجعت مینموده و خاقان سعید شاه رخ میرزا این امیر قیمو رگورگان انا را الله برها نه مادامیکه در هرات می بوده هر چهارشنبه بمزار متبرک ایشان میرفت برف و باران او را مانع نمیشد و بی عذر مرض هرگز آن را ترک نمیکرد و خواص و عوام هرات از زیارت

مزار آن منافع کلیه یافته و می یابند.

حضرت خواجه علی ۶

بن موفقی بغدادی رحمه الله علیه دیگر امام صدق و صفای مرگ دایره علم و حلم و آزادی شیخ علی بن موفقی بغدادی از اکابر مشایخ عراق بوده و باذوالنون مصری قدس سره صحبت بسیار کرده حضرت شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری قدس الله سره العزیز گفته که خواجه علی بن موفقی از بغداد دیده ده هفتاد و چهار حج کرده و وقتی حج کرده بتاسف با خود میگفت که میروم و می آیم نه دل و نه وقت من خود در چه عالم آنشب حق تعالی را بخواب دید که وی را گهت ای پسر موفقی تو بخانه خویش کسی را خوانی که نخواهی اگر من ترانخواستمی نخواند می و راه ندادمی گویند روزی در راه کاغذی یافته در آستین نگاه داشتند چون از آستین بر آوردند دیدند که در آن نوشته است که ای ابن مؤفق از فقر میترسی و حال آنکه من پروردگار توام و ایشان گفته اند که خداوند اگر من ترا از بیم دوزخ میپرستم درد و زخ فرو دآر و اگر با مید بهشت می پرستم هرگز در آنجا جای مده و اگر بمهر میپرستم يك

دیدار بنمای و پس از آن هر چه خواهی بکن و فات
ایشان درس نه دو صد و شصت و پنج هجری بوده شیخ الاسلام
خواجہ عبد اللہ انصاری (رح) در طبقات مشایخ ذکر ایشان را کرده است و از طبقه
ثانیہ اش شمرده و صاحب طبقات هر ات ایشان را از طبقه
ثالثه معد و دساخته و القول قول الاکا برمد فتن در بیر و ن
در رب قطبی چاق نزدیک راه کازر گاه و باغ سفید
و گویند که حضرت خواجہ عبد اللہ انصاری قدس سره
چون سوارہ بآن راه بگذشتی فرود آمدی و با ادب
بگذشتی و در طبقات حضرت خواجہ تعیین مدفن آن
بزرگوار را نه نموده و از کتب اسماء جال محدثان
غیر این معلوم میشود و مورخان هر ات آورده اند
که بعضی میخواسند که جسد مبارک آن بزرگوار را
بدزدند و به بغداد به برند زیرا کہ او بغدادیست
اہل قبة الاسلام هر ات این حال را معلوم کرده بر
بالای قبر آن دیواری ساختند تا مضبوط گردد بندہ
حقیر (۱) کاتب این گرید کہ حال عالیجاء محب الفقرا
حاجی الحرمین الشریفین حاجی میرزا محمد عظیم خان
جزاء اللہ فی الدارین خیر اکثیر آدائرمزار آن بزرگوار
را کلان نموده دیوارهای اطراف آن را با خشت پخته

جدیداً آباد کرده است و ذکر این بزرگوار در تفحات
الانس و سفینه الاولیاء مذکور است .

حضرت خواجه رخ بند

دیگرا ما مزا هد و عارف ارجمند قطب الحق والملة
والدين خواجه محمد يوسف رخ بند قدس سره العزیزوی مصاحب
با حضرت خواجه ابوالولید رحمة الله علیه داشتند و
بعوضه نقاب بر روی خود می آویختند تا چشمش در دیده
و ما فیها نیفتد ازین جهت ایشان را خواجه رخ بند میگفتند
گویند که هر کس در هرات نا جور شدی يك زرع کرباس
و یکدینار نذر ایشان کردی صحت یافتی ؛ و در قدیم
الایام هیچکس نزد يك مزار ایشان سواره نمی توانستی
گذشت تا اینکه روزی حضرت خواجه عبدالله انصاری
قدس سره بر سر تربت آن بزرگوار آمد و زمانی
دیر توقف فرمودند و توجه تمام به تقدیم رسانیدند بعد
از آن سواران را فرمودند که بگذرند ؛ مدفن مبارک
آن بزرگوار در درون شهر هرات در میان مسجدی که
بنام نامی ایشان است در محله قضات الهی به برکت
روح آن بزرگوار عالی همت ما گنه کاران را هدایت نموده
توفیق طاعت و اجتناب از معصیت کرامت فرمائی آمین .

۸- امام ابوالحسن کردی (رح)

از جمله محدثان و فقها و حفاظ و زها در روزگار خود
بوده مشهور است که هشتاد هزار حدیث یاد داشت و فائز
در سال دو صد و پنجاه و پنج هجری است مدفنش در هرات
است لکن غیر معین .

۹- شیخ ابوالهاشم رازی (رح)

در علم لغت و فن ادب بی نظیر بوده است و فائز
در سال دو صد و هفتاد از هجرت و مدفنش در بیرون
حرب خوش و مزار متبرک کن تر یاق احمر است .

۱۰- سید ابو عبد الله المختار (رح)

افتخار آل طه و یس مقتدای ابرار سید ابو عبد الله مختار
بن سید محمد هر وی از مشایخ هرات بوده و در
علم صورت و معنی بی نظیر بوده است و کرامات و خوارق
عادات از ان حضرت بسیار به ظهور پیدا شده؛ و مدفن
ایشان در کوه شمال هرات در سر کوه عمارت عالی
دارد و معروف و مشهور است و فائز ایشان در
سال دو صد و هفتاد و هفت از هجری واقعه شده و از

سادات حسینی بود . و اهل قبه الاسلام هرات زیارت
ایشان رفقه توسل میجویند و بمقاصد خود فائز میشوند .

امام عثمان دارانی (رح) ۱۱

در علم ظاهر و باطن و فن تصوف نیک ماهر بود .
و شافعی مذهب بوده و متقی و بزرگ و مشایخ ازان
ستقامت بسیار مینمودند و در سال دوصد و هشتاد از
هجرت وفات نموده و مدفنش در مقبره خیابان است
اکنون قبرش معلوم نیست .

امام ابوسعید مهین (رح)

مقتدای هرات و در زهد و ورع و علوم ظاهری و باطنی
ید بطویلی داشت و مصنفات آن مشهور است (منقول است)
که یکی از موسی هارون مسئله پرسید موسی از سایل
سوال کرد که تو از کجائی گفت از هرات گفت مسئله از من می
پرسی و ابوسعید در شهر هرات شماست و وفاتش در
در سال دوصد و نود هجری و مدفنش در درب خوش است
و در جوار آن بزرگوار بسیاری از اکابر و اقارب
و اولاد آن مدفونند .

شیخ عبدالرحمن بن طهمان (رح) ۱۱

مشهور است که هفتاد سال در هرات در مسجد متعین
روزی روزی و شب با حیاء لیبالی میکرد رانید و وجه
معاش او از دست ریس زوجه او بوده سال وفاتش
معلوم نشد و فاما او را از طبقه ناله شمرده اند
و مدفنش در مقبره در ب خوش نزد يك قبر امام ابو
سعید معین (رح) است .

سید ابوالمعالی مختار (رح) ۱۲

نقا و خاندان طیبین و طاهرین سید ابوالمعالی
مختار بن سید عبدالله مختار از جمله اکابر دین و افاضل
علمای اهل یقین و زاهد و عابد وقت خود بوده و
گرامات و مقامات بلند و از تلامذه اصحاب پدر خود
بوده و معلوم مرتبه امتیاز داشت سال وفاتش معلوم
نشده و قبرش در پایان پای قبر پدرش معلوم است .

فقیه عثمان مرغزی (رح) ۱۳

از فرزندان حضرت سید عبدالله مختار است و او را
مویخته شوق میگفتند و در غایت ادب بغایت الفایه

را سخ بودند مشهور است که هرگز بطرف هرات
آب دهان خود را نینداخته است ، بجهت آنکه در هرات
پیران هستند تارینج و فات او معلوم نشده و مدفنش
در یایان پای حضرت سلطان عبد الله الواحد شهید است .

امام محمد (رح) ۱۵

بن اسحاق سعدی رحمه الله علیه از زهاد و اتقیاء
روزگار خود بوده مزار او را قبله حاجات
میگویند وفاتش در سال سه صد و پنج هجری واقع شده
مدفن او در قریه بزندان انجیل است .

شیخ عبد الله (رح) ۱۶

بن عروه رحمه الله علیه — شیخ المعارف امام عبد الله
بن عروه با انواع علوم ظاهر و باطن معروض بود
و مدتی هشتاد سال عمر خو را بزه و ورع گذرانیده
وفاتش در سال سه صد و یازده هجری واقع شده و
مدفن آن بدربخش است .

شیخ محمد [رح] ۱۷

بن عثمان دارانی شیخ عابد متحقق محمد بن عثمان دارانی

است در علم امانت و صلاحیت قایم مقام پدر خود
بوده و فاتش در سال سه صد و سی از هجرت مدفنش در
مقبره خیابان نزد يك قبر پدر بزرگوار آن واقع شده .

امام ابوعلی حامد [رح] - ۱۸

امام متورع مجتهد امام ابوعلی حامد بن محمد سقاء
در علم فقه شریف و در سایر علوم ماهر بوده و پیوسته
در وعظ و نصیحت میبود و نزد يك خاص و عام مقبول
و فاتش در سال سه صد و پنجاه و شش هجری است و
مدفنش در درب خوش است .

شیخ ابواللیث - ۱۹

فوشنجی (رح) قطب الوقت و شیخ ابواللیث فوشنجی
رحمة الله علیه حضرت شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری
قدس سره در مصنفات خود آورده که ابواللیث فوشنجی
الرعر فباء و سادات بوده و پیوسته پای برهنه در
خرقه ژولیده میرفته و يك شبانه روز هرگز در يك
منزلی نمیگذرانیده فرجاً و جدّاً اگر دعالم میکشت
[مشهور است] که ابواللیث فوشنجی (رح) وقتی در رود
هرات غرق شد گفت خداوند مرا خلاصی ده که برای

قوسه ب رقل هو الله احد بخوانم فی الحال دست از غیب
 یدید آمد و او را خلاص کرد روزی میگفت که نه
 سال از آن واقعه گذشته و مرا میسر نمیشود که نذر
 را و فاکم هر گاه که کریم قل هو الله احد به جواب
 شنوم که میگویند هیچ میدانی که احد کیست چندان
 ذوق و شوق و وجد آن بر سر من استیلا یا بد که مجال
 قطع نمی ماند سال وفاتش معلوم نیست اما مدفنش در
 خیابان در پشت جوی انجیل در بالای بلند ی واقع
 است و باقی اقطاب و مریدان و همصحبته در جوار
 ایشان مدفونند و کسی که اندک صفای که داشته باشد
 در یا بد که چه فیض و حضور آنجا میرسد .

شیخ محمد گازر [رح] ۲۰

شیخ زاهد متوورع محمد بن عبد الله قضا و
 هر وی (رح) شیخ الاسلام حضرت خواجه عبد الله
 انصاری قدس الله سره العزیز بسیار مدح ایشان
 و امی نمودند و از اکابر زمان خود بودند و
 خرقه از دست شیخ ابواللیث قوشنجی (رح) پوشیده
 و در اقران محمد تقشید قدس سره و شیخ عمو
 (رح) محدود کشته تا ریخ وفاتش معلوم نیست و قبرش

در خیابان معروف و مشهور است؛ میگویند پدرش
گازری میکرد و سنگ گازری پدرش را بر سر قبر
نهاده اند و حالا موجود است .

شیخ ابوالعباس (رح) - ۲۱-

شیخ الا ولیاء محمد ابوالعباس غوری
شیخ الاسلام حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره
در تصنیفات خود آورده که او از بزرگان این طایفه
و انکشاف قلوب و قبور داشته تاریخ وفاتش معلوم نشده
اما قبرش در غوران است در بلوک گذره .

شیخ ابوزید مرغزی [رح] - ۲۲-

قدوة المشایخ خواجه ابوزید مرغزی از بزرگان
هرات بود و از باب کشف و یقین و در علم قضا و کمال
تمام داشته و کرامات بسیار از ایشان ظاهر شده و از تلا
حمده ربیع بوده و او از تلامذه امام شافعی رحمه الله علیه
بوده مشهور است که حضرت خواجه عبدالله انصاری رحمه
الله علیه شاگرد امام نصر الدین مرغزی بوده و او
شاگرد امام ابوزید (رح) مرغزی بوده سال وفاتش بتحقیق نه پیوسته
و اما مدفنش در اندرون شهر هرات در غربی مسجد

جامع شریف است .

۲۳— شیخ ابو عبدالله مالانی [رح]

امام و محدث و متقی ابو عبدالله احمد بن عبدالرحمن مالانی از بزرگان مشایخ هرات بوده و از اقربان شیخ عمو بوده و با یکدیگر بحج رفته بودند و به صحبت مشایخ حجاز رسیدند و اهل هرات همه باو بیعت کردند خواجه عبدالله بن عروه فرموده که بعد از حسن بصری (رح) هیچ کس بقدم و منزلت شیخ احمد مالانی رح نمیدانم ساله وفاتش معلوم نشده و قبرش در طلقان مالان است و مرقد ایشان معروف و شهرت دارد که هر چهارشنبه حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره ، زیارت ایشان میرفته و بهر حاجت که زیارت او کنند مقصود حاصل شود .

۲۴— شیخ ابونصری هروی (رح)

عابد و زاهد و یگانه وقت خود بود شیخ الاسلام حضرت خواجه عبدالله انصاری رحمه الله علیه فرموده که شیخ ابونصر از بزرگان کازرگاه است جمعی از شاگردان او بحج میرفتند ، بی اجازت حضرت شیخ پس در راه بشیخ حصری رسیدند فرمود که یکی از شما یان چیزی بخواند شخصی

ازان مبان بخواندن مشغول شد شیخ حصری بیخود گشت و به سماع در آمد در اثنای آن حال فرمود که ای سال شما را بار نیست باز گردید بعد ازان گفت که شما شاگردان ابونصری هر وی نیستید گفتند هستیم فرمود که چرا بی دستوری آن تیرون آمدید البته ؛ مرا جعت کنید و پیش او روید هر کس که باز گشت بسلامت بماند و جمعی که نشنودند و متوجه راه حج شدند بسموم بسو ختند و قبرش در گازرگاه است لکن معلوم نمیداشد .

خواجه قر بیخ هروی (رح) - ۲۵

شیخ الموحدين والمحققين خواجه قطب الحق والدین قر بیخ الهروی ؛ شیخ الاسلام حضرت خواجه عبد الله انصاری قدس سره فرموده که قر بیخ پیری باشکوه و با صلابت و خداوند ولایت بوده وفاتش در سال سه صد و هفتاد و هشت از هجرت و قبرش در گازرگاه شریف است .

خواجه خیر چه [رح] - ۲۶

شیخ الابدال و العارفین کمال الحق والدین خواجه خیر چه قدس سره از اکابر اقطاب و از بدلاء هندوستان و مستجاب الدعوه بوده است حضرت خواجه عبد الله

افشاری قدس سره در طبقات خود ذکر ایشان کرده است
 مشهور است که هر که را درد دندان یا درد چشم یا مرضی
 دیگر پیدا شدی بر قتی نزدیک خواجه خیر چه التماس
 فاتحه نمودی فی الحال سوره فاتحه الکتاب بخواندی
 آن مریض از مرض خلاص شدی و قتی دانشمندی گفت یا
 خیر چه سوره فاتحه را درست نمیخوانی بیا که با تو سوره
 فاتحه را درست سازم خواجه گفت که تودل خود را درست
 بساز بعد ازان بآن به هیچ حال ملتفت نشد مشهور است
 که او غلام شخصی بود از تجار مالک وی از وی خوارق
 عادات مشاهده میکرد پس در آخر کار او را آزاد گردانید
 حضرت شیخ الاسلام گفت که من پسر خواجه او را دیده ام
 و بعضی از احوال رفیعہ خیر چه را از وی شنیدم و قبر
 وی در کازر گاه است بالاتر از مزار فیض آثار حضرت
 شیخ الاسلام بین الشمال والمشرق و زیارت مرقد آن
 بزرگوار تر یا ق از موده است .

حضرت خواجه ابو عبد الله^{رح} ۲۷

طافی [رح]

قطب المشایخ کتبه الانام مرشد السالکین زبدة المحققین
 علماء الدولة والحق والدین اکرام الهمام الداعی الی

الله فخر الحق والشریعة والتقوی وارث الانبیاء د لیل
 ۴ لهدی الی طریق المستقیم ابو عبد الله محمد بن فضل الطاقی
 السجستانی الهروی مشهور بخواجه طاق [۱] در علوم
 شریعت و طریقت و حقیقت در جه علیا داشت و رسوم
 صوفیه و اشارات ایشان نیکو میدانسته و ولایت
 و کرامت و فراست ایشان از حد تو اتر گذشته بود
 و اینجا از شرح کردن ولایت و کرامت او از هزار
 یکی و از بسیار اندکی در حیز تحریر نمی گنجید و در
 اظهار مذهب حق و قوت اعتقاد عدیلنداشت حضرت
 خواجه عبد الله انصاری قدس سره فرموده که هرگز
 هیچ بزرگی با هیبت تر از حضرت ابو عبد الله طاقی
 و حمة الله علیه ندیده ام و او پیر و استاد من است
 و اگر او را نمیدیدم اعتقاد مذهب حق را نمیدانستم
 [نقل است] که حضرت خواجه ابو عبد الله طاقی
 ز حمة الله علیه گفت که هزار پیر را دیده و خدمت کرده
 ام که همه از اهل کرامت بودند [نقل است] که در
 زمان حیات ایشان ابدالی از طرف بلخ آمد و بود و
 در شهر هرات میگشت دید که مردی انصافی ظلم میکند
 ﴿۱﴾ طاق قریه ایست در ملک سجستان که از آنجا
 در هرات نزول فرمودند .

به حضرت خداوند بنالید و در حق آن دعا بد نمود
 و از شهر بیر و ن رفت در ساعت آتش عظیم در هرات
 افتاده مردم بیچاره شده به نزد حضرت خواجه
 ایوب عبدالله طاقی (رح) رفتند حضرت خواجه در باغ
 خود تالک می بریدند متوجه شدند دیدند که عالم را
 آتش گرفته چنانچه گویند که مسجد هرات چوب پوش
 بوده آتش گرفته بوده و آتش زننده خود را یو طمن
 رسانده حضرت خواجه نخ تالک را گرفته به طرف
 بلخ فرستادند ابدال را از دروازه بلخ یدش
 کشیده و به هرات آوردند و گفتند که چرا گریختی
 ابدال گفت از سبب که از وسم من نشد که علاج کنم
 گریختم بعد از آن حضرت خواجه قطره اشک چشم
 خود را بطرف شهر انداخته آتش فرو نشست و هم
 درین باب ایشان فرموده اند .

رباعی

آن آتش دوشین که بر افروخته بود
 او سوختن از دل من آموخته بود
 گر آب دو چشم من نکر دی یاری
 چه چله فروشان که هری سوخته بود

از حضرت شمس الدین محمد مر و یست که گفت
من حضرت خواجه را در واقع دیدم که بر کرسی
نشسته بود و جمیع بزرگان دست پیش سینه نهاده ایستاده
بودند و حضرت خواجه انصار صاحب در تعریف
ایشان فرموده

رباعی

ای آنکه یگانه گشته در آفاق
از جان بتواند اهل عرفان مشتاق
کس نیست بمانند تو در فقر و فنا
کشت است ازان نام خوست خواجه طاق
و ایشان حنبلی مذهبی بوده اند . وفات ایشان
در سال چهار صد و شانزده ، هجریست و مدفن
ایشان در بیر و ن در ب خوش است و خاقان سعید
انارالله برهانه بر سر تربت آن بزرگوار عمارت
عالی ساختند و سلطان حسین میرزا دهلیزی و در
یتبیدی در جنب عمارت وی ساخته و هر دوی ایشان همواره
بزرگوارت میرفته اند الهی ببرکت روح پاک حضرت
خواجه عبداللہ طاقی قدس سره اهالی هرات را
درینا حمایت خود نگهداری و از شر اشرار و

از پنجه تظالم ظالم محفوظ و مسلم داری و پادشاه
وقت و امناء دولت را عادل گردان و بر ترویج
شریعت نبویه علی صاحبها الصلوات و التسلیمات و التحدیه
توفیق دهی و از ابواب رحمت خود دری بر وی همه
امت نبوی صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم خصوصاً
بر وی مسلمانان اهالی هر ات بگشائی آمین ثم
آمین یا رب العالمین .

امام عبدالله ۲۸

بن الیمان رحمه الله علیه امام و مقتدای اهل عرفان
ابو عبدالله بن الیمان رحمه الله علیه از مشایخ کبار
بوده حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره از
وی نقل و حدیث فرمودی و گفتی وایت میکنم از
بزرگی که چشم من چون او ندیده بغایت محدث و زاهد
زمان خود بوده و به طریق صحابه و سلف رضی الله
عنهم زنده گانی میکرد و سال و فائش در سال
چهار صد و شانزده هجری بوده و مدفنش معلوم
نیست رحمه الله علیه .

شیخ یحیی بن عمار سجستانی (رح) ۲۹

امام زاهد متقی شیخ یحیی بن عمار سجستانی پدشوی سالکان و ناصح طالبان و متمدنای اهل هرات بوده و علوم ظاهری و باطنی را به کمال خویش دانسته و در قبة الاسلام هرات مدت شصت سال نصیحت مسلمانان میفرمودند و در تربیت و تقویت حضرت خواجه عبداللہ انصاری رحمۃ اللہ علیہ میگوئید [مشہور است] که **شیخ یحیی** عمار زنده بود هیچ آفریده با خواجه عبداللہ انصاری قدس سره در مبارزه و مجادله غالب نتوانست آمد و با صاحب خود میگفت که گرامی دارم حضرت خواجه عبداللہ انصاری را که او امام روزگار خواهد شد و فاتش دو سال چهارصد و پست و دو هجری و مدفنش در مقبره خدایان است [نقل است] که بعد از وفات او را بخواب دیدند پرسیدند که حضرت خدای تعالی با تو چه کرد جواب داد که چون من از دنیا رخصت کردم حضرت حق سبحانه تعالی با من فرمود که ای یحیی من با تو کارها داشتم اما روزی در مجلس و عظمای ما را استودی، یکی از دوستان صاحب کمال حاضر بود و گفتش خوش شد ترا در کارها و کردم

و گرنه با تو چها میگردم .

خواجده عبدالرحیم (رح) ۳۰

از استادان حضرت خواجده عبدالله انصاری است
و احوالات و مقامات ایشان فوق الحصر و الیابان
است و مدقش در دشت یلان در میدان زیارت
گاه و مرغاب است .

شیخ عمور (رح) ۳۱

الشیخ الکبیر شیخ ابو اسمعیل احمد بن محمد بن حمزه
صوفی المشهور به شیخ عمور رحمه الله علیه اورا شحنة
مشایخ خراسان میگفتند و در علوم قنوت و توکل
بجا کمال بوده و در ابتداء در اندرون شهر هرات
مقرن داشت آنجا که اکنون خانقاه قاضی جلال الدین
است و از هر طرف درویشی که بطرف هرات آمدی
به نزد وی آمدی و حضرت خواجده عبدالله انصاری
قدس سره بیست سال خدمت خانقاه وی نمودی
و خدمت وی آن بود که هر دانه که در مطبخ او
می پختند او را پاک میکردی حضرت شیخ عمور رحمه
الله علیه در حدیث اسناد عالی داشت و با بسیاری

از مشایخ عظام صحبت نموده بود و صائماً الدهر بود
و عمرش به نود سال رسیده بود و فائش در سال
چهار صد و چهل و چهار از هجرت واقع شده و قبرش در
کازرگاه شریف است نزدیک رباط و مسجد جامع
که در قدیم بوده و در ایام سلطنت ابوسعید میرزا
مولانا رکن الدین خاکی بنیاد و تجدید آن را نمود
و با تمام رسید .

۳۲ شیخ الاسلام حضرت خواجه

عبدالله انصاری قدس سره

شیخ الاسلام و کعبه الانام مهبط خیر و برکات اعنی
بیر هرات منظور نظر عنایت حضرت باری ابواسمعیله
خواجه عبدالله انصاری قدس سره از نسل ابومنصور
مت الانصاری است که وی پسر حضرت ابویوب انصاری
است رضی الله تعالی عنه که صاحب رحل حضرت رسول
الله صلی الله علیه و سلم بوده و مت انصاری در زمان خلافت
حضرت عثمان رضی الله عنه با احنف بن قیس رضی الله عنه در هرات
آمده بودند و حضرت خواجه در کهندز مصر هرات
متولد شده اند فرمودند که اول مرا در دیرستان
زنی کردند چون چهار ساله شدم مرا در دیرستان

ما لینی کردند و چون ۹ ساله شدم ۲۰ ملانو شتم در
 دبیرستان ادب خورد بودم که شعر عربی ، میگفتم چنانچه
 دیگران بر من خند میبردند و اشعار ایشان از ششصد هزار
 بیت عربی بیش است ؛ و گفته اند که من سه صد هزار
 حدیث با هزار هزار اسناد یاد دارم که هیچکس بروزگار
 من آن نکرده که اگر من بر هر اندام خود دست می
 نهادم آن را حدیث یاد داشتم و گفته اند که من خورد
 بودم که خود را در گهواره گی یاد میدهم که کفچه
 گرم بر دیک می نهادند و شش ماه پیش شیر نخوردم
 مصنفات ایشان در عالم مشهور است مثل تفسیر قرآن
 و منازل السائرین و طبقات مشایخ هرات و گنج نامه
 و غیره . (نقل است) که در فوشنج ضعیفه با خبر بود
 گفت در آن شب که حضرت خواجه متولد شدی در
 واقعه دیدم که حضرت خضر علیه السلام مرا گفت
 که امشب در هرات فرزندی متولد شده که از
 مشرق تا مغرب فضل او پر شود و تربیت کلی از
 حضرت شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره و حضرت
 خواجه عبدالله طاقی قدس سره یافته اند آورده اند
 که حضرت خواجه عید الله انصاری قدس سره گفت
 که من از دو کس بلند درجه تر ندیدم یکی حضرت

شيخ ابو الحسن خرقانی و دیگر حضرت خواجه عبداللہ
 طاقی قدس سرہ و ریاضت حضرت، خواجه بمر تبہ
 رسیدہ بود کہ گفتہ بحدیث خواندن مشغول بودم
 و اکثر اوقات گیاه تناول میکردم و خشت زیر سر
 می نهادم و فاتش در سال چهار صد و هشتاد و یک
 هجری و عمر مبارکش هشتاد و چهار سال و چار ماه
 و بیست روز بودہ و در تاریخ هشتصد و سی دوی هجری
 خاقان سعید سلطان ابو سعید میرزا بر سر تربت آن
 بزرگوار عمارت و مسجد جامع عالی بنا نمودہ
 و اکثر سلاطین اسلامیه تا حالا در آنجا بنا های خیر
 نمودہ اند و املاک زیادیرا وقف نمودہ اند کہ بہ
 مصارف آن برسد و اہل ہرات از وضع و شریف
 پیوستہ بمر قدس نور تو سل میجویند و بمقتضا صد دین و
 دنیا میرسند فیض الہی دران موضع بسیار است !
 ذکر جما غنی از اولیای کبار و مشایخ کہ از اقران
 حضرت خواجه عبداللہ انصاری قدس سرہ بودہ اند
 و حضرت خواجہ در مصنفات خود ذکر ایشان نمودہ
 اند و تاریخ ایشان معلوم نیست درین محل اسامی
 این بزرگواران در سلك تحریر می آید تا بمقتضای
 اثر معتبر عند ذکر الصالحین تزل الرحمة برکات

آن طایفه بر و ز کار بماند .

۳۳ شیخ ابو حفص غورانی (رح)

پیر با هیبت بوده و کرامات فراوان داشته مدقش
در قریه غوران است (بلوک گذره) .

۳۵ شیخ ابو بشر (کواشانی رح)

گویند که کبوتر بسخن او از کبوتر خانه فرود * ۱ *
می آمد تا ریخ و فاش معلوم نیست و قبر وی در قریه
کواشانه است .

۳۶ عبدالله کهین و عبدالله مهین [رح]

هر دوی ایشان از کواشانه بوده اند و هر دو از
پیران حضرت خواجه عبدالله انصاری بوده اند و
مدفن ایشان در قریه کواشانه است از بلوک
گذره . . . —

۳۷ شیخ احمد کهدستانی [رح]

از اصحاب و لایت بوده در قریه کهدستان

(۱) الحال آنرا پیر کبوتر خوانند .

مد فون است .

۳۹

شیخ ابوالحسن نجار قهندزی [رح]

از اکابر این طایفه بوده و قبرش الحال معلوم نیست

خطب کورت (رح)

پیران بسیار دیده و سید القوم بوده و خواجه
عبدالله انصاری قدس سره بسیار به مهمانی ایشان تشریف
میبوده و قبر وی در قریه کورت است .

۳۹ شیخ احمد کوفانی [رح]

از اهل کمال و حال بوده و مد فتن در قریه کوفان
است (بلوک گذره) .

۴۰ پیر محمد کشور [رح]

از اکابر دین و مشایخ هرات بوده و شیخ الاسلام
حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره بسیار وصفه
ایشان میفرموده اند .

۴۱ محمد شکرف [رح]

از پیران صاحب حال بوده اند اما تاریخ فوت و قبرش

معلوم نیست .

ابوسعید (رح) ^{۳۲} ~~م~~

در علم حدیث استاد حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره بوده و حال عظیم داشته و امام نودی رحمه الله علیه در ار بعین خود ذکر ایشان نموده و قبر ایشان در زیارت گاه است و فیض در مزار ایشان زیاده ازان است که وصف آن کرده شود و فاتهش در سال چهار صد و دوازده از هجرت است .

شیخ ابوالحسن ^{۳۳} حناده (رح)

هر و است و از سادات عظام و دروایشان مجرد بوده اما مدفن ایشان معلوم نیست

شیخ ابومنصور ^{۳۴} سوخته [رح]

امام زاهد و متورع و از اهل فضل بوده و قبرش در خیابان است .

شیخ بغطاء ^{۴۵} نوبادائی (رح)

شیخ عالم و کامل و از بزرگان سادات عظام

بوده و علم در اویشی را نیک میدانسته و مدقش در
قریه نوبادان است .

۴۶ درویش محمد خیاط [رح]

حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره و وصف
او را بسیار کرده و از اکابر بزرگان بوده و شمرده
اند اما قبرش معلوم نیست .

۴۷ شیخ بغطاء جولاه (رح)

از اکابر مشایخ هرات بوده . مدقش بگورستان
درب خوش است .

اما بعد ازین بذکر طبقه دیگر که تالی ز طبقه حضرت
خواجه عبدالله انصاری بود . اند قیام نموده
خواهد شد .

۴۸ شیخ ابو عبدالله عمیری (رح)

امام متعبد عالم فاضل زاهد عابد از اقران
خویش بعلم و کمال ممتاز بود . وفاتش در سال چهارصد
و هشتاد و هفت از هجرت و مدقش در خوش است .

شیخ عبد الهادی ۴۹ (رح)

دیگر نقطه د اثر : علم و حلم و آزادی شیخ
عبد الهادی خلف الصدق حضرت خواجه عبدالله
انصاری قدس سره است به علم ظاهر و باطن
آراسته بود با ورع و تقوی و زهد و فضل شهرت
تمام داشته و قتی که ملاحد درهرات استیلاء یافته
بودند تفرقه بسیار باورسایندند و در آخر در کهنر
[۱] او را شهید کردند همانجا مدفون ساختند بعد از
چند روز که آن قتنه تسکین یافته از قبرش برآورده به
ک زرگاه شریف بردند و در پیش روی پدر بزرگوار
او دفن نمودند و حالا قبرش ظاهر و هویداست .

شیخ ایونصر خمچه آبادی (رح)

شیخ الاقطاب و مرشد السالکین شیخ ابونصر خمچه
آبادی رحمه الله علیه در اعداد علمای ربانی معدود
گشته و در علم ظاهر و باطن معمور اصلش از کرمان
بوده و ریاضات ممالا نهاده داشته و همواره مصاحبت
با حضرت خضر علیه السلام داشته و در سبب ترقی او

آوردند. اند که شخصی روزی پیش او قتوای آورد
مضمون اینکه چه میفرمایند علمای اسلام در شان
جوانی که مبداء حال خراکاری میکرده و روزی بر
دراز کوشی خشم گرفته و چوبی چند بردراز کوش
زده آن حیوان باو در سخن آمده گفت این همه غضب
وتندی بر من مظلوم بی زبان رانده گیرانند بیه
نمیکنی که اگر حضرت خداوند بزرگ بر تو خشم گیرد
هیچ توانی که از عهده آن بیری و ن آئی پس آتش ندامت
در دل او افکند و با استغفار و توبه مشغول میباید شد
و مدتی بیست سال است که آب چشمش ایستاده نشد و
اکنون پیرگشته و آب در دودیده نمائده هرگاه
حال گذشته خود را یاد میکند و ستم که بر آن دهان بسته
نموده بخوابش می آید از هیبت حق سبحانه و تعالی
خون از دیده اش روان میگردد و چون در نماز
هی ایستد بروی و موی و مصلی او همه خون روان
میگردد و نماز و وضوی او چیست شیخ ابونصر در حالیکه
این فتوی بخواند حال بروی بگشت برخواست و
روان شد گفت آن شخص کجا است گفتند در فلان
موضع است سرو پای برهنه میرفت بر عت تمام بخا
نقاہ اور سید گفتند در آئی که در نماز ایستاده

بو . . و همین ساعت قالب تهی ساختن شیخ ابو نصر
 رحمه الله علیه در آمد و درویش را دیده روی و
 موی سفیدش بخون سرخ شده و جالی داده نیک در
 آن نظر کرده در روی شیخ خندید بعد از آن شیخ
 ابو نصر به تجهیز و تکفین او قیام نمود و پس از آن
 واجد و حال بر شیخ ابو نصر غلبه نمود و سردر گوه و بیابان نهاده
 و دائماً میگردیست و روزی شخصی با او رسید سوال کرد
 که ای حیران چرا میگردی مگر آیت از انلام ملك علام بتو
 رسیده بآن کار نگر دانه و آن آیت خصم تو شده گریه
 تو بگریه دل سوختگان نمی ماند بگریه دامن سوختگان
 می ماند شیخ ابو نصر (رح) را این سخن در د بر در
 فرود قصه او بجای رسید که او را با خلق آرامش نماند آب
 و نان را ترک نموده و به جاسبه خود مشغول شد و سر و پا
 برهنه سیر میفرمود تا پلای درخت رسید و در سر چشمه
 آن درخت منزل گرفت و آن درختی بود خار دار
 و بر اهر خاری از اشک آن باری بسته بود و از آن
 درخت خوشه ها بر میخواستند انگور سرخ آویخته بود
 پس از اشک آن درخت مقداری بلیسیدی هوش بوی باز
 آمدی و به عبادت حق مشغول بودی از د های بزرگ
 بیامد بر کرد آن درخت و برگرد شیخ حلقه زد شیخ

ابو نصر مدت بیست سال در میان حلقهٔ مار عبادت می کرد و از میوهٔ آن درخت تنها ول می نمود و از آن چشمه و ضو میساخت و عبادت میکرد به هیچ کاری دیگر نمی پرداخت و از خلاق کسی بآنجانمیرسید بعد از مدت بیست سال جوانی در آن منزل ظاهر شد و از آن چشمه و ضو ساخت و دو رکعت نماز بگذارد و گفت شیخا! امروز روز عرفه است توجه نماي و حج بگذار شیخ ابو نصر فرمود حالا از حج و عرفه دورم جوان گفت اینک کوی عرفات و دور نظر او عرفات را به نمود بآن جای رفت و بحاجیان موافقت نمود بعد از آن که از وقوف عرفات فارغ شدند نه جوان را دید و نه چشمه پس مناسک را با تمام رسانید و در تحت نودان خانهٔ کعبه مقام ساخت گاه گاه پشتهٔ هیزم میکشید و میفر وخت و روز کار بآن میکذرائید ده سال به آن دستور بگذرانید بعد از آن حاجیان به مدینهٔ منورهٔ مشرفه بزیارت حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم میرفتند یبری با و گفت چرا موافقت با این جماعت نمیکنی که بزیارت حبیب خدا صلی الله علیه و سلم می روند پس در صحبت آن جماعت بمدینهٔ منوره رفت و در

مقابله رؤضه مقدسه مطهره معطره حضرت رسول صلی
 الله علیه و سلم با یستاد و سلام نمود و جواب از قبر
 شریف آنحضرت صلی الله علیه و علی آله و اصحابه
 و سلم شنید که عليك السلام یا ابونصر ده سال دیگر
 در آنجا بمجاورت، بگذرانید بعد از آن از روحانیت
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم رخصت یافته
 به طرف شام و بیت المقدس روانه شد و ده سال
 دیگر در آن موضع مقدسه مجورا شد آن گاه بعراق
 آمد و در کوه ها و صحرا ها با درویشان مصاحب بود
 و بخلوت بسر می برد و مدتی بیست سال باین طریق
 بگذشت آن گاه شبی حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه و سلم را در واقع دید که با و فرمود ای
 ابونصر در خراسان هرات و مو منته را بنکاح
 گیر که سه فرزند بتو حواله است و شیخ ابونصر
 یکصد و بیست سال عمر یافت و احوالات و مقامات
 و کرامات و بزرگی ایشان زیاده از آن است که
 درین مختصر گنجد و فائش در سال یا نصد از هجرت
 و مدفنش در پهلوی حضرت سلطان میر عبدالله الواحد
 شهید است و شرح مزارش از شرح مستغنی است
 و حمة الله علیه .

سلطان مجد الدین^{۵۱} طالب (رح)

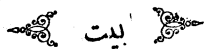
در طریق توکل و تجرید یک نه روز گار بوده و در
سلك اولیاء کمل معدود گشته و مقامات عجیبه و
حکایات غریبه از وی مرویست و امام فخر الدین
رازی بزیارت او بسیار میرفت اما تاریخ و فاش
معلوم نشده و مدفن ایشان در اندرون شهر هرات
در میان درب خوش و درب فیروز آباد و شیخ
محمد محمود که از محققان مشایخ است در پهلوی
قبر وی مدفون است و عمارتی بر سر قبر وی ساخته
اند و خاقان سعید که هر سال دو نوبت بزارات
هرات تردد مینمود بآنجا هم بزیارت آن بزرگوار
میرفت .

شیخ ابوشجاع^{۵۲} کرمانی [رح]

امام ربانی علاء الدوله والدین ابوشجاع کرمانی
اسم شریف شان محمد ابن مسعود است در هرات
بغریبی میکند رنیده تا وفات یافت در سنه پنج صد
و نو د هجری وفات یافت مدفنش در مقبره درب
خوش و زیارت قبرش تریاق مجرب است .

حضرت خواجه ترازودار (رح)

شیخ الفقراء زبدة المتوکلین قطب الحق والدین
ابویزید الوزان المشهور به خواجه ترازودار از
جمله مشایخ هرات بوده و خود در از خلق پنهان میداشته
چون از جهان فانی نقل کرد او را در اندرون شهر
هرات در دوون دکان که در بازاری رفیر و زیاده داشت
دفن نمودند و آنجا را عمارت گردید مشهور است که
خواجه شبی در دکان خود در خواب رفته بود که
نیم شب ضعیفه او را طلب نمود و نعره زد و یک فلو س
داشت فصل زمستان بود بر فی عظیم شده بود خواجه
بیدار شده آن عاجزه گهب این فلس را بستان و مرا
پنج چیز بده خواجه چراغ روشن کرده بخواب
آن مهمی که داشت بساخت ضعیفه بدعای خیرش یاد
نمود و گفت خدایا دل او را منور گردان و در
دو جهانش عزیر گردان گویند چون خواجه وفات یافت در
خواستش دیدند پرسیدند که خدای تعالی با تو چه کرد
جواب فرمود که بدعای پیر زنی مرا ایضا مرزید.

همت از آنجا که نظرها کند * خار مدارش که اثرها کند

مزار متبرکش اکثیر احمر است و ایشان را برادری
بود صاحب کمال کارهای بسیار کرده و حج های
بسیارده گذارده و در جنب بازاری فیروز آباد در
میان مدرسه او را دفن کردند .

امام فخرالدین رازی (رح) ۵۳۰

امام الهام الداعی الی الله فخر الحق والملة ولدین
ابو عبد الله محمد بن عمر الرازی القشیری
النیمی البکری از فحول ائمه و علمای عصر خود بوده
و از میان انصاف متبر که اش تصانیف بسیار
از وی در جمیع علوم منقول و معقول در روی
زمین انتشار دارد و در زمان سلطان غیاث الدین غوری
در هر ات ترقی نموده و سلطان موصوف مسجد جامع هر ات
و اباسم شافعیه بجهت امام مذکور بنا نموده هر روز جمعه
آنجا به نصیحت مسلمانان مشغول میشده و کمالات ایشان فوق
الحصر و الی بیان است ولادت ایشان در لیست و پنجم ماه
رمضان سال پنجد و چهل و چهار هجری و فاتش در وزد و
شنبه عید فطر سال ششصد و شش هجری و مشهور است که در
حین وفات این رباعی را انشاء فرموده اند !

رباعی

هرگز دل من ز علم محروم نشد * کم ماند ز اسرار که مفهوم نشد
 هفتاد و دو علم درس خواندم شب و روز * معلوم شد که هیچ معلوم نشد
 مدقش در خیدبان هرات معروف و مشهور و بفیوضات ربانی
 مشرف و معمور است .

سلطان میر غیاث الدین (رح)

سلطان غازی عادل متمکن بر مسند عدل و صدق و یقین
 سلطان غیاث الدین از کمال سلاطین ایام و افضل ولات بوده
 و کمال عدالت پروری و مسالمانی او شهرت تمام دارد و پیوسته
 بتربیت علما و تقویت صالحان و فضلا و تشعیت شرع فحمدی
 صلی الله علیه و سلم اشتغال میفرمود و در تمهید قواعد جهاد
 با کفار و قاع و قمع اشرار مبلغه تمام مینمود و مدعای شافعی
 داشت و از آثار خیر او بنای مسجد جامع هرات است که از
 غنیمت حلال باساستقوی موسس و صفای آن از خلوص عقیده
 بنانی خبر میدهد و همواره معبد اولیا و اتقیا بوده و است
 و مشهور است که چهار جمعه یکنوبت حضرت خضر علیه السلام
 آنجا به نماز حاضر میشود و هرگز از اهل غیب خالی نیست
 و بی سالك جلد میباید که شب تنها در آنجا قیام نماید و در

طرف جنوبی مسجد بزرگوار بصف اول دور گفت نماز گذاردن
و مراد خواستن اثری تمام دارد (۱) و در شمال مسجد متصل
مدرسه غیاثیه خانقاهی است که اکثر مشایخ در آن موضع
متبرک بخلوات و اربعینات بسر برده اند و بسیار ای از
اهل دل درین موضع متبرک به مقاصد کلبه فائز آمده
است و در میان گنبدی که در صفت شما لی است
مدفون گشته و بعضی از ملوک کثرت نیز در آن گنبد
مدفونند و در طرف غربی گنبد مذکور مد رسه معمور
گشته آنهم از آثار و بنای اوست و این مسجد شریف
از عجایب است مسجد ها است ، چنانچه وسعت آن شانزده
جریب است چهار صد و شصت گنبد دارد و صدوسی
و شش رواق و چهار صد و چهل و چهار پیل بایه و شش
دروازه اما در تاریخ نهصد و چهار هجری در وقت
سلطان حسین میرزا دارای سیانت تدبیر و زبرامیر
علی شیر تجدید و ترمیم مسجد را به طرز جدید نمود .
چنانچه کاشین کاری و میدنه و اطراف مسجد شریف
بسنگ مرمر آباد نمود و و تاریخ آباد شدن مسجد
مذکور این دور باعی است .

قطعه تاریخ

مقصود و طاق مسجد شهر * گردیده خراب بود از دیر
شد امر ز غیب گشت تاریخ * و فوق اینها علی شیر
وله ایضاً ۹۰۴

ز تعمیر این بقعه جان یافت فیض * که مانند خلد است ماوای فیض
چه از فیض اتمام شد بهره مند * خرد یافت تاریخ ان جای فیض
و در سال هزار و چهل و پنج هجری در عهد شاه
اسما عیل صفوی باز دو مرتبه خراب گردیده بود تا
در سال هزار و دو صد و پنجاه و سه هجری ایوان سمت
شمالی مسجد را و زیر یار محمد خان درانی آباد
نموده و در ابتدا ای ساطنت پادشاه اسلام ضیاء الملة
والدین امیر عبدالرحمن خان مرحوم ایوان قبله
که خراب شده بود آباد شد ، و در سال هزار و سه
صد و بیست و پنج هجری پادشاه مسلمین اعلی حضرت سراج الملة
والدین امیر حبیب الله خان خلد الله ملکه به طریق
دوره تشریف فرمای دارالنصرت هرات شدند چون
مسجد متبرک را از آثار قدیمه دیدند و بمرور ایام
روی با نهادن آنها ده بودا مر و ارشاد فرمودند که
مبلغ دولتک روپیه از عین المال خود شهر یاری

آبا دی مسجد شریف بشود ، و صداقت نشان شاه قاصی
دوست محمد خان را که از نظامی ملک بود آن را
مقرر این خدمت نمودند همان بود که به مدت پنج
سال به طرز قدیم آبا دشد !

رباعی

خدایا تو این شاه درویش دوست * که آسایش خلق در ظل اوست
بتوفیق طاعت دلش زنده دار * بسی بر سر خلق پائنده دار
و از جمله عجایب است که در این مسجد شریف است دیگی
است که نهایت بزرگ جنس آن از هفت جوش است
بجهت شربت دادن در ایام متبر که ساخته شده
است و بسیار منقش و در زمان ملوک کوررت قلندر
نام قفای از عین المال خود آن را وقف نموده
است و این دو بیت در مدح پادشاه وقت در آنجا
مسطور است !

رباعی

هزار سال جلای بقای ملکش باد * شهو را همه اردی بهشت و فروردین
بسال هفتاد و هفتاد و شش از هجرت * که نقش بند حوادث نمود صورت این

۵۶ شیخ محمود بن محمد سرمقی [رح]

شیخ الاصفیا کمال الملة و الدین محمود بن محمد سرمقی
و حمة الله علیه اصل ایشان از سرمق فارس بود . که
قصبه مشهور و معروف است و تمام آن قصبه وقف حر مین
شریفین است و در زمره جوان مردان مشایخ هرات
معدود گذشته اند و در زهد و تقوی یدی طولی داشت
و در قریه که بخواجه سرمه مشهور است مدفون
شد . قبرش معروف و هویدا است و سلاطین ماضیه بر
سرتربت آن عمارت عالی بنا نموده اند و حال آباد
است و خائقا هی و موقوفاتی دارد هر چند که معاملات
اوقاف درین ایام مشتق از توقف می باشد اما امید
است که بمیان حضرت خلافت پناه غلات اوقاف بمصارف
استحقاق برسد و در اراضی آمال تخم اقبال
کاشته شود .

۵۷ شیخ سیف الدین ترك (رح)

شیخ ابدال و از ابناء ملوک بوده مجذوب گشته و نظر
از شیخ قطب الدین حیدر زاده یافته و خوارق عادات
از او بسیار ظاهر شده چنانچه اهالی هرات به

یکبار ر. گئی معتقد آن بوده هر چند کسوت ملا متیان
 اختیار کرده اما بواسطه جذبه او را معذور
 میدانستند ابتدا در خیابان هرات قریب مزار خواجه
 علمدار بر سر می برده از بسیاری تردد اهل هرات
 به تنگ آمده آخر به کارگاه شریف نقل کرده و
 آنجا به عبادت مشغول شده چون وقتش رسید برخو است
 و بحوض آب در آمده غسل بجا آورد و بمنزل خود
 رفت و بنشست و کلمه شهادت گفت و جان روان تسلیم
 نمود و مریدان پیش آن صفه را بسته اندو میگویند
 همچنان نشسته است .

۵۸

درویش داد بابو (رح)

درویش عارف و سالک ا صلح از مصر بوده و چرم
 گری میکرد . گویند روزی شیخ یوست هارا در
 قفازها ده بود روزی دیگر چون برخواست آن
 یوست هم را پیراسته و چرم شده یافت ازان سبب او
 را حالی پیش آمد و توبه کرده و متوجه راه حق شده
 و در زمان سلطان غیاث الدین غوری به هرات آمده
 و سلطان مشارالیه به صحبت او تقریب میجست و از احوال
 سفر خود عجا ئب و غرائب بسیار دید . بود بیان میکند

و سلطان میفرمود که با بودا د سفر داری از ان جهة
ایشان را داد با بو میگفتند تا م اصلی ایشان درویش
حاجی محمد است تا ریخ و فاتش محقق نشده اما
مد فاش در بیر و ن در ب قطبی چاق است مقابل خانقاه
زبیده آغا متصل بر اهی که بمصر خ میر و ند *

حضرت میر حسینی ^{۵۹} قدس سره

'قطب ربانی و محقق صمدانی سید الکبیر حسین بن
عالم بن ابی الحسن المشهور به سید حسینی العلوی عالم
و عارف و محقق و محدث بودا صلش از نواحی (۱)
غور بوده و از مریدان شیخ رکن الدین ابوالفتح
بوده و او از مریدان پدر خود شیخ صدر الدین
بوده و او از مریدان شیخ زکریا ملتانی است
مشایخ بسیار دیده و خدمت ها کرده و مصنفات میر
حسینی معروف و مشهور است و معرف حال اوست مثل
نزهة الارواح و طرب المجالس و صراط المستقیم و
کنج نامه و زاد المسافرین و کنز الی موزود یگر

(۱) در غور قریه ایست که آن را گریوه نامند که
آنجا مولد و مسکن شان بوده است و تا حال آثار
شان در آن قریه موجود و معروفةست کما هو الظاهر *

در ساله ها (مصرع) سخنش خود معرف هنر است
وفاتش در سال هفتصد و هجده هجری و تاریخ
وفات ایشان درین دو بیت مذکور شده است .

بیت

ده و شیش از مه شوال هفتصد و هجده * نمود واقعۀ افتخار آل محمد
روان سید سادات عصر میر حسینی * شد از سراچۀ دنیا بدار ملک مخلصه
و قبرش در مصرخ هرات در خطیرۀ حضرت سید عبد الله
بن حضرت معاویه بن حضرت عبد الله بن حضرت جعفر
الطیار است رضی الله عنهم و فیض از مرقدش میبارد

بیت

هر کس که ز ملک آشتا ئیدست * داند که مزاج ما کجا ئیدست

مولانا عبد الرحیم [رح] ۶۰

المشهور به پیر تسلیم امام عصر و مجتهد دهر نظام
الحق والدین مولانا عبد الرحیم الخوافی المؤثر
تألیف از ائمه دین و اجله اهل یقین و از اقران
شیخ علاء الدوله سمنائی و شیخ قطب الدین جامی
و شیخ محمد خلوتی خوا رزمی و شیخ قوام الدین
بسطامی و استادان مولانا محمود زاهد مرغابی
و مولانا ابوبکر تألیف دی بودیه و اصلش از براباد

خواف است اما در هر اوقات بسر می برد و مشارالیه
و معتمد فیه زمان خود بوده و سخنان او نزد حکام
کاالنص القاطع بوده و معامله اذعان و تسلیم او منور
و روشن است و قصه شهادت آن بواسطه مخالفت غوریان
شهرتی دارد القصه خود را فدای اهالی شهر ساخته
و باین ظابط عمل نمود که شهر قلیل از برای جلب
کثیر داخل خیر کثیر است و زیارت مرقد شریفش در
حصول مطالب به تجربه رسید است و قبرش در خیابان
مشهور و معروف و شهادت ایشان در سال هفتصد و
سی و هشت هجری است .

مولانا ظهیر الدین غوری (رح)

مولانا شیخ الاسلام سعید فرید دهر و حید عصر مولانا
ظهیر الدین محمد بن احمد غوری بسیدار بزرگ و صاحب
کمال و مستحق تعظیم و اجلال بوده و در ولایت غور
متولد شده اند و بعد از واقعه هلاکو در هر اوقات آمد
ملجأ اکابر گشت هفت نوبت حج گذارد و از اقران
بیر تسلیم بوده و اکثر حفاظ خراسان کلام الله را
از او اخذ کرده اند و سلسله نسبش به خلیفه حضرت
و سول الله صلی علی علیه و سلم حضرت ابوبکر الصدیق

رضی الله تعالی عنه متهمی میشود و فاش در سال
هفتصد و سی و سه هجری مدفش در پهلوی پیر تسلیم در خیابان
است .

شیخ ابونصر جامی (رح) ۶۲

قطب الحق و الدین ابونصر یحیی جامی بن ابوالفضل
جامی قدس سره اصلش از جام و لادش در نیشابور
بوده و نشو و نما در هر اوقات یافته و از اکابر علمای و
مشایخ خراسان بوده و حدیث شریف پیش پدر خود
خوانده و با شیخ علاءالدوله شمنانی رحمه الله علیه و
شیخ صفی الدین اردبیلی و مولانا اعظم مجد الدین
اسماعیل وقاضی القضاة فارسی صحبت داشته و هفت
مرتبه حج گذارد و بخد مت مشایخ حجاز رسید
و فاش شب پنجمین بیست و یکم جمادی الاخر سال
هفتصد و چهل و یک هجری و مدفش در پیر و ندر پیر و ز
آباد در خانقاه که ملک معز الدین ابوالخیر محمد
کرت بجهة ایشان بنا فرموده و جد و حال و فضل و
کمال او متجاوز الحصر و الیبا ناست .

شیخ قوام الدین بسطامی قدس سره

شیخ الاسلام عالم ربانی و ینبوع مکرمت و نیکنامی
 شیخ قوام العالمة والدین بسطامی ازائمه دین و اجله
 اهل یقین و حنفی مذهب بوده و از اقران شیخ علاو
 الدوله سمنانی و شیخ قطب الدین جامی و اکفاء ایشان
 بوده خرقة از دست پدر خود شیخ جمال الدین
 عبدالمجید پوشیده و علو مرتبه او را خواص و عوام
 اعتبار میکردند و سلسله خرقة ایشان به سلطان بایزید
 بسطامی منتهی میشد و بفضل کرامات و مقامات مقامی
 در اردو بسیاری از اکابر دین فیض از دامن او خواسته
 اند و در سال هفتصد و چهل و سه هجری در هرات
 وفات نموده و بموجب وصیتش در خیابان در خطیر
 امام نخر الدین رازی رحمة الله علیه ایشان را
 دفن نمودند .

مولانا محمود مرغابی [رح]

قطب الا و ایاء والا و آدامو لانا محمود زاهد
 مرغابی جلال العالمة والدین از اکابر تصر و یگانه دهر
 و عالم به علوم ظاهره و باطنه و حنفی مذهب و از اصحاب

جولان نظام الدین پیر تسلیم بوده و کرامات فراوان
از آن منقول است میگویند که هر سال وقت محصول کشت
بنج خر و ارارد در خمها می ریخت و تا آخر سال
از آن خرج میکرد گاهی آرد بمردم صدق دادی هرگز
از آن خمها کم نگشتی و فاش در سال هفتصد و هشت هجری
مدفن ایشان در قریه مرغاب هرات معروف و مشهور
است ؛ و خاقان سعید هر سال دو نوبت بز یارت ایشان
میرفت ، رحمة الله علیه .

قاضی جلال الدین محمود [رح] ۶۵

ملك القضاة والحكام مناهج الحلال و الحرام نقطة
دائرة شریعت و مدار مرکز حقیقت الواصل الی جوار
رحمة الملك الودود قاضی جلال الدین محمود الامانی
قاضی القضاة هرات ، از متعینان اکابر قبة الاسلام هرات
و ملجا سلاطین و از اولاد سرور ارباب تحقیق امیرالمومنین
سیدنا حضرت ابی بکر الصدیق رضی الله عنه و مقدم ارباب
عمایم و اهالی مملکت خراسان بوده بیوسته ملوک و حکام
به صحبت شریفش میرفتند و در جزئیات و کلیات او
و ا ؛ مشاوران و مددکارانیه میدانستند و در مکاتیب
که بفرمان ملك معز الدین بایشان میفرستادند ملك

مشارا لیه بخط خود بر حاشیه مکتوب ثبت میفرمود
 که بندهٔ مخلص دو لتخواه حسین کُرت و امثال این
 تعظیما ت واقع میشد ، و تقوی و زهد و ورع با قصی الغایت
 داشت ؛ و خاقان صاحب قرآن پیش ، از زمان
 ظهور جهان گیری با او ملاقات کرده بود و بسیار
 معتقد او گشته و فاتش در سال هفتصد و هشتاد هجری
 مدفنش در خطیر ء حضرت خواجه عبد الله انصاری
 قدس سره در مقبرة القضا ت است .

شیخ سیف الدین خلوتی [رح] ۶۶

شیخ کامل صمدانی در علم حقیقت و ورع و زهد و
 تقوی ، و علوم ظاهری و باطن صاحب کمال بوده .
 مولدش در هرات و در خوا رزم نشو و نما یافته و در
 هرات اقامت فرموده و از دست شیخ عالم شیخ
 محمود خلوتی خرجه پوشیده و کرامات عجیبه و احوالات
 غریبه از وی منقول است و در سال هفتصد و هشتاد
 و پنج هجری وفات نمود و در مزار خلوتیان قریه
 پل گازر گاه مدفون است .

شیخ ظهیر الدین خلوتی [رح] ۶۷

کَهِفَ اِطْلَیْن شَیْخِ ظَهِیرِ الدِّینِ خَلَوْتِی ذَرَعِلْمِ قِرَائَتِ
 فَرِیدِ عَصْرِ خُودِ بُوْدَه و جَنَابِ وِلَایَتِ مَآبِ مَوْلَانَا زَیْنِ
 الدِّینِ اَبُو بَکَرِ تَائِبَدَی دَر شَانِ اَو فَرِ مَوْدَه کِه دَر
 زَیْرِ طَاسِ فَلَکِ مِثْلِ ظَهِیرِ الدِّینِ خَلَوْتِی نَمِیدَانِمِ و مَوْلَانَا
 شَرَفِ الدِّینِ عَثْمَانِ زَیَارِ تَگَا هِی فَنِ قِرَائَتِ رَا اَزُو اَخَذِ
 کَرْدَه و مَدَتِی مَدِیدِ مِلَازِمَتِ شَیْخِ سَیْفِ الدِّینِ خَلَوْتِی بَه
 تَقْدِیمِ رَسَانِیدَه و دَر سَالِ هَشْتَصَدِ اَز دُنْیَا رَحَلَتِ کَرْدَه
 و دَر مَزَارِ خَلَوْتِیَانِ اَو رَا مَدْفُونِ سَاخْتَنَدِ و دَر اِینِ مَزَارِ
 بَسِیَارِی اَز عَزِیزَانِ وَاوِ لِبَاءِ وَا رَبَابِ کَشَفِ و تَسْخِیرِ مَدْفُونَنَدِ
 هَر کِه اَنْدَکِ قَابِلِیْتِ دَاشْتَه بَاشَدِ دَر اَنِّ مَنَزَلِ بَتَوَجِهِ تَمَامِ
 دَر آیدِ و هِمَتِ اَز تَعْلُقِ بَاغِیَارِ مَنَقَطْعِ سَازَدِ فِیوضَاتِ مَتَبَاعَه
 بَا وَا وَا صِلِ شُود .

اخی محمد و اخی محمود (رح) ۶۸

بِیْرَانِ صَاحِبِ وَقْتِ و مِجْدُو بَانَ عَالِیِ و جَدُو اَز مَفْرَدَانِ
 و مِجَرْدَانِ بَابَا سَنکُوی اِبْدَالِ بُوْدَه اَنْدِ هَر کَسِ کِه بَزِیَاوَتِ
 اِیْشَانِ مِیْرِ قَتِ مَافِی الضَمِیرِ اَو رَا مِیْگَفْتَنَدِ تَا رَیْخِ
 یُوفَاتِ اِیْشَانِ بَتَحْقِیقِ نِیْیُو سَتَه اَمَّا اَخِی مُحَمَّدِ دَر خِیَابَانِ

در پهلوی مدرسه فرمان شیخ است و مدفن اخی
محمود در کوچه مختار است .

پیر لقمه (رح) ۶۱

از هندوستان آمده در هرات مقیم شده و سبب
لقمه که لقب آن شده بود این است که هر که را دیدی
گفتی لقمه ما کو و هر چه باو میدادند از حبوبات
و نمک و صابون و کلوخ و غیره در یکدیگر انداختی
و طعام ساختی و بانفس خود این نوع خطاب فرمودی
که ای نفسک این است رزق تو اگر خواهی بخور و اگر
خواهی بگذار منقول است که جمعی از تجاران گفتند که
ما بسقر در یار فته بودیم و در میان بحر کشتی ما
بغر قاب افتاده مضطرب احوال شدیم ناگهان پیر
لقمه را دیدیم که بر روی آب پیدا شد و کشتی ما را از
هلاکت گذرانید تا ریخ وفات او معلوم نشده و قبرش
در خیابان است .

درویش مسافر (رح) ۶۰

پیر کامل عارف و مرد با شکوه و صاحب حال بود
و مدت چهل سال به هر نماز غسل بجای می آورد و

در خیابان در خطیره سعد که از اسباط حضرت
حمزه (رض) بن عبدالمطلب است مجاذی مد رسه گوهر شاد
هیکم بنت امیر غیاث الدین مدفون است .

سید اشرف ۷۱

بن سید مبارک شاه . [رح]

امام ربانی بی مثل و اشتباه سید برهان
الملک والدین اشرف بن مبارک شاه از فقهاء و فضلاء عصر
خود بود و بمذهب حضرت امام اعظم ابو حنیفه
کوفی رحمه الله علیه عمل میفرموده و استقاده علوم از
مولانا شمس الدین محمد کرت و علامه زوزنی و
مولانا رکن الدین شارح لباب و مولانا افتخار
الدین نسفی و اقران ایشان کرده و مدت هشتاد سال
در هر اتفقوی نوبت و در سال هشتصد و سه وفات
نموده قبرش در خیابان است .

مولانا حسام الدین العبدی [رح] ۷۲

امام العصر والزمان الواصل الی جوار الفضل
لا حدی مولانا حسام الدین العبدی رحمه الله علیه
بسیار بزرگ و عالم و محدث بوده و از مولانا

سیف الدین احمد الا بهری و مولانا شمس الدین کرمانی
 اخذ علوم نموده و فاش در غره ماه شعبان سال
 هشتصد و هفت هجری بود و مدفنش در اندرون گنبد
 سیدالسادات شاهزاده عبداللہ رضی اللہ عنہ است :
 (منقول است که بعد از وفات او را بخوابد دیدند گفتند
 که خدای تعالی باتو چه کرد جوایب داد که دوازده
 هزار نفر را از ساکنان عالم غیب ملازم من ساخت
 تا بخوانند حدیث نبوی صلی اللہ علیہ و سلم قیام مینمایند
 این بود ذکر جماعتی از اعیان که از ابتدای فتح
 اسلام تا سال هشتصد و هشت هجری در هرات مدفون گشته
 اند و تواریخ و اسمی ایشان نوشته شد و الا فضایل و
 کمالات و کرامات این جماعه مذکور در مجلدات
 نگنجد و درین غرض تعین مرا قد و نام و نشان ایشان
 است امل وائق و رجاء صادق که برکات هم علیہ این
 بزرگان لحظه فاحظه بروزگار زائرین و اصل
 و متوالی کرد ۵۰

باب دوم

در ذکر جماعتی که در اندرون قبة الاسلام هرات
 باسم ولایت شهرت دارند و همواره حاجتمندان و سالکان

بزیارت ایشان توسل میجویند و بمساعدت صدق خود
 یمرادات و بمقاصد خود میرسند لیکن از نسخه معتمد
 احوال این بزرگان مذکور نشده و اما مقرر است
 (ع) (جنبش گرد از سوار بود) تا عود در مجمر نباشد
 بوی بمشام طالبان نرسد اول بذکر اولیاء الله که در شهر
 مدفونند قیام نموده خواهند شد و بعد از آن اسامی طائفه
 که در ظاهر قبة الاسلام هر ات و توابع آن آسوده
 اند بقلم می آید .

۴۳ شاهزاده فرخ بن خاقان [رح]

از اعوان ابو مسلم مروزی است و از متعینان وقت خود
 یهوده و شهید شده و بدو سته اهل مملکت بزیارت او توسل
 میجویند و بمقصد می رسند و مدفنش قریب دروازه
 خوش متصل با راه است .

۴۰ خواجه عبدالله مصری [رح]

از متعینان اولیاء الله و اکابر اتقیا بوده و در هر ات
 او را هلاکو شهید کرده و زیارت مزار او عظیم متاثر
 است مدفنش در غاری که متصل برج قولغ است و حاله
 همان محله را بنام مبارک ایشان یاد میکنند .

خواجه مخفی [رح] ۷۶

قطب الزمان و غوث العصر و الاوان در زمانه حضرت
خواجه عبدالله انصاری قدس سره بوده و کسی از
حال و کمال او و قوفنداشته و مدفنش در باره
درب قطب چاق قریب برج گوشه شهر و آنجا محل غیبیان
و آستانه مراد است .

مسجد چهارشنبه ۷۷

قریب برج خواجه عبدالله مصری رحمه الله علیه مسجدی
است متبرک مشهور است که در گوشه آن مسجد از طرف
جنوب خانه ایست که جمعی از اولیاء الله در آنجا
مقبورند و بآن خانه کسی نمیرود و بغایت مهیب جای
است در روز چهارشنبه اهالی هرات بزیارت آن
جا میروند و آستانه مراد است .

مسجد کنبد خواجه نور ۷۸

در نواحی آن چشمه ایست و مسجدیست آنرا مسجد خواجه
نور مینامند و بر پهلوی آن مزار یست مشهور بخواجه
نور در روز چهارشنبه دورگفت نماز حاجت در آن

مسجد گذاردن و مراد طالبیدن و بمقصود رسیدن از ماجر با تست
و میگویند که از بنای آن موضع الی یومنا هذا چهار
هزار سال میشو دو الله اعلم و پیوسته در هر قرن
از قرون ماضیه معبد مردم بود شیخ الاسلام و المسلمین
شیخ زین الدین الخوافی قدس سره بسیدار به مسجد
مذکور میرفته وی فرمودند که درین موضع بشرایع
مختلفه وادیان متنوعه طاعات و عبادات به تقدیم
رسانید و اندو درین موضع فیض و حضور تمام بخوان
عوائم حاصل میگردد؛ و در بعضی اساس کنند مذکور
چله خانه ها ساخته اند و آن خلوت خانه ها منزلی
بس مهیب است و قلعه در آن موضع بسر بردن کار هر کس
نیست و فی الواقع بسیداری از حاکمان در آن
موضع برادو بمقصد رسید و اند که هر مستمندی سه
چهار شنبه چاشت در آن موضع دو رکعت نماز
حاجت بکند و البته کامر و اگر دهد.

خواججه امانت دار^{۸۹} [رح]

در محله میران مشهور است قریب دروازه فیروز
آباد قدوة المشایخ هرات بوده و استمداد از
همت ایشان اثری تمام دارد.

۹۰ [رح] خواجه مراد بخش

در محله قالین بافان قریب در ب عراق است هر که
بصدق نیت توجه نماید البته مرادش حاصل شود و
این معنی از مجرب است .

۹۱ [رح] خواجه چهارشنبه

در محله سلانی قریب برج شمعی و از اکابر دین است
و روح مؤثر گرم دارد و اکثر مردم شب چهارشنبه در آن
منیر میروند بسیار با فیض است .

۹۲ [رح] پیر غازانی

در محله غازان قریب در ب عراق از عزیزان و
بزرگان بوده و طالبان بمیان همت آن پیر
صاحب کمال بمقام خویش میرسند .

۹۳ [رح] خواجه ابوالقاسم

(آئینه گز)

در بازار خوش قریب در و از امام
وقت و اکابر عصر خود بوده و در زمان ابو مسلم
مروزی شهرت داشته و با مداد و اعانت او

فیض بزازان میرسد .

۴۴ [ح] مزار چهل دختران

در محله کلاگران متصل بفصیل شهر خلاق مملکت
در آنجا میروند و فیض مییابند .

۹۰ [ح] مزار شهدا

در رکن شرقی مسجد جامع شریف قریب باب خضرکه
مشهور و معروف است .

۹۶ [ح] آجد و باجه

قریب درب فیروز آباد دو مزار است بیکدیگر
متصل باجه و باجه مشهور است و بس بزرگ است و
ملجانیان از مندان است .

۹۷ (رح) بی بی نور

در محله شمعان قریب درب عراق و مسجدی درجوار
مزار عابد زاهد بی بی نور است و گویند که
یل مالان بنا کرده اوست روح بغایت گرم دارد
حزینت مزار او از میجر باتست .

۹۸ [قدس سره] شیخ محمد مکی

در اندرون در ب قطب چاق از اولیاء الله ربانی
بوده و مکرر انوار از قبر او تابفته و هر کس آنجا
مراد یافته .

۹۹ مسجد شهدا

بر شلم آل خانه اسدان است در دیوار آن مسجد
گویند شهدا مدفون و خلائق هرات آنجا تو سل
میجویند و فیض بسیار میباید .

۱۰۰ خواجه مظفر شهید [رح]

در طرف جنوبی مسجد جامع هرات خانه خرابه
ایست در آن خانه دو قبر است یکی از آن دو قبر
خواجه مظفر شهید است و زیارت او تریاق آزموده
است .

۱۰۱ مرار طفلکان

بعضی از اطفال آنجا مدفونند در محله که بایشان
شهرت دارد در میان درب فیروز آباد و درب خوش

نماینده ایشان مجرب است در حصول مرادات
و مهمات .

خواجه خاموش [رح] ۱۰۲

از قدماء مشایخ است و روح پر فیض دارد و مدقش
در جوار محله طفلکان است .

مزار سادات ۱۰۳

گنبدی است قریب بمحله طفلکان و سه قبر در آنجا
موجود است که از کبار مشایخ و سادات بوده اند مشهور
است که شب جمعه در آن موضع مکرر ران و رنژائیدران
میرسد اما تاریخ وفات آنها معلوم نشده .
اما بدانکه جمعی که در ظاهر بلوکات هرات قریب
شهر در برده اند بعضی از آنها که اسامی شریف
ایشان در طبقات حضرت خواجه عبدالله انصاری
قدس سره بنظر رسیده و از اقربان حضرت خواجه
عبدالله انصاری بوده اند بعد از ذکر خواجه عبدالله
انصاری علی سبیل الاختصار مذکور شد اول ایشان

حواجه کاتب [رح] ۱۰۳

نزد اهل هرات چنان شهرت دارد که کاتب وحی آسمانی بوده اما در کتب احادیث محدثین او را از جمله کاتبان وحی شمرده اند شاید که از کاتبان خلفای راشدین رضی الله تعالی عنهم باشد و روحی بغایت کرم دارد و ارباب کشف و ریاضت در مزار او بسیار قبض برده اند و مدفنش در محله شتر بانان و باغ زبیده واقع شده و گنبدی بر سر تربت آن بنا کرده اند و پیران سعید هر سال مکرر بزیارت مزار ایشان میرفته ، منقول است که محلی که حالا قبر اوست آتشکده کبران بوده چون ایشان به هرات آمدند آنجا مقیم شدند و خلائق را با سلام و متابعت دین محمدی صلی الله علیه و سلم دعوت میفرمودند بمیان جد و جهد ایشان دین رسول اکرم صلی الله علیه و سلم در هرات رونق تمام یافت و بسیاری از اهل صدق دیدند اند که شب جمعه از قبر ایشان نور تابفته است .

حواجه کله [رح] ۱۰۵

سبب لقب کله آنکه هر کس مرادی داشتی دو کله

گو سفندند را ایشان کردی و بدرویشان آنجا
میدادی بمراد خود میرسیدی مرقد ایشان در
بیر و ن در ب ملک محاذی گوشه هرات و گنبدی
و صفه و حوض آب در محاذی قبر ایشان ساخته
اند و حالا خراب شده است و هموارمه ارباب
حاجت بآنجا تردد می نمایند و بیوسته جمعی از درویشان
علازم ایشان بوده اند.

۶-۲ حواجه یافته [رح]

قریب حمام سلیمان شاه در اندرون دیواری
که متصل بکوچه باغ زاغان است مرقد یکی از درویشان
واقع شده که بخواجه یافته شهرت دارد در مقابل
آن مسجدی ساخته اند و خلایق در آنجا میروند.

۴-۱ خواجه چهل کزی [رح]

در خلف باغ زاقان مزارری و صفه قدیمی است
و قبلی ظویل و روحی بغایت گرم دارد و شرف الدین
قصاب آن صفه را ساخته است و پسرش در پهلوی
آن صفه لذکری مختصر منعقد گردانیده و بر جنب آن
حوض آب ساخته اند و آن محل را بخواجه چهل

گری میخواستند و از مزارات مشهور است ع (بیهوده
سنگین بدین درازی نبود) .

خواجه سبز پوش [رح] ۱۰۸

در محله کج کجی است شیخ الاسلام و المسلمین کف السالکین
شیخ جمال والملة والدین ابو اسحاق المریدی
روح الله روحه میفرموده که از روح حضرت خواجه
سبز پوش فیض فراوان میرسد و زیارت مزار آن
از مبر با نیت .

خواجه مروارید [رح] ۱۰۹

بر کنار خندق در ب عراق درخاف عمارت
مجدد که اکنون نو اب کام کار میسازد از قدماء
مشایخ هرات بوده و شهرت تمام دارد .

خواجه مراد بخش [رح] ۱۱۰

قریب کوچه باغ زبید مد قش بر کنار راه واقع
است و حاجتمندان زیارت او را آرزو دارند .

سید محمد مغربی [رح] ۱۱۱

در گورستان غریبان بر شرقی باغ زلید واقع
 شده از مشایخ بزرگوار و از مشاهیر مزارات
 هرات است و فیوضات بسیار دارد .

خاک صندوقی ۱۱۲

بر سر کوچه که بمحله باغ نو میروند میان درب
 عراق و درب فیروزآب دوا آن محل را بآن
 میخوانند از مزارات مشهور است .

کوی شهیدان ۱۱۳

بر شمال حضرت امام عبدالله الواحد شهید است و شهرت
 یافته که حضرت امام عبدالله الواحد شهید را آنجا
 پشاد دت رسانده اند و الله اعلم و حالا هموار شده .

مسجد پنجه ۱۱۴

در مقبره خوانچه آباد در شرقی امام عبدالله الواحد
 بن ابو مسلم مسجد است که آن مسجد پنجه میگویند و
 همواره محل غیبیان بوده و شب هاتنها در آن جا

بسر بردن کار هر کس نیست و بسیاری از درویشان
و اولیاء الله در آن خلوت گذرانید و اند و منزلی
بغایت سهمنه است و حالا خراب شده است .

حواجه مراد بخش [رح] ۱۱۵

در نواحی خواججه آباد در آنجا دو قبر است
تنها در آن جای سر بردن کار هر کس نیست بخواجه
مراد بخش مشهور است و بعضی سلطان پیر حاجات
میگویند .

شاه ابو القیس ۱۱۶

از بزرگان دین بوده مدفنش در جانب جنوب
در بوش در بلندی واقع شده و مسجدی در
عمر دیکلی آنرا را او بنا کرده اند و پیوسته درویشان
کامل آنجا بسر بوده اند و حضرت قطب الاقطاب شیخ
زین الدین خواججه قدس سره مکرر آنجا شبها بسر
برده اند و مریدان خاص خود را پیوسته بزیارت
ایشان تحریر میفرمود .

پیر غیبی ۱۱۷

مشهور سلطان شاه زند در بالای بلندی در طرف
شرقی حضرت خواجه عبدالله طاقی قدس سره واقع
شده و لوح قبرش متصل بر اصل دیوار ظاهر و هویدا
است و زیارت آن از مجربا تست .

پیر فخرتانی ۱۱۸

از جمله ملامتیان بوده و مدفنش در بیرون درب
خوش بمیان بازار چه متصل بر آن در دست چپ وقتی
که از شهر بیرون آیند از عزیزان بوده و خواری
عادات از ایشان بسیار منقول است .

مرآرد حتران ۱۱۹

در بیرون شهر قریب درب خوش نزدیک کاروان
سرای در خانه تنگی چند دختران متصل یکدیگر
آسوده اند گویند که جمعی از دختران صالحات
بودند و از خوف اشرار بخواب نه رفته و در آنجا
نایبید شدند و بیک روایت بطریق دیگر نقل شده علی
اختلاف الاقوال فیض و برکت بسیار دارد و بوی

صلاح و تقوی از قبو را ایشان بمشام جان طالبا ن
و فواید بسیار بزازان میرسد .

محمد ماه روی ۱۲۰

از اعز و اهل دل بوده اند مد فتن در بیرون
درب خوش در کنار خندق از ان راه که به گازر
گاه میروند از میان باغ سفید اهل هرات بازگشت
تمام بآن مزار دارند .

خواجه روشنائی ۱۲۱

دم نواحی باغ سفید مسجدی و لنگری آنجا ساخته
اند و شهرت تمام دارد و بسیار حاکمندان بزیارت
آن مرقد میروند و بمراد و مقصد میرسند .

بابا قبزه جزدوب ۱۲۲

در بیرون درب خوش آنجا که سقایان آب
بر میدارند از مشاهیر مجانیین بوده و خوارق عادت
از ایشان بسیار صادر میشده .

مولانا حاجی ابدال ۱۲۳

از مجذوبان و بدلاء وقت بوده و هر چه بر زبان
او گذشتی همان شدی مدفنش در بیرون درب خوش
مشهور و معروف .

شیخ منصور ۱۲۳

از اکابر علما و افاضل قدما بوده فضل و کمال
او بدرجه علیا رسید مدفنش در گوشه میدان سعادت
متصل بباغ اختری زرگر .

خواجه آدینه ۱۲۵

بعلم ظاهر و باطن آراسته و در صورت و معنی صاحب
کمال بوده اما مدفنش قریب حوض چهارباغ ترکان
در کنار راه بطرف جنوبی مقبره حضرت قطب
الاقطاب خواجه عبد الله طاقی قدس سره .

خواجه کوزه گر ۱۲۶

از بزرگان دین و اجله اهل یقین بوده مدفنش
بیرون درب خوش قریب بکر آباد .

مقبره کازرگاه ۱۳۷

چند آن اکابر و اقطاب و اولیا آجا
مدفونند که شرح و بیان ایشان در مطولات
نگیند مشهور است که حضرت شیخ الاسلام خواجه
عبدالله انصاری قدس سره میفرموده اند که بسیاری
از دوستان خدا در بن مقبره در پرده اند و این
فقیر مصنیف کتاب از مولانا اعظم سعید و شیخ ارجمند
الی جواری رحمة الکریم الوافی مولانا رکن الحق
واللمة والدین الخوافی شنیده ام که میگفت که چهار
مزار را ولبای کامل در کورستان گازرگاه در قبر
اند و فیض در آن محال ریزان است اول ایشان

زیارت خواجه کان هفت چاه ۱۳۸

۱. قریب مزار حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس
سره معروف و مشهور است و اهل هرات بعد از
زیارت حضرت خواجه بداجا میروند و هفت نوبت
گرد آن مزار میگرداند و هفت سنکر بزمه را گرفته
بر هر کدام سوره قل هو الله احد را خوانده بر آن
جامه میزنند و خالی از خالی نیست .

محي السنه ۱۲۹

در گورستان خیابان بردست راست رونده نزدیک
مقبره معماران از بزرگان بوده اند اما نه آن
محي السنه که مؤلف کتاب مصابيح و معالم التنزيل
است و مقرر است که مدفن مبارك ایشان در مر د
الرود واقع شده .

خواجه علمدار ۱۳۰

در مقبره خیابان نزدیک به قبر پیر تسلیم شهرئی دارد
و مقرر است که در مقبره مذکور . اعز و اکابر
و متقدمین و متاخرین مدفونند و در مجالس طالبان
چهاراغبان ارواح مقدسه ایشان با مداد و اعانت
مشهور .

شیخ مسافر ۱۳۱

از کمال درویشان بوده و در قریه طولی داشته
تاریخ و فائق معلوم نشده اما مدفنش محاذی مدرسه
گور مرشاد آغا در طرف شرقی راء خیابان نزدیک
حوض .

باباهدای مجذوب ۱۳۲

از زبردستان مجانین بوده در ایلام ملوک کرت
بجذب رسیده و بسیاری حکایات غریبه از وی منقول است
مدفنش در خیابان قریب سرکوچه که بساق سلمان میروند
معروف و مشهور *

حسار سرکوچه ۱۳۳

در سرکوچه که بشادی بره میروند بطرف شمال باغ
زاغان متصل برآم از دست راست رونده چون بمزار حضرت
خواجه ابوالولید احمد (رح) میروند مزار یست در بلند ی
واقع شده یکی از بزرگان سادات است روحی بغایت گرم
دارد و قبر او شاهد حال اوست *

شیخ ابوالعلاء ۱۳۴

در بیرون کنبه خواجه ابوالولید احمد (رح) بر جانب
قبله واقع شده از کبار اولیاء بوده و زائران بعد از زیارت
حضرت خواجه ابوالولید بآنجا میروند و استمداد همت می
نمایند مجرب است *

خواجه اولین ۱۳۵

از اعزه مقربان درگاه راه حق بوده مدفنش قریب بل
نگار بر سر راه ملدام شهرتی تمام دارد از اکابر و ارباب
حیرت بوده هرگز سواره ازان راه کسی نمیتوانست که
بگذرد و بسیاری از اهل دل آنجا به فیض رسیده اند *

خواجه چهارشنبه ۱۳۶

مدفنش قریب بل دققرار بر کنار راه بل ملان از
بزرگان قراء بوده اند و زیارت ایشان را مجرب نموده اند

پیر سرخ ۱۳۷

بزرگوار درویشان بوده اند مدفنش در قریه سرنان بلوک
گذاره *

خواجه کنجان ۱۳۸

از قدماء مشایخ و اولیاء هرات بوده اند مدفن ایشان
در اعلی سبزویشان است از بلوک گذاره *

خواجه غزیز ۱۳۹

از مشاهیر اولیاء مرات بوده مدفنش در قریه کول نشین.

خواجه مسعود ۱۴۰

بس غزیز و مقرب بوده و مدفنش در قریه داد شان
است.

خواجه محمد بی نظیر ۱۴۱

از اعزّه وقت خرد بوده و از شاگردان شیخ عبد الرحیم
مالانی بوده و در دشت یلان آسوده اند بغایت بزرگ و
صاحب معرفت بوده اند مدفنش قریب چشمه مالان است.

خواجه شیر سرخ ۱۴۲

از مریدان خواجه عبدالرحیم مالانی است مشهور است که
نسخه کتاب از خواجه عبدالرحیم در مکه مبارکه مانده
بوده و خواجه را بمطالعه آن مهمی افتاده بود روزی برف
عظیم میبارید فرمود که کیست برود و آن نسخه را بیارد
بعد از تأمل بسیار شیر سرخ را طلب کرد و جای نماز خود
را بوی داد و گفت برو و آن کتاب را بمارسان در حال

از جای خود بر خواسته و جای نماز را گرفت و روانه شد بعد از ساعتی باز آمده نسخه را به نظر خواجه آورد و جای نماز را بیفشاند کرد ازان می پاشید خواجه فرمود که شیر زود آمدی مدفنش در قریه سنو جرد مالان است در جوار مسجد حاجت .

بی بی جغرتانی

از عابدان عصر خود بوده و بسیاری از طالبان به یمن همت و صدق نیت او و فیض رسیده اند و مدفنش در قریه جغرتان است در کنار راه .

حواجد نصوحا

از قدماء عهد و افراد اولیاء بوده و روحی پرفیض دارا و مدفنش در قریه شمعان است .

خواجه شادغم

از اهل و جد و حال و اصحاب فضل و کمال بوده و مزار آن کعبه مراد است مدفنش در قریه شمعان است .

خواجه رخ (۱) ۱۳۶

از پیران طبقات معدود گذشته و مقامات او
میان اهالی هرات شهرت یافته مدفنش در قریه
شمان است .

خواجه پنج شنبه ۱۳۷

از مفردان و عالی همتان دهر بوده از زیارت
او طالبان بمراد میرسند مدفنش در نزدیکی
مالان است .

خواجه کازر مالانی ۱۳۸

از قدماء اوتان و کمل افراد هرات بوده .
و مردگان از همت علیه او استمداد نموده و می
نمایند مدفنش در قریه مالان است .

خواجه سلیم ۱۳۹

از اکابر درویشان ماضی است مدفنش در قریه
مالان است .

خواجه سلیم دستجردی ۱۵۰

از متعینان او لیداء بوده مو لا نا شمس الدین سنو
جر دی در همه ساله از سنو جر دیپاده بزیا رت
مرقد او میرفته و استمداد و استفاضه می نمودند
مد فتنش در میان گوا شانه ورنجان بلوک گذاره
است .

خواجه طلقانی ۱۵۱

خواجه محمد بن عبدالرحمن طلقانی مالانی بس
بزرگ بوده و صاحب کمال مد فتنش درقریه دستجرد
قبله چهار باغ فیر و زه است .

شیخ علی کاکو ۱۵۲

از کبار درویشان بوده و خوارق عادات از ایشان
بسیار منقول است قبرش در زیارتگاه است قریب
بازارچه .

شیخ سراج الدین ۱۵۳

بلخی الاصل بوده و در علم تفسیر و حدیث طولی

داشت و مدتی مصاحبت با پیر تسلیم نموده و و ه است
بس عالی داشت مدفنش در قریه شمعان است •

شیخ علیا ۱۵۴

از انکای فقراء و اعاظم عرفاء بوده • مدفنش در
قریه اسفغان است بلوک گذار است •

۱ خواجه بختیار ۱۴۵

از درویشان صاحب حال بوده و قتی بس کرم
داشت قبرش هم در اسفغان است •

۱۱۶ بابا بکر ۱۵۶

از قدماء مشایخ هرات بوده و صاحب مقام عالی
مدفنش در قریه تیرزان است بلوک ادوان •

پیر ترک ۱۵۷

از مجذوبان و اهل حال بوده • قبرش در بشران است •

حاجی محمدزاده ۱۵۸

از اقران قدوة العرفاء مولانا جلال الدین محمود

زاهد مرغانی است قبرش در زیارتگاه است .

۱۵۹ شیخ ابواسحق

از بزرگان محدثان و ائمه سلف بوده و فاتش در سال
دو صد و بیست هجری بوده و مدفنش در قریه شکیبان
سفل است .

۱۶۰ شیخ ابونصر

از قدماء مشایخ و اولیاء و معاصر شیخ الاسلام
احمد الجامی است مدفنش در شکیبان علیا است .

۱۶۱ پیر چهار تخته

بسیار عزیز و صاحب کمال بوده تأریخ و فاتش معلوم
نشده مدفنش در شکیبان علیا .

ای عزیز بدانکه از مواضع متبرکه که و اما کن میمونه
قبه مختار است بالای حوض ماعیان و همواره
منزل اهل غیب می باشد و عزیزان و بزرگان در آن
جای فیض پیدا کنند و در روزهای سه شنبه در آنجا
رفتار و دو رکعت نماز حاجت گذاردن فوائد بیشمار
دارد و تجربه شده .

قبر سرخ ۱۶۲

در کوه که به بند قارون میر و ند متصل است در پشت
قریه ساق سلمان معروف به قبر سرخ صورت قبر در آن
موضع ظاهر است هر که را مهمی رسد باید که غسل
کند و جامه نو پوشیده و با آجار رود هزار سنکر یزید
خورد بر دارد و بعد از آن دور کت نماز بکند اورد
و در مقابل قبر آن بنشیند و بروح پاک حضرت رسالت
ینا صلی الله علیه و سلم توجه کند و هزار یکنوبت
بگوید که صلی الله علیه و سلم یا رسول الله و هر نوبت که
این را گفت یک سنکر یزید را بجانب قبر اندازد و
چون تمام شد مراد خود را طلب کند و در حین مراجعت
سه دویسی وادها ن شیرین کند البته مرادش حاصل
شود .

باب سوم

در ذکر جماعتی از اولیاء و اکابر و علماء و عرفاء
که بعد از وفات امیر تیمور کورگان که در خطه هرات
و توابع آن بجوار رحمت قاضی الحاجات انتقال
فرموده اند .

شیخ شهاب الدین بسطامی (رح) ۱۶۳

شیخ الاسلام و المسلمین مرشد السالکین صاحب المقامات العلیه والدراجات السنیه کعبه الواصلین و قبله الانام شیخ شهاب الدین بسطامی قدس سره از اکابر اولیاء وقت خود بوده و بآشیخ قطب الدین یحیی اجماعی قدس سره صحبت داشته و حدیث بر او خوانده و تلمیذ شیخ قوام الدین بسطامی رحمه الله علیه بوده و استفادۀ علم فقه را از امیر سید جلال الدین کرمانی به تقدیم رسانیده اند و بعد از تحصیل علوم بریاضت و درویشی مشغول شده چند آنکه بمرتبه ارشاد رسید و کرامات و مقامات و کمالات او زیاده از آن است که درین مختصر گنجد و تصانیف آنجناب در علوم ظاهر و باطن در میان مردم مشهور است چنانچه علوم مرتبه آنحضرت از مضمون آنها معلوم میشود و همواره معتقد فیه سلاطین و خواص و عوام بوده ملک معزالدین حسین کمرت جهت مریدان شیخ خاتمه بنا کرده در خیابان و خانزاده بیگم زوجه پادشاه سعید مزین سریر عظمت و سلطنت بی اشتباه امیرزاده میران شاه

انا را الله برهانه در محله باز از خوش خانقاهی بس
 عالی ساخته و وقفی وافی دارد و بواسطه قصور
 همت و فتور که در موقوفات است اکنون خانقاه مشرف
 بر خرابی است امل واثق که بمیان معدلت حضرت
 خاقان خلافت پناه این خیر جاری نمودار شود مشهور
 است که هرگز شیخ شهاب الدین قدم در آن موضع
 نهاد بلکه در مرور ایام با نجانظری نمیرمود و
 خواجه عزیز و خواجه محمود مد رسه ها جهته شیخ
 ساخته اند فاما شیخ در آنجا درس نگفت بلکه تعیین
 مدرسه فرمود و خاقان صاحب قران قطب السلطنة
 الدنیا والدین امیر تیمور کورگان انا را الله برهانه
 تعظیم شیخ را باقصی الغایت بتقدیم میرسانید چنانچه
 آنها لی هرات را در فقره بشیخ بخشید و آن شهرتی
 دارد و رحلت او بعد از وفات خاقان مذکور به
 پنجاه در آخر سال هشتصد و هفت هجری واقع
 شد و مدفنش در خیابان درخطیره امام فخرالدین
 رازی است قدس سره .

شیخ عبدالحق طوسی ۱۶۴

از علماء صورت و معنی و از اقران شیخ شاه فرامی

و شیخ علاء را فعی و شیخ اسمعیل خو از زمی بوده
و پیوسته در معرفت و محبت سخن میراند تا ریح
و فاش معلوم نشده مد فاش در قریه خواجه سرمق
در بیرن مشهد خواجه جلال الدین سرمقی است .

شیخ علی رافعی ۱۶۵

از مشاهیر متأخرین و عالم بعلم ظاهره و
باطنه و زاهد و متقی و ناصح و واعظ بوده و با
امیر سید علی همدانی و شیخ سیف الدین خلوتی و شیخ
غزین الدین ابوبکر تائبی و حمیم الله صحبت داشته و
عمرش به شصت و سه سال رسید . قبرش در خیابان
است .

۱۶۶ شیخ شمس الدین بخاری (رح)

از اهل کمال و سر حلقه عارفان و ابدال و اصلش از
بخارا بوده و در شیراز بسلوک مشغول شده و بعد
از وصول بمعارض ارشاد بهرات آمده و در قریه
سرستان بسر میبرد و دیوانی در حقایق گفته صباح
یوم جمعه هفدهم جمادی الاول سنه هشتصد و سیزده
جایهای که در روز عید می پوشید در بر کرد و خرقة

پشمین با لای آن ها بپوشید و بدست مبارک خود قبر خویش بکند و جامه آخرت راست گردودر عقب غسل بفرستد چون غسل بپایان یافت بفرمود تا آب را گرم کردند و غسل را تعلیم غسل و قرائت بپایان بخشید و از حاضران مجلس استمدادی همت طلب نمود و گفت وقت رحلت ما رسیده چون در خلوت در آییم مترصد باشید تا سه نوبت بگویم یا هو بعد ازان بغسل و تکفین من مشغول شوید بهمان منوال کار را ست شد چون در آمدند قالب تهی ساخته بودند او را در ان موضع که طرف شمالی قبریه سر و ستانست دفن نمودند و در مزار آن فیض بسیار است و از لطایف اتفاقیه اینکه از بخار اکه هشتصد و سیزده است تاریخ وفات او معلوم شده .

۱۶۷ مولانا شمس الدین محمد ظهیر

شیخ الاسلام مقبول الخواص و العوام ناصح الالانام العالم الحزیره مولانا شمس الدین محمد بن ظهیر از جمله مشاهیر علماء هرات بوده و کشف قلوب و قبور داشته و پیوسته بو غظ و نصیحت مسلمانان قیام مینمود و مرجع اکابر واهای مملکت هرات گشته و همواره کشف سالکان

و مشکلات و حل معضلات ایشان میفرمود و باطعام
مساکین و بذل وجود شهرت اتمام داشت و جنیان مسخر
او بودند و حج گذارده بود و در سال هشتصد و
چهارده هجری از دنیا رحلت کرده و قبرش در خیابان
است در جوار پیر تسلیم و زیارت او از مجربا تست .

شیخ اسماعیل خوارزمی ۱۶۸

از جمله مشایخ خوارزم و از جمله مریدان شیخ
الاسلام ربانی شیخ علاء الدوله سمنا نی بوده و با
فرید الدین یزدی و شیخ الاسلام قدوة العارفین
شیخ غفیف الدین جنید المرسی صحبت داشته و از
اقران شیخ عبدالحق طوسی قدس سره و شیخ ابو
سعید خلوتی و شیخ جمال الدین سمنا نی معدود
گشته و حج اسلام را در یافته و مشایخ حرمین
الشریفین را زیارت کرده مشهور است که بیست
و چهار سال آب نخورده و کشف قلوب و قبور داشته
و استمداد همت از وی بسیار واقع شده و فائز در
ماه رمضان سال هشتصد و چهارده هجری و مدفنتی
در بیرون در ب ملک قریب خانقاه شیخ چارش در
گندی که منزل او بوده است واقع شده .

شیخ ابوسعید خلوتی ۱۶۹

از انزه و شاخ هرات بوده و هروی الاصل و مرید شاخ سیف الدین خلوتی بوده و زهد و مقامات و ریاضات او شهرت دارد و عمرش به نود سال رسید و در آخر نایبنا شد و در غره ذی الحجه سال هشتصد و بیست هجری وفات یافته و در خطیره خلوتیان مدفون گشته و قبرش معرر فاست .

سید قدسی ۱۷۰

در علوم ظاهری و باطنی صاحب کمال بوده و در زمان خاقان سعید از جانب قرشی بخارا در هرات تشریف آورده و چند وقت در قبه الاسلام هرات توقف نمود و در هرات وفات یافت مدقش در کوه سید عبدالله مختار است .

مولانا شمس الدین محمد ۱۷۱

الزاهد المتورع المتقی المشهور به ملای کلان از اکابر زهاد و عباد خراسان بوده و حنفی المذهب و از اصحاب شیخ زین الدین ابوبکر تائبادی و مولانه

محمود را آمد مرغابی و شیخ شاه فراهی بوده و مواعظ
بیرتسلیم را ایشان جمع نموده و در سلك نظم آورده و
کلمات ایشان بیش از آن است که درین مختصر جمع
توان کرد و در امر معروف و نهی منکر ید طولی
داشت و از صحبت مردم آخر احترام می نمود و هر چند
خاقان سعید خواست که به صحبت او مشرف شود
بجای نرسید عمرش بهشتا دو دو سال رسید و مدفن
ایشان در مقبره زیارت گاه است .

مولانا جلال الدین اقتخار ۱۴۲

مولانا اعظم افضل قراء خراسان اکمل ابرار
مولانا جلال الدین اقتخار الحقه الله تعالی باصحاب
دارالقرار از جمله علماء هرات بوده و در فن قراءت
ید طولی داشت و جمیع قرائات عشره را بر شیخ الاسلام
و خاتم المجتهدین شمس المله والدین محمد بن
الجزری خوانده و در علم حدیث نیز امهارت تمام
داشت و کتبخانه معذور وقف طلبه کرد و قاتش در
سال هشتصد و بیست و سه هجری مدفنش در خیابان در
سرکچه امام فخرالدین رازی است قدس سره .

بابارسلان دیوانه ۱۴۳

در ویش مجذوب و عارف محبوب از متعینان مجالین
بوده ابن فقیر از جناب حقیقت التساب مولانا رکن
الدین خافی شنو دم که فرمودند که هیچ هفته نبودی
که بدیدن بابا ارسلان دیوانه نرفتمی و از ایشان خو ارق
بی حد مشاهده نکرده‌ی وفاتش معلوم نیست اما مدفنش
در خطیرهٔ پیر فخرالدین ثانی مالانی متصل بشارع عام
واقع شده.

پیر سه صد ساله ۱۴۴

شیخ سالک درویش بابا یوسف ریاضت تمام وسلوک بانظام
داشت و بغایت باشکوه و باهویت بود مدتهای مدید در کوه‌ها
وصحراها باهوان بسر میبرد و معمّر شده بود چنانچه شهرت
داشت که سه صد سال از عمرش گذشته بود وفاتش در سال
هشت صد و بیست و سه از هجرت مدفنش در شرقی خیابان
در خطیرهٔ که مشهور به پیر سه صدساله است.

۱۴۵ خواجه لطف الله بن عزیز واعظ

واعظ با علم و تمیز خواجه لطف الله بن عزیز از افاضل

زمان و اما جد دوران و بسیار ما هر در فن تفسیر
و حج اسلام گذارده بود و مدتهای مدید در مسجد
جامع هرات به نصیحت مسلمانان قیام مینمود
و فاش در سال هشتصد و بیست و سه هجری مدفنش
در خیابان هرات در جوار مقبره امام فخرالدین
رازی و گنبد ممتاز دارد و حال خراب شده و از
نوا در روزگار بوده .

مولانا یوسف حلاج ۱۴۶

مولانا اعظم العلماء فی العجم مولانا یوسف
حلاج از اکابر ائمه دین و اجله صدق و یقین و ما هر
در فن حدیث و علوم معقوله و منقولله و در دینی
صاحب کمال بوده و معنی وافی وجد و حال کافی
داشت و اکثر ائمه هرات و مد رسان شاگردان
او بودند و تاریخ وفاتش را بر سنگ لوح او نوشته اند
و مدفنش در خطیر ما امام فخرالدین رازی است .

مولانا صفی الدین عطاءالله ۱۴۷

مولانا اعظم العلماء الفقهاء فی العرب و العجم مولانا
صفی الدین الخوافی از متجربان عصر و از متعینان

د هر و به کمال علم و فضل و تقوی شهرت داشته و مدتهاي
مدید در قبة الاسلام هرات به نشر علوم دین و بشرسوم
یقین اشتغال داشت و وفات نمود و مدفنش در
خطیر . امام فخرالدین رازی قدس سره .

مولانا ناصرالدین الکوسوی

زاهد متورع از متعینان روزگار بود . و در علم
ققا هت . ما هر یقو سته بذکر مشغول می شد ند مدفنش در
خطیر . امام فخرالدین رازی است قدس سره و در
این خطیر . بسیاری از علما و فضلا مثل [مولانا
صدراالدین امام مولانا عبدالرحیم یارا حمدو
مولانا عبدالرحیم هر وی ولد مولانا اعظم اعظم
العلماء مولانا سیف الدین الاهی و مولانا جنید خجندی
قدس سره و مولانا محمد بدرو مولانا علی شاه طوسی
مدفونند رحمه الله علیهم .

سید یونس ۱۷۹

مرقزی اعظم اقدم سید یونس از اعز و سادات و
اشراف و محدث یگانه و فصیح زمانه بود .
مدفنش در خطیر . امام فخرالدین رازی نزد یک

مقبره شيخ بسطامي است .

شيخ ابواسحق المرسي ١٠

شيخ الاسلام و مرشد الا نام حجة الله على الخلايق
 با الا ستحقاق جمال الحقيقة و الشريعة و التقوى و الدين
 ابواسحق المرسي الكازروني از متعینان اقطاب
 روزگار و صاحب مهارت و در فنون علوم شاگرد
 و مرید شيخ الاسلام بلا شك و اشتباه نهنگ ا و لیا
 شيخ زين الدين على كلاء رضى الله عنه و ارضاء و سند
 حدیثش با پدر بزرگوار قدوة المحدثين و اسوة
 المفسرين قبله ا لو ا صلين شيخ جمال الملة و الدين
 احمد المحدث المرسي و برادر نامدار شيخ الا
 صفياء امام ائمة دين جامع بين العلوم خلاصة الا صفياء
 تقا و الا تقيا شيخ عفيف الملة و الدين جنید رحمة الله
 عليه در اكثر مشايخ شريك بوده و تصرفی كه آنحضرت
 در قلوب خاص و عام میفرموده مقدور هیچكس از اولیاء
 متاخرين نبوده از شیراز بخراسان نقل کرده در
 هرات ساکن شده و با التماس تمام خاقان سعید بدو
 خواست بدیدن آنحضرت میرفته و میفرموده كه
 عمر عزیز اكثر اوقات بعزلت و انزوا و مطالعه و تحقیقات

میگذارد و اکثر خواص و عوام پیوسته ملازمت
مینمودند و بزرگوار و مبالغه تمام گاه می یافتند
و جو دو کرم و فضل و علم ایشان در چاه قصوی و
مرتبه اعلی داشت و عمرش به شصت و نه سال رسید
و در سال هشتصد و بیست و هشت هجری روح نازنینش
با علی علین منتقل گشت مدفنش در خطیره حضرت شیخ
الا سلام خواجه عبدالله انصاری قدس سره است
و شرح کمالات ایشان طولی دارد

پیر قوام الدین تبریزی ۱/۱

شیخ ناسک سالک پیر قوام الکلمه و الدین تبریزی
(رح) در طریق تجرید و توکل و تقرید یگانه عصر
بوده و پیوسته باوراد و افکار ما نوره قیام می
نمود و همت عالی داشت و به صحبت شیخ جمال الدین
و شیخ جمال الدین خجندی و اقرا ان ایشان رسید
بود و قالش در ماه صفر سال هشتصد و بیست و هشت
هجری مدفنش در راه زیارت حضرت خواجه ابوالولید
احمد قدس سره در حریم قهر انجیل

مولانا شرف الدین عثمان قاری (رح) ۱۰۲

از نوادر روزگار بوده و قرائت و قوف سجاویدی
و استحضار داشت و بزهد و ورع میگذرانید و اکثر
حفاظ هرات و توابع آن علم قرائت را از و اخذ
کرده اند و بسی نفسی مبارک داشت و ذکر ایشان
در کتاب رشحات و در ذکر مولانا شمس الدین
محمد روجی مجملًا مسطور است و فائش در دو از دهم
شوال سال هشتصد و بیست نه هجری اما مدفنش در
قریه **ایلاتکاه** در محله که بنام ایشان مشهور است

مولانا جلال الدین واعظ (رح) ۱۱۳

امّاح الزا کرین تاصح المسلمین مولانا جلال الدین
واعظ هر وی از قحول و غاظ بوده و مدتی مدید
به نصیحت مسلمانان گذرانیده و تفسیر جمع کرده
حفت مجلد که جامع بسیاری اقوال مفسران است
و معمر شده چنانچه در آخر عمر از سخن گفتن بازماند
و در سال هشتصد و سی و سه هجری از دنیا رحلت کرد
و در **کازرگاه** در بشته که به **تل کبک** مشهور است
مدفن شد .

شیخ عبیدالله خلوتی ۱۸۴

شیخ زاهد و سالک و پیر نورانی و با صفا بود و در
خاتمه خلوتیان بنده کمر و سلوک مدت ها میگذرانید و
در سال هشتاد و سی و سه هجری از دیار حلت کرد
و در خطیره خاوتیان در میان دوجوی مدفونند .

۱۸۵ مولانا رکن الدین الخوافی

مولانا اعظم بحر الحقایق افضل المتجر دین بین الامم
الها صل الی جوار رحمة الله الوافی مولانا رکن الدین
الخوافی از متعینان روزگار بود و سرور افضل هر
مالک و دیار و عالم معلوم ظاهر و باطنه و مرید شیخ
الاسلام و مرشد الانام بلا اشتباه شیخ زین العلة و
الدین محمد بن علی کماله قدس سره بود و از اقربان
شیخ الاسلام و المسلمین شیخ عقیق جنید و اخوه الاعیان
المحقق الصدائی باالاتفاق شیخ جمال العلة و الدین
ابو اسحاق و مولانا اعظم قدوة العلماء فی العجم
مولانا جلال العلة و الدین و غیره بوده و در قسم
توصیف و تبارک و فضل و سائر علوم اصول و فروع
ید طولی داشت و بیوسته ملجاء حکام و ملاذ خواص

و عظمای م میبوی دو حج اسلام را گذارد و به صحبت بسیاری
از اکابر رسید و مسافری وافر نمود و در آخر
حال اکثر ایام در ولایت خواف بسر میبردند و گاهی
بشهر هرات تشریف می آوردند و در قبة الاسلام هرات
در روز یکشنبه بیست و هفتم شوال سال هشتصد و سی و
چهار هجری بجوار رحمت ارحم الراحمین پیوسته و در اندرون
خطیره شیخ الاسلام حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس
سره در پیش روی مرقد مبارک او مدفون گشته .

مولانا فصیح الدین علاء القوی ۱۶۱

مولانا عظم افضل الفقهاء فی المعجم مولانا فصیح
الملک والدین محمد بن محمد المشهور بعلاء القوری
الاصل المفتی به قبة الاسلام هرات از متعینان روزگار
وزها دو فقهای هرات و سالهای بسیار به فتوای
مذهب حضرت امام اعظم رحمه الله علیه اتقیاد بامر و
قول او بوده و پیوسته بنشر علوم اصول و فروع اشتغال
مینمود و عمر عزیزش از هشتاد سال بگذشت و در
سال هشتصد و سی و هفت هجری فوت شد مدفن ایشان
در خطیره شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری قدس
سره در پاییان یای قبر آن حضرت واقع شده است .

مولانا رکن الدین ۱۸

شیخ الاسلام والمسلمین بقیۃ الاولیاء الراستخین
مولانا رکن الدین خاف الصدق شیخ الاسلام و مرشد
الاقام شهاب الحق والدین بسطامی است یگانه
روزگار خو د بوده و از متعینان ابرار و علوم ظاهر
و باطن آراسته و اکثر کتب متداوله را بخط شریف
خود نوشته بود و در مکارم اخلاق درجه قصوی
داشت و معمر شد و فاتش در ماه رجب سال هشتصد و
سی و هشت هجری مدفنش در خطیر ۱۰ ماه منخرانی
در جنب پدر بزرگوارش واقع شده .

مولانا زاهد شکیبانی ۱۹

شیخ کامل ربانی مولانا زاهد شکیبانی از جمله
تأزینان عهد خود بوده و خرقه ارادت از دست
شیخ الاسلام والمسلمین شیخ زین الدین ابو بکر تائبی
پوشیده و سلوک وافی داشته و وعظ موثر میگفت و
گاه گاهی به شهر تشریف می آورد و اهالی قبه
الاسلام مرا تا از انقاس متبرکه او بهره میکردند
و حضرت شیخ زین الدین قدس سره با از نظر تمام داشت

و الاوقات خود را بتوکل و تسلیم میگذرانید و فاش
در سال هشتصد و سی و هفت هجری مدفن ایشان در
فریه شکیبان سفلاست .

۱۵۹

شیخ زین الدین الخوافی [رح]

شیخ اسلام و مرشد الانام خاتم الاقطاب المحققین
اسوة الجماهير السالکین الی جوار رحمة الله الوافی
شیخ زین الدین ابوبکر الخوافی از اکابر اهل ارشاد
و متعینان ارباب سلوک و افراد روزگار بوده و در علم ظاهر و
باطن ید طولی داشت و مسافرت بسیار نموده و حج اسلام
گذارده و مشایخ حرمین شریفین زاد الله شرفاً و تکریماً و
مصر و شام را در یافقه مثل شیخ زین الملة والدين العراقي
و شیخ جلال الدین خجندی و غیرهم در علم سلوک و ارشاد
طالبان راه حق کسی باو نمیرسیده و رهنمای سنت و جماعت
راستخ بوده و بطریقه شیخ شهاب الدین سهروردی بوده اند
و پیوسته در قم ملا حده و بد مذهبان میکوشید و در مصر
و شام و روم و عرب و عجم و ایران و طهران مریدان او بسیار
بودند و تصانیف و مکاتیب و ارشاد به او در میان است
و بطریقه عبادت و ریاضت و اطوار اربعینات از متاخران
باو منتهی میشود و او را در عصریه و فجریه او میمنت

تمام دارد و قلوب خواص و عوام را صفای با نظام می
بخشد و اکثر اوقات در زیارتگاه بسر میبرد و در آخر عمر
در گوشه کوه در نواحی گذره زاویه بساخت درویش آباد
قام کردند در آن موضع مکرر باربعین می نشست و غلبه
درویشان و طالبان در ملازمت وی بسیار شد عمر شریفش
از هشتاد گذشته بود و در سال طاعون سنه هشت صد و سی
و سه هجری و ذات یافت و در محل دفن ایشان
اختلافات متنوعه واقع شده و نعش مبارک ایشان را در سه
جای نقل دادند و آخر الامر در جوار عید گاه مدفون
نمودند مزار متبرک ایشان معمور و روز بروز در ترقی است

۱۹۰ شیخ ابوسعید گازرونی

شیخ الاسلام و المسلمین زبده المحدثین شیخ الملة
والدين ابو سعید گازرونی رحمه الله علیه از زهاد و
متعینان و فقها و اهل حدیث است و سندش به پدر
بزرگوار قدوة ارباب حدیث فی عصره و او انه
شیخ جمال الملة والدین احمد محدث و برادر
عالی مقدارش شیخ الاسلام و المسلمین شیخ عقیف
الدین جنید و شیخ المحققین بالاستحقاق شیخ جمال
الدین ابواسحق قدس الله تعالی ارواحهم و غیر

ایشان از مشایخ و علماء پیوسته به نشر علوم شرعیه
 قیام می فرمودند و بقصد ملازمت برادر بزرگوار
 از شیراز به هرات آمده و در آنجا بماند و شیخ
 جمال الدین ابواسحاق در وقت رجعت سجادۀ ارشاد
 را با و حوالت نمود و در سال طاعون سنه هشت
 صد و سی و سه هجری در هرات وفات یافت مدفنش
 در خطیرۀ شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری
 قدس سره نزد یک قبر شیخ جمال الدین ابواسحاق
 قدس سره است .

مولانا جلال الدین قاینی (۱۴۱)

مولانا اعظم قدوة الناصحین زبدة المحدثین مولانا
 جلال الدین محمد بن عبدالله القاینی از متعینان مؤخر
 و مجردان مقدم بوده و میفرمود که نسبت من منتهی
 میشود به مفتی الثقلین شیخ نجم الدین عمر النسفی و مدت
 های مدید در مقصورۀ هرات به نصیحت مسلمانان
 مشغول بود و قوت حافظۀ عجیبه داشت چنانچه اکثر
 محفوظات او کرمشوف شدی خلائق در ورطۀ حیرت
 افتادندی و در آخر حال خاقان سعید منصب احتساب
 را در قبة الاسلام هرات بایشان امر فرمودند و در

رواج شریعت و قمع بد مذهبان سعی بسیار بجای آورد
و فاش در سال هشتصد و هشتاد و هشت هجری مدفنش
در قریه جغرتان در مدرسه که بنا کرده اوست
واقع است .

مولانا محمد ۱۴۲

بن مولانا سعدالدین تفتازانی (رح)

مولانا الا عظم بقیه الا کابر والعلماء مولانا شمس
الدین محمد بن مولی المدقق العلامة استاد الکلی فی
المعنی المحقق الربانی مولانا سعد الملة والدین
المتفزان کریم الا خلاق و یکنه روزگار و سالها
د و هرات مقدم علماء و فضلا بوده عمرش قریب
به هشتاد سال رسیده و در سال طاعون سنه هشت
وسی و سه هجری وفات یافت مدفنش در اندرون
خطیره شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری قدس سره
در مقبره قضات امامیه مدفون است .

مولانا نورالله خوارزمی ۱۴۳

مولانا الا عظم علامه العلماء فی العالم مولانا نورالله
خوارزمی از مجردان علماء و متعینان فضلا بوده

و در فن علوم اصول و فروع عربیه ما هر و مؤلفات
مشهور در هر فن از و مانده و مدتی مدید در قبه
الا سلام هرات به نشر علوم قیام می نمود و دار
آخر حال خاقان سعید منصب خطابت مسجد جامع
هرات را بپایه مفض نمود و چند سال بدان کار اشتغال
نموده عجب تر آن که هیچ جمعه خطبه مکرر نخواندی
و روز جمعه تا بمسجد آمدی خطبه انشاء نمودی و در
سال طاعون سنه هشتصد و سی و سه هجری بجوار
رحمت الراحمین پیوست مدفنش در خطیره حضرت
خواجه عبدالله انصاری است در مابین قبر حضرت
خواجه و قبر مولانا فصیح الدین محمد علاء .

در ویش عبدالله ۱۹۴

سالك فياض بلا شك واشتباه در ویش عبدالله از
معتبرین وقت خود بوده و در میان خلق پنهان و
بسراق او لبائی تحت قبائی لا یعرفهم غیر متمکن
و در این شهر هرات دکان علافی داشت و پیوسته
در دکان قرآن میخواند و جنیان مسخر او بوده و از
شاگردان مولانا ظهیر الدین خلوتی بود و اطاق
در محله خلوتیان داشت و هر سه شنبه به قبه مختار

میرفت و با غیبیان آنجا صحبت داشت و خوارق عادات
و مقامات و کرامات از او بسیار دید میشد و عمر
ششمینش به هشتاد سال رسید و در سال طاعون سنه
هشتصد و سی و سه هجری وفات یافت مدفنش در
خطایر خلوتیان است [رح] .

سید علی شبرغانی ۱۹۰

سالك مسلک ربانی سید علی شبرغانی رحمه الله علیه
از زهاد و زکات و وارباب مجاهدت و ریاضت بود
و بیوسته اربعینات می نشست و خرقة او بسید علی همدانی
میرسید و طریقه بغایت پسندیده داشت و فاش در سال
هشتصد و سی و هشت هجری مدفنش در قریب باغ آهو
در باغچه که خود عمارت کرده بود .

زین العابدین مجذوب ۱۹۶

مرآضی اعظم از متعینان روزگار بوده و حدیث بر
سید علی همدانی و فقه بر سید مبارک شاه هر وی خوانده
و در آخر مجذوب شد و از بسیاری که با مجذوبان
می نشست بجز به رسید و مدتها در کوه ها میکشت مشهور
است که عمرش از یکصد و بیست سال گذشته بود تاریخ

و فاش معلوم نشد ه مد فتنش در تل قطبیا ن است .

باباز کر یا مجذوب ۱۹۷

درویش مجذوب مدتهای مدیدی در سر راه
خیابان میشست بسیاری خوارق عادات از وی مشاهده
میشد و در میان مجذوبان شهرت داشت مد فتنش در همان
محل که می نشست معروف و مشهور است .

مولانا سعدالدین فارسی ۱۹۸

مولانا عظمی استاد العلماء فی عصره و زمانه مولانا
سعدالدین الفارسی از متقین روزگار و شاگرد
سلطان المحققین میرسید شریف جرجانی و در علم معقول
صاحب کمال بوده و مدتهای مدیدی در مدرسه غیاثیه
متصل مسجد جامع نشر علوم نموده و طاعتی بردوام
و توجهی با نظام داشت و از خدمت او بسیاری
طالبان به مقصد رسیدند و نماز تهجد از وفوت نشده
و دعای سیفی و ادعیه ماثوره بسیار میخواند و در
ماوراءالنهر بخد مت مریدان خواجه علاءالدین
عطار مشرف شده بودند و مشق درویشی از ایشان
کسب کرده بودند مد فتنش در خطیره امام فخرالدین

رازی مشهور است .

۱۹۹ مولانا محمد

بن حاجی ابو بکر سنوگردی

مولانا شیخ الاسلام افضل الزها دو مرشد الانام
فی العصر مولانا شمس الدین محمد بن حاجی ابو بکر
از متقیان زمان خود بوده و در علم فتوی و زهد
و تقوی از امثال و اقران خود امتیاز داشت
مسکن ایشان در قریه سنوگرد و پیوسته اهالی هرات
از خواص و عوام باو تردد مینمودند و بفاتحه و
دعای او تبرک میجستند و عظمی گرم و نصیحت و لیسند
میفرمودند و عام ظاهرش به تعریف باطن آراسته
بود و عمرش بهشتاد سال رسیده و فاتش در سال
هشتصد و چهل و هشت هجری مدفنش در قریه سنوگرد
در بلوک گذاشته .

۲۰۰ بابا حسن ابدال ترک

در ویش مجذوب و مرغوب و مبدء حال سپاهی
گری میگردید و ظلم و تعدی از او صادر میشد
مدتی به تحصیل داری مال بطوس رفته بود و

اخی محمد طوسی او را سیاست فرمود چون بهرات
 مرا جلعوت فرمود بعد ازان اسپ و سلاح و اسباییکه
 داشت همه را در سریل انجیل بدرویشان بخشید
 و پوستین پوشیده و بگورستان خیابان رفت و آنجا
 ساکن شد جذبه او را فرا گرفت و جلالیه بر او
 غالب شد و نظری قوی داشت و اهالی هرات از
 ترك و تاجیک بدیدن او میرفتند و معمر شد مدفنش
 در شرقی خیابان است و ایوان و حجره های
 عالی دارد .

بابا جمال مجذوب ۲۰۱

از اعزّه مجالین بوده و در مبداء حال مکتب
 داری میکرد بعد ازان که بجذبه رسید بود اکثر
 اوقات در میان جوی های آب میبود در تابستان
 وزستان و جوی ها را پاک میکرد و بطریق که در
^۱مجله او قرار گرفته بود حزوف تهجی و بعضی از
 سوره های قرآن مجید را میخواند و بدای ماثوره
 بعد از ختم قیام مینمود و بسیار قوی مشرب بوده و
 بعضی که با او اخلاص داشتند او را بخانه خود میبردند
 و يك روز نگاه میداشتند و گاهی بودی که در خانه

کسی رفتی و یکی دیگری را گفتی که این مرد چرا
 نمیرود ما را به تنگ آورده و فی الحال برجستی
 و از آن منزل بیرون رفتی و با هیچکس التفات نکردی
 و بهیچ نوع او را تسکین نتوانستی داد و بکرات و
 مهربات این مغنی از و مشاهده رفته مدفنش [۱] به
 درب قطب چاق نزد یک بازار است و بر محوطه
 اندک عمارتی دارد و زیارت او مجرب است .

باباخمیر کبر ابدال ۲۰۲

از بد لاء وقت بوده و اکثر اوقات در گورستان
 خیابان بسر میبرد مدفنش در شرقی خیابان است .

پیر سرخ ۲۰۳

از اعزّه دوستان حق بوده زمستان و تابستان
 در برف و باران بر دکان که بسر راه ساق سلمان
 است نشسته بود و پای او زخمی داشت وضو میساخت
 و نماز میگذار و از هیچ کس چیزی نمی طلبید ، جمعی
 که بر حال او و قوف داشتند گاهی مقدار طعام پیش

(۱) و در نسخه های دیگر لفظ درب قطبی چاق

موجود نیست .

اوبر دندی اگر شبهتی داشتی تناول نکردی و اگر
 شبهتی نداشتی در آن تصرف کردی واکل نمودی
 و قبرش در همان محل است که در حین حیات می
 نشست اما تاریخ وفاتش محقق نشده .

سید محمد اشرف [رح] ۲۰۴

مقتدای اعظم افتخار اتقیاء فی العجم سید شمس الملة
 و الدین محمد بن اشرف از اکابر سادات و متعینان
 اشرف روزگار و صاحب ولایت تمام وزهد و تقوی
 با نظام داشت خاقان سعید او را در هرات برار باب
 عمایم قبة الاسلام تقدیم می فرموده و مکارم اخلاق
 فراوان داشت و بغایت واجب التعظیم می بود عمرش
 از هشتاد گذشته بود و وفاتش در سال هشتصد و پنجاه
 هجری مدفنش در خیابان است محاذی مدرسه ابوسعید
 میرزا .

بابا کیلانی [رح] ۲۰۵

از ملا متیان بوده مدتی در کلغن حمام
 امیر علی شیر که در محاذی درب عراق است بسر می
 برده بعد ازان جای رفت و در جواز باغ زبیده قریب

قریه مغولان تکیه بساخت و بعضی اراضی آن موضع را
 صالحه زراعت گردانید و در آخر طریق خمبول اختیار
 کرده پیوسته جمعی از قلندران و ملا متدیان ملازم
 او بودند و مردم شهر بدیدن او میرفتند و پیوسته دیک
 کلان صرف آینده و رونده میکردند و مدفنش در همان
 محل است که خود اختیار کرده بودند و خوارق عادات
 از و مشاهده میرفت .

مولانا سراج الدین ملتانی^{۲۱۵}

مولانا اعظم اعلم العلماء ذی الفضل العالی و الفقر
 المتعالی و الورع الدائم مولانا سراج الدین ملتانی
 از متعینان زهاد و قوت خود بوده و تربیت یافتہ شیخ
 الاسلام و المسلمین شیخ زین الدین الخوافی است و
 منظور نظر خواص آن بزرگوار دین بوده و بعد از ان
 قائم مقام او و مقتدای مریدان ایشان بود و طریقه به
 غایت عالی داشت و فقر و سلوک و ولایت او بر هر کس ظاهر
 میشد بطریق اختیار میکندرانید فوتش در سال هشتصد و چهل
 و یک است مدفنش در تخت مزار شیخ زین الدین
 الخوافیست .

شیخ بهاء الدین عمر جفاره کی ۲۰۶

شیخ الاسلام و کھف الانام ملجاء الخاص و الامام قبلۃ
 السالکین بعلو الہمة و سمو والنظر شیخ بہاء الدین عمر
 از مریدان حال خود شیخ محمد بن شاہ فراہی
 بعلوم ظاہر و باطن بسیار بلند و صائم الدہر و
 مشرف بہ قلوب و قبور و معتقد فیہ سلاطین و حکام و
 ملا ملا و ملجاء خواص و عوام بودہ مولدش در فراہ
 و در ہرات نشو و نما یافتہ و کارش بغایت بالا گرفت
 و کرامات و مقامات وی درین مختصر کجا بینا نگردد
 شرح او صاف بزرگی او نتوان نوشت در ایام سلطنت
 امیر زادہ بابر دعوت حق را الیک اجابت نمود و
 عقدی کہ داشت بخلف الصدق خود گذاشت و فاترشان
 در روز شنبہ سانخ ربیع الاول دہ سنہ ہشتصد و پنجاہ
 و ہفت ہجری واقع شد مدفون ایشان در شمال زیارت
 شیخ زین الدین الخوافی جنب عید گاہ ہرات است .

مولانا جلال الدین الکرمانی

مولانا شیخ الاسلام و المسلمین عارف یکانہ زمان
 خود بودہ و جامع میان علم ظاہر و باطن و مرئی

تربیت شیخ الاسلام و مرشد الانام بالافتاح شیخ
جمال الدین ابوبکر اسحق گازرونی المریدی بود و
میان شیخ و اولیاء عظام سفارت مینمود و اخبار غیبی
می آورد و میبرد و سلوک وافی داشت و ریاضت
مشاقه کشیده تا بمقصد اصلی رسید و کشف بصحت
موصوف و اخبارش بصدق معروف و همواره شعر بافی
کسب میکرد و از همین درک معیشت عیال داری خود
مینمود و در وقت خاص بدرس طلبه مشغول میشد و توجه
دائم داشت و نور بشره از حضور دل خبر میداد مدقش
در خطیره امام فخر رازی درخاف ینجره که محیط
است بر قد امام مذکور و فیض وافی از روح آن
بزرایران میرسد .

مولانا سعد الدین ^{۲۰۸}الکاشغری (رح)

مولانا شیخ الاسلام قدوة العرفا و اسوة الکبراء فی
عهد و او و انه مولانا سعد الدین الکاشغری قدس سره
از اکابر اولیاء الله بوده و بطریق عالی درجات خواجه
کامن نقشبندی قدس ارواحهم سلوک میفرموده و در
انجمن بخلوت میگذرانید و مقامی بغایت شکر فداشت
و معتقد فیه تمام اعز و حکام و خواص و عوام

بوده و خلیفه حضرت مولانا نظام الدین خاموش قدس سره بوده اند و بخد مت حضرت سید قاسم تبریزی و مولانا ابویزید پورانی و شیخ زین الدین خافی و شیخ بهاء الدین عمر جفاره کی رسیده اند و صحبت هائموده و حضرت مولانا عبدالرحمن جامی قدس سره شاگرد و مرید و داماد ایشان بوده و وفات ایشان در اثنای نماز ظهر روزی چهارشنبه هفتم جمادی الاخری سال هشتصد و شصت هجری مدفن ایشان در خیابان درخت مزاری که بجهت ایشان تعیین نموده بودند و مولانا عبدالرحمن جامی قدس سره و صیت فرموده بود که در پیش روی ایشان مدفون گردند در همان جای خد فو نند.

۲۰۹

مولانا جلال الدین ابویزید پورانی

مولانا شیخ الاسلام مغفور سعید القطب النورانی مولانا ابویزید پورانی قدس سره بر طریق سلف و شیوه اقطاب و ابرار و صحابه کبار میگذاشت و مناقب علیه او بیش از آن که در حیز تحریر آید و به صحبت مولانا ظهیر الدین خلوتی رسیده اند و معتقد طریق ایشان بوده اند و حضرت مولانا عبدالرحمن

جامی اکثر اوقات بخدمت ایشان میرفتند چنانچه
 گفته اند که روزی با جماعتی بزیارت مولانا جلال
 الدین یورانی در قریه یوران رقیه در وقت باز
 گشتن یکی از مایان را در خاطر گذشت که اگر
 مولانا کرامت دارد میباید که چیزی کشف سیاه به
 طریق تبرک بمن دهد چون روان شدیم مولانا آن شخص
 را آواز دادند که یکساعت باش بعد بخانه خود رفتند و
 یک طبق مویر سیاه آوردند و گفتند ما را معذور
 دار که در باغات ما امسال کشف نشده است و به صحبت
 بسیار از اکابر و علمای رسیده اند و بر منهج سنت و
 جماعت میبود و بی تکلف و متواضع و خیر محض او بخاص
 و عام میرسید و پیوسته در دولت خانه او سفره بمردم
 گسترده بود و فی الواقع قدر بنده کی اوشناخته بود
 و حسن کرامت او بر وضیع و شریف ظاهر بود و هرگز
 سنت و ادب از او فوت نمیشده و از آستان مرحمت
 آشیان آنحضرت هیچ آفریده محروم نگشته و نظر
 خاص بملایمان حضرت خلافت پناه خاقانی داشت
 چنانچه در ایام قنوق و همواره دلداری خلاقی می
 فرمود که خواطر جمعه دارید که عنقریب رایت دولت
 و عظمت پادشاه اسلام بمرافق فتح و ظفر درین خطه

و با خواص خود میگفت که بمن نمودند که عرصه مملکت
آن صاحب کمال همایون و اصل و متو اصل گردد
و عمر شریفش به نود سال رسید و بود و در آخر
سال هشتصد و شصت و دوی هجری بجوار رحمت ارحم
الراحمین پیوست و مدفون ایشان در قریه پوران
خا صه در تخت گاه که بجهت ایشان ساخته شده است.

مولانا شمس الدین محمد کوسوی

۲۱۰

وی از اولاد کبار و احفاد بزرگوار کھف
الانام منظور نظر ملک علام شیخ الاسلام احمد
الجامی قدس سره است خواجه معین المله والدین
محمد المشهور بخواجه محمد کوسوی از اقطاب
روزگار و مشایخ کبار و ناصح جمیع خلائق و
صاحب کشف و شهود و عارف بحقایق قرآنی و حدیث
بود و در هنگام وجد نظر مبارک او بر هر کس که افتادی
آنکس البته بی هوش شدی و در منبر و قش بسیار
خوش میشد و در مجلس شریفش فیوضات ربانی بر
مفارق مستمعان نثار میشد و اخلاص تمام و اختصاص
با نظام بدولت خواهان حضرت خلافت پناه خاقان
سعید داشت و در آن وقت که در هر ات فتور واقع

شده بود بمجاهد و مردم بیکانه و اهل فجور اشتغال
 مینمودند روزی جمعه اتفاقاً از حمام بیرون آمده
 بودند در راه بر منکرات و قوف پافتنند عظیم
 ملول شدند بعد از نماز جمعه که مجلس میفرمودند
 اتفاقاً ناظم الحروف در آن روز خود را مشرف
 داشته در اثنای رُغْظ استغراق واقع شده و
 حکایات بلند بزبان ایشان بگذشت و در انمیدان
 فرموده اند که ایها الناس عجب حالست که جماعت
 اجنبی اند و حال پیدا شده اند و در مملکت دیگران
 بغیر حق تصرف کرده اند تا با بن غایت بی راهی
 و فجور مینمایند و خبر ندارند که خداوند ملک عنقریب
 مظفر و منصور میرسد خلاق متحیر شد و با یکدیگر
 گفتند که آیا مال این سخن بکجا خواهد رسید و فقیر
 تاریخ آن روز را نوشته چهل روز بگذشت که عسکر
 همبایون حضرت خلافت پناه در صحرای کازارگاه
 نزول فرمودند و فاش در سال هشتصد و شصت و سه
 هجری مدفنش در کعبه مغربی مسجد جامع از طرف جنوب در
 همان خانه که منزل ایشان بود در جوار مزار متبرک

خواجه مرغزی رحمه الله علیه

مولانا جلال الدین محمود^{۲۱۱} امامی

مولانا شیخ الاسلام اعظم جامع اقسام کمالات
ذی الطالع المسعود والخلق المودود ودمولانا
جلال الدین محمود دالامامی از اعیان اکابر قبة
الاسلام هرات و مقتدای قبایل و اقوام و خلیفه و
تابع بدر منیر سلطان سید احمد کبیر رفاعی قدس سره
بود و او را دواذکار عالی داشت و با اکابر و افاضل
بسیار صحبت میداشت و جمیع محصولات و اسباب مورثی
خود را صرف فقر او و مساکین احمدیه و مرشدیه و غیرهم
میفرومود و لقمه ارباب مناصب تناول نمیکرد و عمرش
به نود سال رسید و دو در سال هشتصد و شصت و سه هجری
وفات یافت مدفنش در خطیره امام فخر رازی در
جوار مشایخ بسطامی قدس الله ارواحهم .

بابا کوکی مجذوب^{۲۱۲}

دیوانه کرم بود و هیبت تمام داشت و سخنان تلخ
بسیار میگفت و او را از مشاهیر مجانین میشمردند و روزی
شیخزاده پیر قوام که در ایام دولت بابر بمرتب
صدارت رسیده بود و سواره در سرپل انجیل میگذاشت

با باکو کی سنگی چند دردست داشت یکی از آنها
را بطرف شیخ زاده انداخت بمیان دوشانه او
خورد و عظیم متاذی شد بانو کران خود گفت
تا با بار را بسیارلت کردند یکسال بسر نکشید که درلت
او منقضی گشت نه شیخ زاده ماند و نه مریدان به يك
باره گی خراب و بزهم شدند و فائش در سال هشتصد
و هشتاد و چهار هجری مدفنش در خیابان است .

مولانا محمد جرجانی ۲۱۳

مولانا اعظم اعلم العلماء فی المعجم حاوی الفروع
والاصول جامع المعقول والمنقول المشتهر طینه وفضائله
بین الامم معدن العلوم والحکم مولانا شمس الملة
والدين محمد الجرجانی از فحول علماء واعیان فضلاء
و استاد اکثر طلبه خراسان وعقیده پاک و بدایه بغایت
خوب داشت و مدتی سی سال کتب متداوله مشکله مثل شرح
قاضی مصباح و شرح موافق و شرحین مفتاح و کشف
را بی مطالعه درس میگفت و شاگرد مولانا اعظم علامه
العلماء فی العالم مولانا جلال الملة والدين يوسف
الحلاج بوده و ازو تربیت یافته و عمرش از هشتاد
سال گذشته بود و در سال هشتصد و شصت و چهار هجری

و فات یافت مد فتنش در تخت گاه شیخ زین الدین
الخوافی است .

مولانا زاهد طفلکائی ۲۱۴

مولانا اعظم المشایخ و الا ما جد العالم الربانی
مولانا زاهد طفلکائی از اعزّه روزگار و صلحاء نامدار
و در علوم صوری و معنوی صاحب اعتبار و متقی و عابد و زاهد
و بر طریقه زمینه سلوک میفرمود مولانا اعظم قدّاره
السا لکین^۱ مولانا سراج عالم باو نظر تمام داشت فی الواقع
از اکفاء و اقران خود ممتاز بوده و در سال هشتصد و شصت
و چهار هجری و فات یافت مد فتنش در تخت گاهی شیخ
زین الدین الخوافی است .

این بود اسامی اکابر و اعیان افاضل و اشراف مشایخ
واقطاب که در خطه قبه الاسلام هرات و بلوکات آن در
یرده اند و همواره مقصد زوار و معاذ و ملاذ صغار و کبار
اهالی مملکت از خواص و عوام میباشند و در فوشنج (۱)
که از نواحی قبه الاسلام هرات است و حال مشهور به قریه

(۱) فوشنج شهری بود که آن را قبل از بنا به هرات
یوشنک بن افراسیاب بنا کرده بود کذا فی عجایب
البطلان .

زائده جان میبا شد از قدیم الایام. تاحال مسکن مردم نیک
 بوده و میباشد و بسیاری از اکابر و محدثان و فضلاء و
 بزرگان مثل شیخ ابوالحسن فوشنجی و شیخ عبدالحق که از
 نسل حضرت شیخ احمد جام است و غیره بزرگان
 مد فو نند؛

استقصای مزارات هر اوقات را نمودن امر خطیر (۱)
 است و در تاریخ ماکمل که از مولفان این فقیر است
 استقصای آن واقع شده امل واثق که بمیان انظار
 عنایت و مساعدت اہتمام اربکان دولت حضرت خلافت
 پناہ کشور سلطان سلطان ابوسعید گورگان خلد اللہ
 تعالیٰ ملکہ و سلطانہ ابن نسخہ شریفہ و سایر توالیف
 این فقیر کہ مدتهاست در پس پردہ خفا مانده بر
 منہ [۲] ظهور و عرصہ عرفان اشتہار منظور مطالعہ
 و ملا حظہ اہل روزگار گردد * واللہ علی کل
 شئی قدير *

خاتمہ مو عودہ؛ مشتمل بر چند کلمہ کہ اظہار آن
 بر این مسکین واجب است مثل ادای دین و استماع
 آن حسب الامکان بر نواب کا مگار و فرض عین است

(۱) خطیر بالخاء المعجمہ امری امری بزرگ

(۲) منہ تخت جلو کا ہی عروس

امید است که بشرف قبول مشرف گردد انشاء الله تعالی
 بر مرآت ضمیر مطیعان سرا دق دولت و سعادت که
 سجنجل الارواح عالم غیب و شهادت است معروض
 میگردد که نعم نه منتها ی حضرت الهی بمرتبه بر مفا ر ق
 عظمت و ابهت ملازمان این آستان ظفر آشیان فائض
 میشود که عقول افهام انام با دراک کیفیت و کمیت
 آن نمیتوانند رسید و بمقتضای قضیه شرطیه ولئن شکر
 تم لا زید نکم بر ذمه همت احباب بارگاه کیوان پناه
 لازم و محتتم است بتمهید قواعد شکر و اهب العطا یا
 اشتغال فرمودن تا مستوجب زیادتیه گشته هر ساعت
 دولت تازه و هر لحظه نصرتی بی اندازم بروز کار
 همایون و صول یا بد چون مقرر است که این فیوضات
 لاریب بمدد عنایت عالم غیب بی شائبه نقص و عیب
 عتاق بر ساحت آمال و مانی معتکفان این عتبه [۱]
 سپهر مرتبه نزول مینماید پس واجب که بر طبق فرمان
 واجب الاذعان و احسن کما احسن الله الیک عنان
 عاطفت را بصوب تفقد و اوضاع مستمندان معطوف
 دارند هر آئینه مستلزم استخلاص دولت دو جهانی
 است چون در جمع نمودن این رسالد توجه خاطر

در یا مقاطر خدام است به تحقیق و یقین ندو دن مراقد
اولیا و اکابر و اشراف تا بعد از معرفت مزارات
آن طایفه در هنگام ظهور مهمات استمداد همت از
روحانیت ایشان طلب نموده مقاصد و مطالب حاجات
و مآرب بحصول موصول برآید بهمین منوال اگر در
چنین مجال بتر فیه احوال کسب و کمال و ترقی برمساعد
اقبال شان که متفق علیه است پردازند یقین که اثر این
معنی از غیر آن کمتر نخواهد بود بعد از ایضاح مقدمات
اگر بتفصیل حکایات شروع مینمایند مقصد بطول می انجامد
و با برام منتهی میشود حسن ادب تجویز این معنی نمی
نماید بر وفق کلام معجز نظام که (خیر الکلام ماقول
و دل) عرضه داشت ارکان دولت می نماید که دفع بدان
و قمع ددان و کشف استار ظلم و شقاق و تحقیق معاملات
مردزان و قلابان و فریاد رسی مظلومان و افتاده گان و
غریبان و استخلاص تجزیه از دست تطاول اقویه و بد
گویان و تمیز رسوم ظلمه جافیه از صولات شریعت
محمدیه بایه الصاوات و التسلیمات و التجهیه و قواعد سلاطین
ما ضیه و کسب ذکر جمیل و ثنای جزیل و تاسیس سنت
حسنه چند تا قیام قیامت متمسک آیند. گان باشد از اهم
مهمات است مناسب حال این دولت ظاهره چنان مینماید

که چندان خیرات بمساعدت نواب کامکار فلک اقتدار ممضی
 ومجرا شود که سلاطین روی زمین دستور دولت خود
 شناسند دلیل صدق این معنی خبر معتبر [من سن سنة
 حسنة] کافی و وافی است تمت الكتاب جداول
 و سالة مزارات هرات بتاریخ يوم دو شنبه بیست
 یکم شهر ذی قعدة الحرام سنه یکهزار و سه صد و چهل
 و هشت من هجرة النبوی صلی الله علیه و علی آله واصحابه
 وسلم حرره العبد الفقیر دین محمد بن مرحوم تاج محمد
 بن مرحوم آخند ملا شهاب الدین قوم فوفلزائی
 ز قد چانی آلهی ببرکت ارواح پاک مزارات کثیر
 البرکات دارالضررت هرات را قدس الله ارواحهم
 و این بنده گنهگار شرمسار و باقی اهل هرات را هدایت نمائی و
 توفیق بر طاعت و اجتناب از معصیت کرامت فرمائی
 آمین ثم آمین یا رب العالمین بر خمتک یا ارحم
 الراحمین .

- [بسم الله الرحمن الرحيم] -

سپاس و ستایش مر خدای را سزا است که آئینه
دل دوستان را جلوه گاه جمال ذات کریم خود
گردانید و بحکم [الاناء یترشح بما فیہ] بر تو نور
قدیم خود در ابر صفا یح و جو دایشان هویدا ساخت
کما قال رسول الله (ص) الذین اذا راوا ذکر الله و صلوة
و رحمت خدای به افضل ارباب فنا و بقا یعنی سرخیل انبیاء صلوة
الله و سلامه علیه و علیهم و رحمت بر خانوادہ پاک او و
بر 'صحاب و جمعی که پیر وی ایشان گشته اند الی
یوم القیام باد ؛

بعد برای صواب نمایی حقایق آگاهان معارف
التبایه مخلصان و معتقدان اهل الله عرضه میدارد
فقیر حقیر بر تقصیر لازم التصغیر عبید الله بن ابو سعید
هر وی که چون کتاب مقصد الاقبال که عالم کامل و
عارف فاضل امیر سید عبد الله الحسینی المشهور به
اصیل الدین واعظ که در سنه هشتصد و شصت و چهار
هجری تصنیف نموده بود و مؤارات عالید رجات هرات
و اکه تا ایام سعادت فرجام ایشان بحکم (اولیاء
الله لا یموتون بل ینقلون من دار الفناء الی دار البقاء)

بسرای دیگر نقل نموده اند در آن رساله تحریر شده
و ذکر خود ایشان و اولیاء عظام و مشایخ ذوی
الاحترام که بعد از ایشان بوده اند و ذکر آنها
متفرق بود در سینه یکپزار و صد و نود و هشت هجری که
سه صد و سی و چهار سال از تصنیف کتاب سابق گذشته
بود هیچ یک از فضایل بلاغت شعار بخیا ل این نیفتاد
که در یکجا جمع نمایند

بناء علیه این بند محقر با وجود قلت بضاعت و عدم
استطاعت بسبب کمال اعتقاد و ذوق زیارات عالی
درجات جمعی از اولیاء الله که ذکر ایشان در تفحات
الانسی و رشحات و حبيب السیر و سیله الشفاعات
و سایر کتب که بنظر رسیده در جزوی علیحده در آخر
کتاب رساله مزارات سابق تحریر نموده که هر کس ذوق
زیارت داشته باشد مطالعه کند و زیارت بزرگان
اشتغال نماید تا بمضمون حدیث شریف نبوی صلی الله
علیه و سلم اذا تحیرتم فی الامور فاستعینوا من اهل
القبور اعانت از اولیاء الله خواسته بمطالع و بمقام صد
برسد

فائده زیارت : حضرت حقایق و عرفان پناه مولانا
عبد الرحمن جامی قدس سره در کتاب تفحات الانسی

در ذکر ابوالمکارم رکن الدوله احمد بن محمد
 نقل کرده اند که در ویشی از وی سوال کرد که
 چون ابن بدان را در خاک ادر اکی نیست و روح
 از وی مفارق شده در عالم ارواح حجاب نیست چه
 احتیاج است بسر خاک رفتن چه در هر مقام که
 توجه کنند بروح آن معلوم است حضرت شیخ فرمودند
 که فائده بسیار دارد یکی آنکه چون کسی زیارت
 کسی میرود چند آن زیارت خوش میشود و چون بسر خاک رود
 و بحس مشا هده کند حس او نیز مشغول شود و بکلی
 متوجه شود فائده بیشتر داشته باشد دیگر آنکه
 هر چند ارواح را حجاب نیست و همه جهان او را
 یکی است اما در بدن که هفتاد سال باو صحبت داشته
 و بدن محشور او که بعد از حشر ابد الابد خواهد
 بود آنجا باشد بآن بدن نظری و تعلق بیشتر باشد فواید
 زیارت بسیار است اگر کسی اینجا توجه کند بروحانیت
 حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم فایده می یابد
 و اگر بعدین مشرفه منوره رود و روحانیت حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و سلم از رنج راه او باخبر
 باشد و چون آنجا رود و به حس مشاهده کند و بکلی
 متوجه شود فائده آن را با این چه نسبت است اکنون

بذکر مزارات عالیدرجات و تارینخ و فات و مدفن
ایشان که در کتب مذکور شد. قیام نموده خواهد
شد و منه الایعانه و التوفیق .

مولانا نورالدین عبدالرحمن ۲۱۵

الجامی قدس سر .

فضائل و کمالات آنجناب مانند آفتاب جهان تاب
منور عرصه ربع مسکون است و رشحات اقلام فیدض
انجام آن زبد شایخ و شاب بسان قطرات سحاب
حضرت بخش افضای بوقلمون از جواهر نظم صد ف
! لا فلاک پروردگار افروز است و از لایلی نثرش عرصه
عالم خاک جواهر اندوز و تصانیف ایشان بعدد لفظی
جامی پنجاه و چهار است و همه در عالم مشهور مثل
شرح ملا و تفحات الانس و هفت اورنگ مشتمل بر
هفت کتاب و بهارستان و غیره و حضرت مولانا را فهمی
و طبعی بود که بالا تر از ان کس را نباشد و بسیار
خوش خلق و خوش تکلم بود و مطائبهای شرین میفرمود
لقب اصلی ایشان عماد الدین و لقب مشهور او والدین
و تخلص جامی و نام والد ماجد ایشان نظام الدین
احمد بن شمس الدین محمد دشتی است و دشت محله

ایست از اصفهان حنفی مذهب بوده اند و حضرت
 مولانا عالم و فاضل و در قنون علم ظاهری و باطنی
 جامع و مقبول عالم و مقتدای اهل ماوراءالنهر و خراسان
 و پیشوای زمان بوده اند و سلطان حسین میرزا را
 کمال تقیدت و نیاز مندی بخدمت ایشان داشت و از
 کمال مریدان مولانا سعدالدین کاشغری بود و حضرة
 خواجده محمد یار سارا در ایام طفولیت ملازمت کرد و
 بودند و حضرت یاره نبات کرمانی بدیشان عنایت نموده
 بود و خواجده عیدالله احرار قدس الله سره کمال تعظیم
 و احترام شان مینمودند چنانچه در مکاتیب خود لفظ عرضه
 داشت می نوشتند و میفرمود که آفتابی در خراسان است
 مردم آنرا گذاشته بروشنائی چراغ بماوراءالنهر
 نمی آیند با وجود این بزرقی گاهی اظهار درویشی و کرامات
 نمی فرمودند و خود را بلای عالم ظاهری و گاهی بر صفت شعر و شاعری
 پنهان میداشتند و میفرمودند که ستر حال شرط این
 طریقه است و هر کس از فقرا لباسی مستور است و این
 فقیر با حسن لباسی که لباس علماست مستورم و لا بد با
 سعادتش در شب بیستم شعبان المعظم سال هشتاد و هفده
 هجری و مدتی بعد ایشان به هشتاد و یکسال رسید
 و فاتش بعد از فوت حضرت خواجده احرار بسه سال در

سال [۸۹۸] هشتصد و نود و هشت از هجرت روز هـ | شنبه
 هجدهم محرم الحرام در وقت اذان صبح وفات نمودند
 خاقان کبیر سلطان حسین میرزا اوامیر علی شیر و سائر
 واران دولت و از سادات و علما و مشایخ بمنزل آن
 جناب که قریب پل تولکی بوده و مشهور است بنا و لتخانه
 تشریف برده بعد از لوازم تجهیز و تکفین بعید گاه هرات
 برده و در پیش روی پدر بزرگوار ایشان مولانا سعد
 الدین کاشغری دفن نمودند و مزار آنحضرت قبله حاجه
 و کعبه مرادات است و اکثر مردم هرات روز شنبه بزیارة
 ایشان میروند و فیض و فتوح میبرند مناقب شان بسیار
 است درین مختصر نمیکند *

خواجه محمد اکبر [قدس سره] ۲۱۶

مشهور به خواجه کلام پسر کلان حضرت مولانا
 سعد الدین کاشغری است از اصحاب حضرت خواجه
 عبیدالله احرار قدس الله اسراره بود و حضرت
 مولانا عبدالرحمن جامی قدس سره در صفت ایشان می
 فرمودند (خالک او بهتر از خوان دیگران) وفات ایشان صبح
 پنجشنبه دوازدهم جماد الاخری سال نهصد و چهار هجری
 و قبر ایشان در تخت مزار و والد ایشان است *

خواجه محمد اصغر^{۲۱۴} [رح]

فرزند خورده مولانا سعد الدین کاشغری است مطلع بر
دقایق تفسیر و حقایق تاویل بود وفات ایشان در ولایت
زمین دلم و در سال نهصد و شیش هجری و بعضی از خدام
نعمت مبارک ایشان را در هرات آورده در عقب والد
ایشان مدفون نمودند مخفی نما تا که هر دو خواجه
حافظ قرآن مجید بودند و در علوم ظاهری و اخلاق
باطنی شهرت تمام دارند .

۲۱۴

مولانا محمد جامی [رح]

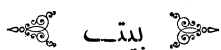
برادر مولانا عبدالرحمن جامی قدس سره اند و حضرت
مولانا جامی صاحب در تر جمیع فنون مرثیه ایشان فرموده
اند !

— بیت —

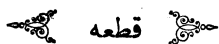
من بودم از جهان و کرامی برادری * در سلك اهل فضل گرامیه کوهری
بزا انسان برادری که در اطوار علم و فضل * چون او ترا ده مادری ایام دیگر
وفات ایشان در سال هشتصد و هفتاد و هفت هجری بود
مدفونی در تخت هزار مولانا سعد الدین کاشغری است .

مولانا عبد الغفور لاری ۲۱۹

لقب اعلیٰ شان رضی الدین است واصل ایشان از لاری است از اعیان آن دیار بوده و از اولاد ابن سعد عباده (رض) اند که مهتر قبیلہ خرزج است و از کبار صحابه انصاری است و از اصحاب مولانا نور الدین عبدالرحمن جامی است در طریقت و شاگرد رشید ایشان بود در علوم و بر کتاب شرح ملا و تفحات الانس حاشیه نموده و حضرت جامی صاحب در مدح ایشان گفته اند .

آنجا که فهم و دانش مرغی بود شکاری * باز یست نیز رفتار عبد الغفور لاری
و در علوم عقلی و نقلی یگانہ زمان و فرزانه در ران
بوده و در روز وفات شان حضرت مولانا عبدالرحمن
جامی حاضر بوده اند و کمال محبت و اخلاص بخدمت
ایشان داشته اند و وفات ایشان بعد از طلوع آفتاب
روز یکشنبه پنجم شعبان سال نهصد و دوازده هجریست .

چه شد عبد الغفور آن کامل عصر * بعقبی غرقه دریای غقران
چو خواهی روز ماه و سال فوتش * بگو یکشنبه و پنجم ز شعبان

و قبر ایشان در پایان پای پیر ایشان مولانا عبد
الرحمن جامی است زهی سعادت مند مریدی که
که بعد از مردن هم در خدمت پیر خود باشد *

مولانا شهاب الدین ^{۲۲۰} بر جندی

از کبار اصحاب مولانا سعد الدین کاشغری بوده اصل
ایشان از بر جند بوده که قصبه ایست از قاین و نام
ایشان احمد بن محمود است سن شریف ایشان پنجاه
و پنج سال بود و در سال هشتصد و هشت هجری و به
روایتی در سنه هشتصد و پنجاه و هفت و فات نمودند و
قبر ایشان در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است *

مولانا علاء الدین ^{۲۲۱}

نام ایشان محمد بن المومن است و مولد ایشان
آب یز است که دهی است در ولایت قهستان از کبار
اصحاب مولانا سعد الدین کاشغری است و بعد از نقل
ایشان بدار عقبی به خدمت مولانا نور الدین عبد
الرحمن جامی باز گشت تمام داشته و میفرمودند که در
زمان سلطان ابوسعید گورکان که حضرت خواجه
عبید الله احرار در هرات تشریف آورده بودند

اول بار بنده که بملا زمت ایشان مشرف شدم فرمودند که چه کسی و چه نام داری و چه کار میکنی گفتم نفری ام از خادمان مولانا سعد الدین کاشغری و مکتب دار یکی میکنم فرمودند داریک مگوی و به تصغیر نام او مبر که مکتب داری کار بزرگ است و بسی فوائد و عوائد بران مرتب است و فات ایشان در سال هشتصد و نود و دو هجری مدفن ایشان در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است. [۱]

خواجه قاسم جامی ۲۲۲

از عرفاء عصر و از اولاد حضرت مولانا شیخ الاسلام احمد الجامی است تاریخ و فات ایشان معلوم نشده و قبرش در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است.

مولانا غیاث الدین ۲۲۳

از فضلا و عزیزان بوده و قبرش در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است.

امام شش نور ۲۲۴

از سادات اند و کیفیت ایشان در لوحی بالای سر ایشان ثبت است در قریه که بنام ایشان مشهور است

[۱] ذکرشان در شحات مذکور است.

کنبدی است عالی و شیش قبر در آنجا موجود است و از باب حاجت در آن منزل بنفوضات مبرسند گویند که حضرت شیخ الاسلام و المسلمین شیخ زین الدین الخرافی بز یارت مزارات سادات سته میر فنند و مریدان و مخلصان را بز یارت شان امر میفرمودند و فی الواقع بغایت یر فیض و نورانی است تاریخ وفات ایشان معلوم نشده .

میر عبد الله الحسینی ۲۲۵

المشهور باصیل الدین واعظ از سادات والا تبار بوده و در علم و زهد و تقوی درجه علیا داشت و در ایام خاقان سعید سلطان ابو سعید گورگان از شیراز که وطن اصلی ایشان بوده در هرات تشریف آوردند و همیشه در هفته یک نوبت در مدرسه گوهر شاد آغا که در خیابان است بموعظه و نصیحت خلق می پرداخت و از مؤلفات آن ستوده خصال است کتاب درج الدرر و رساله مزارات هرات و کتاب معراج الاعمال در بیان احوال و عبادات است در میان افاضل و اعیان مشهور است انتقال سید بزرتو از همدان هم ربیع الاخر سال هشتصد و نود و سه هجری و قبر ایشان در جنب مدرسه

کو هر شاد آغا .

مولانا خواجه کوهی ۲۲۶

در بدایت حال ارادت بخد مت حضرت خواجه محمد کو سوی
داشت و چهار سال در خدمت ایشان بوده اما در آخر
وی را تربیت از روحانیت پدر وی مولانا حافظ
شمس الدین محمد بوده مدفنش در کوه شمال ساق

سلمان است .

۲۲۷

مولانا حاجی محمد فراهی (رح)

از اصحاب مولانا شیخ زین الدین الخوافی
و بغایت بزرگوار و بسیار عالی مقدار و در ترک
و تجرید یگانه روزگار بوده و اوقات شریفه
خود را بمطالعه علوم دینیه و معارف یقینیه میگذرانیده
و فاش در سال هشتصد و شصت هجری و قبرش در
خیابان در خطیره امام فخر الدین رازی است (رح)

قاضی نظام الدین محمد ۲۲۸

ولد ارشد مولانا حاجی محمد فراهی است و مولانا
حاجی محمد در سلك اعظم و فقهای زمان ابو

القاسم با بر بها در انتظام داشت اما قاضی نظام
الدین محمد بمزید زهد و تقوی مهارت داشت و
و در امور درس و قنوائی مشهور بود و مدت مدید
در مدرسه غیاثیه و مدرسه اخلاصیه بمراسم تدریس
قیام مینمود و خاقان منصور به تکلیف او را قاضی
هرات مقرر نمود و در فیصل قضا یا نهایت امانت مرعی
میداشت و فاش در ماه محرم سال نهصد هجری و
قبرش در گرزگاه در مزار حضرت خواجه عبد
الله انصاری قدس سره .

مولانا معین الدین واعظ ۲۲۶

فراهی برادر اجد قاضی نظام الدین محمد
بوده و در زهد و تقوی درجه علیا داشت و در مسجد
جامع هرات و عظمی در کمال تاثیر میگرفت و بامرای
که در مجلس میبود ملتفت نمیشد و در نصیحت آن طائفه
سخنان زشت بر زبان او میگذاشت و بعد از فوت برادر
خود یکسال صاحب منصب قضا بود بعد از آن ترك کرد
دیگر هر چند مبالغه نمودند قبول نکرد و از آثار قلم
لطایف نگارش کتاب معارج النبوة و تفسیر [۱] فاتحه

[۱] که مسمی است به اسرار الفاتحه .

الکتاب و قصه یوسف زلیخا در میان عالم مشهور است و غیره تصانیف نیز دارد و فاش در سال نهصد و هفت هجری و قبرش در مزار مقرب حضرت باری خواجه عبدالله انصاری در پهلوی برادر خود خواجه نظام الدین احمد در پایان پای حضرت خواجه عبدالله انصاری است قدس سر . .

۲۲ مولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی

بآواز خوش و صوت دلکش بوعظ نصیحت میپرداخت تصانیف وی بسیار است از آن جمله جواهر التفسیر و تفسیر موهب علیه و روضة الشهداء و انوار سهیلی و مخزن الانشاء و اخلاق المحسنین و اختیارات در میان عالم مشهور است و در سده نهصد و هشت هجری وفات یافت و قبرش در شمال عید گاه است .

۲۳ شیخ نور الدین محمد

ولد امجد شیخ بهاء الدین عمر جفاره کی بود و سلطان ابو سعید گورکان در تعظیم آن جناب میانه لغه قمام می فرمودند و فاش در صبح جمعه بیست و سیم رمضان المبارک سال هشتصد و هفتاد و هشت هجری و مدفنش

در خیابان در پهلوی والد خود مدفونند .

حافظ غیاث ۲۳۲

قد و ۱۰۰ ار با ب عالم و حلم و عمدۀ محدثان زمانۀ
خود بود و فاتش در سال هشتصد و نود و هفت هجری
و قبرش در شمال خیابان در مقبرۀ مولا عمر مدفونند .

شیخ شاه محمد ۲۳۳

بغایت از رگوار بوده و کرامات و مقامات داشته
و بیوسه پادشاه اسلام سلطان ابو سعید کورگان
به صحبت وی رفتی و قبر وی در شمال عید گاه
سابقه است .

مولانا حافظ روجی ۲۳۴

قاری سابعه و صاحب کرامات و مقامات بود . و قبر وی
در جنوب استاد وی حافظ علی روجی است .

حافظ علی روجی ۲۳۵

وی نیز قاری سابعه و صاحب کرامات و مقامات بود
و قبر وی در قبلۀ عید گاه هرات است .

شاه طیب الخوافی ۲۳۶

از مریدان شیخ الاسلام والمسلمین شیخ زین الدین
الخوافی است و حج گذارده و از وی کرامات
بسیار منقول شده و فاش در سال هشتصد و نود
و چهار هجری و قبرش در خیابان در خطیره علما
مدفون است .

سلطان محمد و سلطان محمود ۲۳۷

مرد و از اولاد شاه طیب الخوافی و خلفای وی
بوده اند قبر ایشان در خیابان در مقبره شاه
طیب است .

درویش خداداد [رح] ۲۳۸

سیاه پوش از خلفای شاه طیب است و قبرش در تخت
کاه شاه طیب است .

مولانا شمس الملت والدین قدس سره ۲۳۹

از مریدان کارکرده شیخ الاسلام والمسلمین شیخ
زین الدین الخوافی است و جامع بوده میان علم

ظاهری و باطنی و کرامات و مقامات او فوق
 الحصر و الی بیان است کتاب منازل السائرین که
 از تصنیفات حضرت شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری
 است شرحی نیکو کرده است هر که اندک حالتی داشته
 باشد داند که اکثر سخنان که در آنجا مذکور است
 مبنی بر قوا و عدل و عرفان است و مبسوط از خصایص
 ذوق و وجدان است و قصیده متبر که برده را عبرتی
 و فارسی مخمس نموده در نهایت فصاحت شرح کرده
 که صاحب کمالان از تحریر آن متحیر اند و بر اسماء
 الحسنى شرح بسیار نیکو کرده است یکی از علماء
 گفته که مرا مهمی پیش آمد بخد متوی رفتم بالتماس
 آنکه سفارش من به پادشاه وقت بکند پیش از آنکه
 اظهار کردم کاغذی از آستین مبارک خود بیرون
 آورده بمن داد چون نگاه کردم آن نوع که میخواستم
 نوشته بود بخد مت پادشاه بر دم مهم من کفایت شد
 و گویند قوت حافظه وی بحدی بود که در ماه مبارک
 و مضان هر روز یک جزء قرآن مجید را حفظ میکرد
 و شب تلاوت میکرد تا آخر ماه مبارک کلام الله را حفظ
 کرده بود وفاتش در سال هشتصد و نود و یک هجری و قبرش
 در خیابان و امیر نظام الدین علی شیر در جانب جنوب

مزار فیض آثارش خاتقا هی ساخته است .

مولانا شمس الدین محمد عطار ۲۳۰

از اصحاب شیخ الاسلام و المسلمین شیخ زین الدین
الخوافی امت و عالم به علوم ظاهری و باطنی بوده
و قبرش در خمچه آباد در درون روضه حضرت امام
عبدالواحد شهید است .

امیر خواجه خواند محمد ۲۴۱

حضرت مخدوم امجد از سادات عظام و در علوم معقول
و منقول مهارت تمام داشت و در تألیف کتاب افادت
ایاب روضه الصفا نهایت بلاغت بکار برده و در آخر
حیات انزوا اختیار کرده مدت یکسال به گارگاه بوده
کسب عبادت اخروی مینموده در آخر مریض شده بشهر
مراجعت نموده مدتی هژده ماه صاحب فراش بوده
و در دوم ذی قعدة الحرام سال نهصد و سه هجری از
محنت آباد جهان بریاض راحت افزای جنان خرامید
و عمرش به شصت سال رسیده بود و قبرش در مزار شیخ
بهاء الدین عمر جفاره کی است .

مولانا شمس الیدین محمدروجی (رح)

مقتدا ی مشایخ زمان و پیشوای اصحاب زهد و عرفان
بوده و قریب هفتاد سال در سلوک طریق هدایت و
سبیل سنیہ حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ و سلم سعی می
نموده و جمعی کثیر از درویشان و طالبان طریقہ ایشان
و اسلوک بمنمودند و بآستانہ کرامت آشیا نش میرسیدند
و از باطن فرخندہ میانش اقتباس انوار سعادت
نموده بمراعات خود فائز میگردد و در سال
نہصد و چہار ہجری از جہان رحلت نمود امیر نظام الدین
علیشیر بعد از تقدیم غسل و تکفین نعش مبارک مغفرت
صفا تش را بعید گاہ ہرات بردند و نماز جنازہ گذاردند
و در پہلوی قبر مولانا سعد الدین کاشغری کہ پیر
ارشادش بود دفن کردند بعد از چند گاہ جمعی
میریدانش بآن مقبرہ رفتند آن عزیز را از قبر بیرون
کردہ بہ گازرگاہ بردند و نزدیک بمزار حضرت
خواجہ عبداللہ انصاری قدس سرہ تختی ساختہ مدفون
نمودند .

مولانا میر حسین معمائی (رح) ۲۳۳

در تیز کبه نفس نفیس و تصفیه باطن شریف عدیل
نداشت و چندین سال در مدرسه اخلاصیه ساکن بود
و به طلب علوم مشغول بود از تالیفات آن سید ستوده
خصال رساله معمائی است در کمال بلاغت و در سال
نهد و چار هجری بمصر مناسبات در گذشت و در گذشت
مدرسه اخلاصیه مدفون است.

مولانا کمال الدین مسعود شیرازی ۲۳۴

در علم کلام و منطق و حکمیات و سایر
علوم معقول و منقول اعلم عالمای زمان خود بوده و در
سال نهد و پنج هجری وفات نمود و در خیابان در
مزارید شتصد شاله مدفون است.

مولانا قطب الدین یحیی ۲۳۵

ولد مولانا شمس الدین محمد بن مولانا سعد الدین
مسعودا لقتل زانی و فاش روز دوشنبه سال هشتصد و
هشتاد و هفت هجری و مدفون در مزار مقرّب حضرت
باری خواجه عبد الله انصاری است.

قاضی نورالدین محمد الامامی ۲۲۶

مدت هجده سال بشغل قضاوت در راه انصارت همراه
اشغال داشت و بمقتضای قاضی بین الناس بالحق از مضامین
قضاوتی اهل اسلام تجاویز نمی نمود و در بیستم جمادی
اول سال هشتصد نو دیک هجری دست قضا سبیل حیاتش
در نوشت در کارگاه بخطر که نزدیک مزار خواجه
عبدالله انصاری قدس سره ساخته بودند مدفون شد *

مولانا شمس الملت والدین ۲۲۷

محمد امین زیارتگاهی [رح] *

از اصحاب شیخ اسلام و المسلمین شیخ زین الدین
الخوافی است و عالم بود و بطووم ظاهری و باطنی
و کمالات و مقامات وی بیش از آن است که در حیز
تحریر در آید و کرامات فراوان از وی منقول است
آورده اند که هر شب دو شبه حضرت رسول الله صلی
الله علیه و سلم را در خواب میدید و معکلات خود و از خلائق
و از آن حضرت صلی الله علیه و سلم میپرسید و جواب با صواب
می شنید و فاتش در سال هشتصد و هشتاد و پنج هجری
مدفن ایشان در قریه زیارتگاه معروف و مشهور است *

در ویش عباس زیارتگاهی [رح] ۲۳۸

وی از اصحاب و مریدان شیخ زین الدین الخوافی
است مدت سی سال در ملازمت وی گذرانید و
بغایت بزرگواری در وقت خود سرحلقه عارفان روزگار
خود بوده و مقامات و درجات عالی داشت و در
آخر تابینا شد و پیوسته این بیت را میخواند !

— دیدیت —

چشم از آسیب مردم در بروی خود به بست * گوشه عزت گرفت و با خیال او نشست
گویند روزی در قریه زیارتگاه در مسجدی که در میان
۵۰ بود شخصی قرآن میخواند از استماع آن و قش
خوش شد از مسجد بیرون آمد در حوض که بر در
مسجد بود در آمد و مدت مدیدی بر روی آب دوید و
سماع کرد که قدم و دامن او تر نشد و مد قش در
زیارتگاه است .

۲۳۹ مولانا عبد الرحمن

— کرد گر زیارتگاهی —

از اصحاب مولانا سراج الملة والدین عالم است
مشرقی بغایت صافی دار دو از مقام ابدال و اوتاد

بهره وافی داشت و حضرت مولانا نورالدین عبدالرحمن
جامی قدس سره با وی صحبت میکرد و وفاتش در
سال نهصد و نه از هجرت مد فتن در قریه زیارتکام

است .

۴۰

شیخ صوفی علی [رح]

از زهاد کبار و عبادنا مدار و متقیان روزگار
بوده و چند نوبت حج اسلام را گذارده و بسیاری از
مشایخ و بزرگان را دیده و با اهل دنیا در نظرش بی
اعتبار بوده در وقتیکه خانقاه بازارفیروزآباد را
میساختند خادم آمده و گفت چیزی خبر چی ضرورت
یکی از مریدان در مراقبه بود سر بر آورده گفت زمانی
توقف کن که از غیب میرسد چون لحظه برآمد تا جری
هزار دینار زر در نزد شیخ آورد گذاشت خادم زر
را گرفته رفت شاخ هر دو گوش درویش خود را بست
و گفت دیگر این نوع کرامت نکنی و فزونی نکنی وفاتش
در سال نهصد و هشت از هجرت و فبرش در خیابان درخپیره
علیحد که از برای ساختن اند مدفون است .

مولانا شمس الدین ۲۰۱

محمد اسد نازر گاهی

عالم معلوم ظاهری و باطنی و از مریدان شیخ
 ۱۰۰۰ سالام و المسلمین شیخ زین الدین الخوافی است
 و فاتش در سال هشتصد و هفتاد و چهار هجری شده
 قبرش در کازرگاه در اندرون خطیر حضرت خواجه
 عبد الله انصاری در زیر قدم آنحضرت است •

مولانا شمس الدین محمد ۲۰۲

وی نیز از اصحاب شیخ زین الدین الخوافی است
 و کمالات و مقامات بلند داشته گویند وی را بیماری
 دست داد بعد از چند روز بر خواسته و وساخت و
 بجماعت با مریدان خود دنیا را گذارد و بعد از آن بذکر
 کلمه لا اله الا الله مشغول شد در اثنای ذکر تکیه بر
 یکی از اصحاب خود کرد و گفت لا موجود الا الله و
 جان بجایان داد قبرش در کازرگاه است در کوه
 شما لی نزد يك بقبر خواجه خیر چه •

مولانا درویش احمد کازرکامی ۲۵۳

از اصحاب و مریدان شیخ زین الدین الخوافی
است و عالم علوم ظاهری و باطنی و فاضل در سال
هشتصد و هفتاد و چهار هجری بود قبرش در کازرکام
در پایان پای حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس
سر است .

مولانا ابوالخیر درب خوش ۲۵۴

از اصحاب شیخ الاسلام و المسلمین شیخ زین الدین
الخوافی است بغایت بزرگوار و در طریق تجرید
و توکل سر دفتر روزگار بوده و پیوسته بخلوت میگذرانید
و ایشان را دو برادر دیگر بود که آنها نیز اهل حال
بودند یکی مولانا شهاب الدین دیگری را مولانا خواجه
کوهی گفتندی و از اولاد صلیبی مولانا حافظ شمس الدین
محمد اند که وی نیز از خلفای شیخ زین الدین الخوافی
است و کرامات بسیار از وی نقل کرده اند و قبرش در
جنب تربت شاه ابوالقیس است در بیرون درب
خوش .

مولانا درویش علی کازرگامی ۲۰۰

از مریدان مولانا شمس الدین محمد تبادکانی است و نظری که بوی داشته بر هیچ کس نداشته از بزرگی استماع افتاد که حضرت مولانا عبدالغفور لاری که از محققان زمان خود بوده میفرمودند که هر گاه مرا از سخنان شیخ محی الدین بن العربی قدس سره مشکلی پیش آید آن را بخد مت مولانا درویش علی القا میکنم فی الحال رفع آن مشکل میشود با وجودیکه آن امی است و چیزی نخوانده و قبر وی در کازرگامه شریف نزدیک بحوض آشکارا .

شیخ درویش محمد کازرگامی (رح) ۲۰۴

سرد قتر مشایخ روزگار بوده و کرامات بسیار از وی منقول است گویند از تاجران هرات سفر دریا رفته بودند و در میان دریا کشتی ایشان نزد یک بود که غرق شود التجابدرویش محمد برده بودند ناگاه دیدند که در روی دریا پیدا شد و کشتی ما را نجات داد در کنار کشید و فاش در سال هشتصد و نود هجری و قبرش در

کا زر گاه است .

مولانا شمس الدین ۲۵۷

محمد پای کنبد رح

از علوم ظاهری و باطنی صاحب کمال بود .
عزیزی نقل کرده که بملازمت وی رفتم لطف بسیار
نمود و گفت ما را فراموش مکن من متحیر شدم چون
یک هفته بگذشت از دنیا رحلت کرده بود و فاتش
در سال نهصد و پنج هجری مدفنش در قریه تراشان
است .

خواجہ عبداللطیف الصوفی ۲۵۸

بسیار بزرگوار و عالیقدر بوده و حالات
عجیبه و مقامات غریبه داشت و گفت در آن
سلوک روزی مرا میل ماهی شد بجای ماهی فروش
رفتم و چند ماهی بریان خریدم و بدکان در شدم
دیدم که بیری بغایت با صفا و نورانی نشسته
بر روی سلام کردم و ماهی را پیش وی نهادم وی
جواب سلام مرا باز داد و از سر اشتها تناول کرد
من گفتم دیگر میل داری گفت دارم رفتم دیگر

خریدم و آوردم و آن را نیز خورد و گشت ای
عبد اللطیف تو ما را خدمتی کردی بیا تا ترا خدمت
کنم و دست خود را بر من زد و خورد را ظاهر کرد
حضرت خضر علیه السلام بوده در قدمش افتادم و بوسه
بر پای وی دادم و رسید بر من آنچه رسید و از آن
وقت هر چند روزی بمن ظاهر میشو د دفع مشکلات
من میکند و فاتش سال نهصد و هجده هجری قبرش
در قریه فراشان در خطیر ء مولا نا شمس الدین
محمد پای کنند است .

مولانا جلال الدین سعید ابومکی ۲۵۹

شیخ المشایخ خرم محترم کعبه معظمه بود و کرامات
و مقامات و خوارق عادات فراوان از او ظاهر
شد و عابد و عالم و محدث زمانه و یکانه عصر و
طریقه بغایت پسندیده داشت و فاتش در سال
نهصد و سی هجری و قبر وی در خیابان در اشرقی
زیارت صوفی علی است .

۲۶۱ حواجه محمد شمعان

از مشایخ عظام و علمای گرام و عالم بود .

علوم ظاهری و باطنی و در زهد و تقوی درجه علیا داشت و فات ایشان در سال چهار صد هجری واقع شده و قبر ایشان در قریه کورت خواجه قریب شافلان است و زیارت کردن وی جهت مطالب و مقصد مجرب است .

۲۶۱ خواجه شمس الدین مطهر اوبه

خلف الصدق حضرت شیخ الاسلام و کعبه الانام مرشد الخاص و العالم منظور نظر خاص ملک علام احمد جام قدس سره شرح کلمات وی از تعریف و توصیف مستغنی است تاریخ وفات وی معین نشده و قبرش در قطبیران [۱] ولایت اوبه است .

۲۶۲ خواجه محمد المسجور (رح)

بسیار بزرگ و یگانه عهد بود . مدفن شان در سیو شان بلوک گذار است و درویش سید عبدالحی که از اولاد غوث اعظم شیخ عبدالقادر جیلانی بوده یکی از خلفاء شان است بتربت منور شان درویش عبدالحی خاتمه بس عالی بنا نموده گویند که در وایش

[۱] الحال اثر پنج میران نامند .

عبدالحی از آغاز بنای خانقاه تا انجام آن کمر خود را انکشود.
 و دانه کندم در کریمانش افتاده و سبز شده و خوشه نموده.
 مدفن درویش عبدالحی در قریه سنو گرد است و
 فوتش در سنه یک هزار و هشت هجری است اما تاریخ
 فوت شیخ محمد مسجور معلوم نیست همانا که بعد قرن
 مؤلفا بنا عبدالحی را حجتی باشد.

۲۶۳ خواجه محمد کامل

«از متقدمین اولیاء الله بوده اند و از قری که
 از نقش لوح سنک که در بالای سر مبارک ایشان
 است نسب شریف وی بدین نوع که امیرالمومنین علی
 ابن امیرالمومنین عبد الله ابن امیرالمومنین عباس
 بن ضوان الله تعالی علیهم اجمعین که عم رسول الله صلی
 الله علیه و سلم بود و لادت با سعادت وی در کوفه
 در بیست یکم رمضان سنه هفتاد و چهار هجری و رحلت
 وی بقصبه او به در سیزدهم ربیع الآخر سنه یکصد و سی
 و دوی هجر و قبر وی در او به در محل که اکنون بخواجه
 کامل مشهور است و لوحی که در پایان پای مبارک ایشان
 است بعینه مرقوم میگردد تا باعث ازادیاد
 زائران گردد :

هو الله الباقي

الحمد لله الذي نعمائه شامل آلائه كامل ذوالقدرو الفضائل
والصلوة والسلام على نبيه محمد الفارق بين الحق والباطل
اما بعد فهذا تاريخ ابن عم الرسول كمالاته
مبرهن بالدلائل المتهدى الهاذى العادل امير
المؤمنين محمد الملقب بخواجه كامل ابن الامام الورى
والهدى والتقى امير المؤمنين على ابن ابن عم النبى
امير المؤمنين عبد الله ابن اهل السخا بين الناس
امير المؤمنين عباس رضوان الله تعالى عليهم اجمعين
مولده بکوفه در بيست يک رمضان سنه هفتاد و چهار
خلافة به خراسان شانزدهم ذى حجه سنه يكصد
ويست وينح و رحلة بقصبة او به دوازدهم ربيع
الاخر سنه يكصد و سى و دو اين رباعى بر سنک مزار
ایشان مرقوم است .

رباعى

حاجت نيك راى خير انديش * پيروى اهل فاقه ودرويش
سال نهصد بلده كم از هجرت * كودا حياى قبر آن حضرت
ينجر . كرد قبر پير نهاد * در ده كهنى خداى خير دهاد

مزارات سادات چشت اولهم

خواجده ابوالحمد ابدال ۲۴۴

وی پسر سلطان فرسنافه است که امیر آن ولایت
 بوده وی را خواهری بود بغایت صالحه شیخ ابواسحق
 شامی بخانه وی آمدی و طعام وی خوردی روزی وی
 را گفت که برادر ترا فرزندی خواهد بود که وی
 را شانی عظیم باشد میباید که محافظت حرم برادر خود
 بکنی تا در ایام حمل چیزی که در آن حرمتی و شبهتی
 باشد نخورد آن ضعیفه صالحه که بموجب فرموده شیخ
 ابواسحق بدست خود در یسمان ریشتی و فروختی و ما
 یحتاج حرم برادر خود را مهیا ساختی و در تاریخ
 سال دو صد و شصت هجری در خلافت معتصم بالله ابو
 احمد متولد شد همان ضعیفه در خانه خود پرورش می
 دادگاه که که شیخ ابواسحق بخانه وی آمدی و
 در آن صبا که خواجده ابوالحمد را بدیدی گفتی
 زین کودک بوی آن می آید که از وی خاندان عظیم
 ظاهر گردد و احوال عجیبه و آثار غریبه از وی مشاهده
 می افتاد و قتی که خواجده ابوالحمد بسن بیست ساله
 کی رسید به همراه پدر خود سلطان فرسنافه جهة

شکار بکوه رفته بود در اثنای شکار از پدر و اتباع
 جدا افتاده بمیان کوه رسید دید که چهل تن از رجال
 الله بر سر ای سنگ ایستاده اند و شیخ ابواسحق در
 میان ایشان است حال بروی بگشت از اسب
 فرو داد آمد و در پای شیخ ابواسحق شامی افتاد
 اسب و سلاح هر چه داشت بگذاشت و بشمینه پیوست و
 با ایشان روان گشت هر چند پدر و اتباع او را طلب
 کردند نیافتند بعد از چند روز خبر آوردند که وی
 با شیخ ابواسحق در فلان موضع از کوه ها بوده است
 پدرش جمعی را فرستاد تا وی را آورند چندانکه پند
 دادند و بند نهادند از آنچه در آن بود باز نتوانستند
 آورد گویند که پدرش را خمخانه بود روزی فرصت
 یافته و در آنجا درآمد و دری آن را محکم به بست
 و خمخانه را فرو گرفت پدرش را آگاه کردند بپام
 برآمد و از غایت غضب سنگی بزرگی را برداشت
 که از بالای پام بروی اندازد روزنه فرام
 آمد و سنگ را فرا گرفت سنگ در هوا معلق بایستاد
 چون پدرش این حال را مشاهده کرد بر دست وی
 توبه کرد و از وی مثال این کرامات و خوارق
 عادات نه چندان ظاهر شده است که بتفصیل بیان

توان کرد و وفات ایشان در سال سه صد و پنجاه و پنج
هجری و قبر وی در چشت است .

خواجده محمد
بن ابی احمد ابدال چشتی

وی بعد از وفات پدر خود قائم مقام وی شده به
موجب فرموده پدر از بیست و چهار سالگی پیش
تحصیل علوم دین و معارف یقین کرده بود و زهد و
ورع تمام داشت و از دنیا و اهل آن بغایت
مجتنب بوده همواره از هد و ترک دنیا تحریض می
نمود و می گفت چون اول و آخر ترک دنیا است خود
را از غرور نگاه می باید داشت سلطان محمود سبکتگین
بغزو (۱) سؤ منات رفته بود و خواجه را در واقعه
نمودند که بعد دگاری میباید رفت در سن هفتاد ساله
کی با درویشان متوجه شد و چون آنجا رسید به نفس
مبارک خود با مشرکان و عبده اصنام جهاد نمود و روزی

(۱) سؤ منات بتی بود معبود هندو در هندوستان که

آن شهر را بنام آن بت میگویند بهندی بمعنی ماهی خدا
سلطان محمود آن شهر را بقلبه از هندوان گرفت و سؤ منات
واشکست [رح] .

مشرکان غلبه کردند و لشکر اسلام پناه به بیشه آوردند
 نزد يك بود که لشکر اسلام شکست خوردند خواجه را
 در چشت مریدی بود آسیابان محمد کا کو نام خواجه
 آواز داد که کا کو دریاب در حال آسیابان رادیدند
 که اضطراب میکرد و لکله آسیدار ابد رود یوار میزد
 و محاربه مینمود تا لشکر اسلام قوت یافت و کافران
 رو بهزیمت کردند در همان وقت محمد کا کو را در
 چشت دیدم بودند که ده مرده آسیدار را برد رود یوار می
 زدند از وی سبب پرسیده بودند همین قصه را گفته اند.

استاد مردان ع ۲

از قصبه سنجان خاف (۱) بوده و از مریدان
 خواجه محمد چشتی است و سالها کلرخ استنجا و آب
 وضوء و یرامهید میداشت روزی که او را بمراجعت
 وطن امر نمودند بگریست و گفت من طاقت مفارقت
 ندارم خواجه کرم نمود و گفت هر وقت که ترا آرزوی
 دیدار ما بوده باشد حجاب های جسمانی و مسافت
 های مکانی مرتفع میکرد و ما را در آنجا به بینی

(۱) سنجان معرب سنگان است و آن قریه ایست در
 خواف نزدیک براباد.

و همچنان بود دائماً استاد میگفت که من از سنجان
چشت را می بینم و فات ایشان در سال چهار صد و
بیازده هجریست و قبر وی در چشت است .

خواجه یوسف ۲۶۷

بن محمد سمعان

وی خواهرزاده خواجه محمد بن ابی احمد چشتی
است و مرید تربیت یافته وی خواجه محمد شصت
پنجسال متاهل نشده بود همشیره داشت که خدمت وی
میکرد و خوردن و پوشیدن از دست رفته وی بودی
و از سبب خدمت برادر خود میل تزوج نداشته و به
طاعت و عبادت خدا بتمامی مشغول بودند شبی حضرت
خواجه محمد خواجه احمد را در خواب دیدند که
فرمودند در ولایت شاهان مرید است محمد سمعان
قام تحصیل علوم کرده و صالح است خواهر خود را
با و عقد کن خواه او را طلب داشته همشیره را با و
عقد کرد و خواجه یوسف در چشت از ایشان متولد
شد خواجه محمد بعد از شصت و پنجسال متاهل شده بود
اما وی را پسر بزرگ نرسید خواجه یوسف را به
منزله فرزندی پرورید و تربیت میکرد و تحصیل

علوم و سلوک راه خدایتعالی دلالت مینمود بعد از
وفات وی قایم مقام شان شد خواجه یوسف را بعد
از پنجاه ساله کی میل انزوا و انقطاع پیداشد خواست
نزد يك مزار خواجه مکی که بسیار بزرگ بوده و شیخ
ابو اسحق شامی زیارت ایشان بسیار میکرد چله خانه
در زمین بکند با شارت هاتفی غیبی ان موضع را که
حالا چله خانه است اختیار کرده چون کلمند و بیل
آوردند زمین بفایت محکم بود چنانکه هیچکس
نتوانست بکند خواجه کلمند برداشت و بدست خود از
چاشنگاه تا نماز پیشین آنرا با تمام رسانیده و مدتی
دوازده سال در آنجا بسربرد و چندان سکر و
وحشت و ولوله و حیرت بروی غالب شده بود که گاه
بودی که خادم آب و وضوء بردست وی ریختی در اثناء
وضوء از خود غائب شدی و یکساعت یا بیش غائب بماندی
و باز حاضر شدی و وضوء را با تمام رسانیدی در آن
وقت که شیخ الاسلام ابو اسماعیل خواجه عبدالله انصاری
قدس سره بمزارات چشت رسیده بود با وی ملاقات کرده
بود و بعد از معاودت بهرات استحسان وی کرده
وفات ایشان در سال چهار صد و پنجاه و نه هجری
است و مدت عمر هشتاد و چهار سال بوده و در وقت

و حلت خواجه قطب الدین مودود و دسر کلان خود را
قائم مقام خود ساخت و قبر ایشان در چشت است .

۲۶۱ خواجه مودود چشتی

در سن هفت سالگی تمام قرآن را با ظاهری معنی آن
حفظ کرده بود و بتحصیل علوم اشتغال میداشت چون
بسن بیست سالگی رسید والد بزرگوار وی خواجه
یوسف رحلت نموده بود و وی را بجای خود بنشاند
بود و بخصال حمیده موصوف بود و با فعال پسندیده
معروف و مردم آن ولایت همه در مقام اعتقاد و محبة
و اتقیاد و ارادت وی بودند و توفیق شرف صحبت و
دولت تربیت حضرت شیخ الاسلام احمد جام قدس
سره نیز یافته در آنوقت که حضرت شیخ الاسلام از
جام بهرات تشریف آورده بودند و خاص و عام مشاهده
کرامات و مقامات و خوارق عادات از ایشان می
نمودند و خواجه بامریدان خود سواره و پیاده به
هرات آمده که شیخ الاسلام را از هرات بیرون
کند بعد از آن که کرامات را مشاهده نمود در حینی
که دو هزار سواره همراه داشت پیاده شده و بوسه
بر پای شیخ الاسلام احمد الجامی داده شیخ دست

بر پشت وی میزد و میگفت کار ولایت چون میبینی که
 ولایت مردان سلاح و حشم نباشد برو و سوار شو
 تو کو دکی و نمیدانی که چه میکنی و چه میگوئی و در
 تفحات الانس مذکور است که بعد از مقدمات شیخ
 الاسلام فرمود که مردم را مرخص کن و دو خادم
 با خود نگاهدار و سه روز توقف کن خواهی چنان
 کرد شیخ الاسلام فرمود که مصلای بر طاق نه و بر و علم
 بیا موز که زاهد بی علم مسخره شیطان است گفته
 قبول کردم دیگر چه فرمائی فرمود که چون تواز
 تحصیل فارغ شوی احیای خاندان کن که آبا و اجداد
 تو مردم بزرگ بوده اند و صاحب کرامات حضرة
 خواهی مودود فرمود مرا احیای خاندان میفرمائی
 هم شما بر وجه تبیین و تبرک مرا اجلاس فرمائید
 شیخ الاسلام فرمود بیشتر آیی خواهی آمد و دست
 وی را بگرفت و بر کنار چار باالش خود بنشاند و
 صد نو بت گفت بشرط علم پس سه روز در خدمت شیخ
 الاسلام بود و فواید گرفت و نوازش یافت و باز
 گشت و بعد از آن باندك فرصتی بجهت تحصیل
 علوم و تکمیل معارف بجانب بلخ و بخارا تشریف برد
 و مدتی چهار سال بقدر و رسم و امکان در آن

باب اجتهاد نمود و در آن دیار هر جا آیات
غریبه و کرامات عجیبه که تفصیل آن باعث تطویل
است به ظهور رسیده است و بعد از آن بچشت مراجعت
نمودند و به تربیت مریدان و مستفیدان مشغول شده
و از اطراف طالبان روی ارادت بخد مت و صحبت
وی آوردند و وفات ایشان در سال پنجم و بیست و پنج
هجری و قبر وی در چشت است .

شاه سنجان ۲۶۹

نام ایشان محمود است و لقب رکن الدین ازده
(۱) سنجان خاف بوده و مرید خواجه مودود چشتی است
و گویند در مدت که بچشت اقامت مینمود هرگز در
چشت نقض طهارت نکرده چون خواستی که طهارت
کند سوار شدی و از چشت بیرون رفتی و طهارت
ساختی و مراجعت نمودی و میفرمود که مزار چشت
مقامی مبارک و منزل متبرک است روا نباشد
که انجایی ادبی کنند و گویند که بیشتر وی را
خواجه سنجان میگفتند و خواجه مودود وی را شاه
سنجان لقب نهاد و همیشه به آن می نازید و مفاخرت
(۱) معرب سنگان است .

می کرد و وفات ایشان در سال یزید و نو د و هفت
هجری و قبر ایشان در چشت است و ذکر ایشان
در کتب مشایخ مذکور است .

خواجده احمد [رح] ۲۷

بن خواجده مودود چشتی رح

وی بسیار بزرگ بوده و بعد از وفات پدر بمقام
وی نشست و مقبول همه طوایف بوده و بر کافه ائام
شفقت عام و مروت تمام داشت و گویند که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه وسلم را در خراب دید
فرمودند که ای احمد اگر تو مشاق ما نیستی ماعشاق
تو ایم چون بامداد شد سه یار موافق اختیار کرد
و مجهول وار چنانکه کسی وی را نشناسد بزیارت
حرمین الشریفین زاد همای الله شرفاً و تکریماً متوجه
شد . چون اقامت ارکان و شرایط حج کرد بحر م
محترم مدینه مقدسه منوره معطره مشرفه مصطفویه عالی
صاحبها الصلوات والتسلیمات و الانحیر توجه نمود
و آمد تی شش ماه مجاورت کرده گویند که مداومت
و مواظبت وی بر مجاورت خادمان حرم را کران
آمد خواستند که وی را بر نجانند از روضه مقدسه

مشرقه معطره رزقنی الله زیارتهای آواز آمد چنان
 چه همه حاضران شنیدند که وی را مرانجا نید که از
 مشتاقان ماست و بعد از مراجعت مدینه منوره به
 بغداد رسید در خانقاه حضرت شیخ شهاب الدین
 سهروردی قدس سره فرود آمد و شیخ وی را تعظیم
 و احترام نمود و خلیفه بغداد بنا بر خوابیکه دیده
 بود وی را طلبیده و ظایف اکرام و احترام بجای
 آورد و وی خلیفه را نصایح جایگیر و مواظب دل
 پذیر گفت و همه در محل قبول افتاد فتوحی که آورد
 بجهت استمالت خاطر خلیفه ازان محقری برداشت و چون
 بیرون رفت به فقر او مساکین قسمت کرد و بخراسان
 توجه نمود و وفات وی در سال پنچصد و نود و هفت
 هجری و قبر ایشان در چشت است .

شیخ احمد چشتی ۴۲

غیر ابو احمد ابدال است زیرا که وی متقدم است
 و شیخ الاسلام وی را ندیده بود و غیر خواه ابو
 احمد مودود است زیرا که وی متاخر است و شیخ الاسلام
 گفت من هیچکس را ندیده ام قوی تر در طریق ملامت
 و تما مراز احمد چشتی و چشتیان همه چنان بودند

از خلق بی باک و در باطن سادات جهان و وی سه
بار در بادیه رفته بود و باز گشته که از خود در آن
اخلاص تمام ندید . بود و همه احوال ایشان
با خلاص و ترك ریا بود حضرت شیخ الاسلام خواجه
عبدالله انصاری قدس سره گفت که احمد چشتی بزرگ
بود و مرا تعظیم داشتی و حرمت کردی که هیچ کس
را نکردي و بیش تر کسی که موی خود را در پای
من میمالید و وی بود تاریخ وفات وی معلوم نشد .
و قبر وی در چشت داشت [رح] .

۲۴۵ خواجه اسماعیل [رح]

برادر خواجه احمد چشتی است شیخ الاسلام خواجه
عبدالله انصاری قدس سره گفت که من هیچ کس را
ندیدم . ام بفرماست چون برادری احمد چشتی وی خدمت
من کردی و مرا تعظیم تمام کردی من در قهندز مجلس
میکردم و از مجلسیان من کسی بود که با وی محبت
داشت و سخنان من را بوی بازر می گفت که ابن
دانشمند شما از کوی ماست خدا دادند که از سخنان
وی در سر من چیست یعنی از طمع سخن او مرا مایه
است پس ازان مراد عوت کرد و همه دنیائی خود

بر من پاشید تا ریخ و فات وی معلوم نشد و
قبر وی در چشت است .

۲۷۳ خواجه حاجی مکی

اصلش از مکه معظمه بود و حضرت شیخ ابوالسحق
شامی زیارت وی بسیار میکرد و مشایخ و بزرگان
چشت زیارت وی نمودند و از قدما اولیاء الله
و اکابر این طائفه بود و خواجه بوسف ولد خواجه
مودود در جوار مزار وی چله خانه با شارت
ها تفلیسی گده است و در اینجا رباعیات نهشته و فتوحات
یافته تا ریخ و فات وی معلوم نشد و قبر وی
در چشت است .

۲۷۴ شیخ ابن یمین کوسوی

زبدۃ السالکین و عمدة الواسلین صاحب الوجد
و التمکین از خلفای برکریده و مقتدای این طائفه
صوفیه بود بخلوات و اربعینات نهشته و ریاضته
شاقه کشیده و کرامات مشهور و خوارق عادات
معروف از وی بظهور رسیده و مدتی مدیدی در
شهر هرات پیشوایی و مقتدای خلق بود و مرقد

مبارکش در قریه سینان است در غربی

۲۷۵

شهر هرات .

مقبری در ویش احمد صوفیانی

وی خافی الاصل بوده و در قریه صوفیان

هرات بوده سالک طریقت ناظر حقیقت و مخصوص

بواردات غیبی و از اصحاب پسندیده و خلفای بر

گزیده حضرت شیخ ابن یمن کوسوی است و کرامه

بسیار از وی بظهور رسیده و روزی بعد از فراغ

اوراد فرمود که دوش در واقعه صحن عظیم

مفروش بنظر در آمده ناگاه شخصی جمله فروش را

در نوردید و جمع نمود و شخصی دیگر همین صحن

را بفروش ملوکانه مفروش نمود تعبیر این واقعه

چنان بخواطر میرسد که این فروش تعلق بپادشاه عصر دارد

و دولت وی در نور دیده شد و فروش دوم اشاره

بآنست که پادشاه او بعضی ظاهر در آید چون

چند روز ازین واقعه گذشت اخبار متواتر شد که

پادشاه عصر حلت نموده برهم زده کی بسپار شد

تا آنکه ملک پادشاه دیگر قرار گرفت و در تاریخ

هزار و هشت هجری ازین سراجیه فانی رحلت نمود

مرقد وی در قریه صوفیان است و بعد از وفات
وی مایه محی باغد شتی در هرات خلیفه وی شد .

شیخ شاه محمود کاریزکی ۲۶۶

از اصحاب شیخ درویش محمد داشکر بوده و مدتی
در هرات بخلوت و انزواء و عزلت بسر برده و زاهد
متورع و عالم بوده طاعات و عبادات بسیار بجا
می آورده و مردم هرات او را بسیار مخلص و
معتقد بوده اند و احیای سلسله شریف میکنند چون
صحبت شریف ایشان دست دهد از مغنمات است ^{۱۰} اللهم
متع المسلمين بطول حیاته از بعضی اعزاء استماع
افتاده که بعضی اعمال که بضبط و ربط محصول هرات
معین بودند بمزرعه که مولانا شاه محمود دخل داشته
اند دعوی و منازعه انداخت و لکدی بر پشت حضرة
شیخ زده از وی آزرده خواطر گشت دیگر روز
آن عامل از پشت اسب بیفتاد و گردنش بشکست و فاته
وی در غره ذالحجه سال هشتصد و هفتاد و سه هجری
و قبر وی در محله باغد شت است .

ملا میرزا لنگری ۲۷۷

وی نیز از خلفای شیخ درویش محمد داشکربوده است و مدتی در شهر هرات بخلوت و عزلت بسر می برد و زاهد و متورع بوده و طاعات و عبادات بسیار بجای آورد و مردم هرات آن را عزیز داشتند و مخلص و معتقد بوده اند وفات وی در سال نه صد و نژده هجری است و قبر وی در قبله مزار شیخ محمود است در قریه باغدشت *

ملایحیی باغدشتی [رح] ۲۷۸

وی مرید مقرب درویش احمد صوفیالی است و بعد از وی جانشین و خلیفه وی بوده و مدت بیست سال بعد از وی بارشاد طالبان قیام مینموده و در سال هزار بیست و هشت هجری از جهان فانی وداع کرد و بسرایی جاودانی خرامید و قبرش در محله باغدشت در مزار شیخ محمود شاه است و عزیزی تاریخ وفاتش را بنظم گفته !

شیخ محی قدوة اهل یقین ☆ زاهد خوش صحبت نیکو سرشت
 بود مست حق چنان کان خود نبود ☆ بدمی ازدوزخ امیدی از بهشت
 کاشتی در مزرع دل تخم ذکر ☆ در جهان این بود او را کار و کشت
 باغدشت از قبض او پر نور بود ☆ حالیا گردید دشت خوشک و زشت
 ذکر حق چون بود و درش کلک فهم ☆ ذکر حق تاریخ فوتش را نوشت

۱۰۲۸

میر شمس الدین خیاط ۲۷۹

مشهور بمیر قناد از سادات عظام و زهاد گرام بوده بزیارت
 بیت الله حرام و روضه منوره حضرت سید الانام علیه
 الصلوات و السلام مشرف شده و فاتش در شب پنج
 شنبه بیست پنجم محرم الحرام سال هشتصد و هشتاد و نه
 هجری و قبرش در محله باغدشت و در جانب جنوب مزار
 وی مسجدیست در کنار جوی انجیل .

مولا نامحمد مقیم ۲۸۰

از اولاد شیخ شاه محمود است و مدتی در هوا
 دشتک بر جاده شیخوخیت مستقیم بوده و طریق اجداد
 گرام را بجای می آورد و زاهد و عابد بوده تاریخ

وفات وی معین نشده و قبرش در هرا د شك است و
حالا بده شیخ بزوانه مشهور است .

۲۸۱

شیخ فضل الله

سروستانی

عابد و زاهد و مقبول اهل و از اصحاب و خلفای
شیخ ابن یمن است خوافی الا صل بوده و در هرات
ساکن شده در تقوی و ورع بی نظیر بوده علی الدوام
بمراقبه و بذكر مشغولی داشت و بمقامات بلند و کرامه
ارجمند رسیده تاریخ وفات وی محقق نشده و مرقد
وی در قریه سروستان است .

امیر صدرالدین صوفیانی

۲۸۲

در بلده هرات مدتی ریاضت و مجاهدت مشغول
بوده صاحب تقوی و ورع بوده تاریخ وفات وی
محقق نشده و قبر وی در خیابان است .

میر محمود [میر محسن] سروستانی

سرو ۲۸۳

بسیار متواضع و متخشع و بعبادت و ریاضت مشغول
بوده و تاریخ وفات وی معلوم نشده و قبرش در
سروستان است .

مقبری علی زاهد ۲۸۴

موصوف باوصاف جلی و خفی تربیت یافته شیخ
محمد داشکر و بغایت متدین و متورع بوده و ریاضت
و مجاهدت کشیده و بزیرات بیت الحرام مشرف
شده و زیارت حضرت سیدالانام صلی الله علیه وسلم
را نموده تاریخ وفات وی معلوم نشده و قبرش در
قریه ملاسیان است برکنار راه بمزار حضرت خواجه
ابوالولید قدس سره است .

ملا مومن ۲۸۵

ملا سیانی رح

مدتی در جاده شیخوخیت مستقیم و جماعت مریدان را
در خلوت و عزلت امر میفرمودند افا ده و استفا ده
و سائیده و تاریخ وفات وی معلوم نشده و قبرش در
ملاسیان است .

میرزا مظفر ۲۸۶

ملا سیانی رح

داماد ملا مومن و قائم مقام وی بوده باعث

جمعیت در ویشان و خلوت و اربابین ایشان و قبرش
در ملا سیدان است .

۲۸۷ مرار شهادت

در اندرون شهر هرات در شمال مسجد شیر اسد ان
است مسجدیست متبرک در دیوار آن مسجد شهادت
مدفونند و خلا بق بزبانت آنجا میروند و فیض
می یابند .

۲۸۸ شیخ ترک قتال

وی از اصحاب سید عبدالله مختار است و قبرش
در همانجا است .

۲۸۹ امیر جعفر شمعانی

یکانه روزگار مخصوص بواردات الملک الجبار
صاحب مقامات الانوار سیدنا امیر جعفر روح الله روحه
عابد و زاهد روزگار خود بوده و آن مقدار ریاضت
و مجاهدت که از وی بظهور رسیده از مشایخ متأخرین
از کسی بظهور نرسده در ابتداء ربقه ارادت خال
خود ملا میرزای لنکری که از جمله اصحاب پسندیده

شیخ المشایخ شیخ درویش محمد داشکر بوده اند نموده
و حضرت شیخ صبیح عقیقه خود را بعقد مناکحت وی در
آوردند نقل است در آن شب که عقد مناکحت واقع
شده حضرت شیخ که خال وی بوده اند حضرت رسول
الله صلی الله علیه و سلم را در خواب دیدند که بغایت
مسرور بودند و یقین شد که البته حاج و سرور آن
حضرت جهة این وصلت بوده نسب شریف وی بساداة
عظام که در قریه شمعان هرات اند میرسد و بحضرت
مولانا مقیم که از اعزّه وقت و بسلسله علیه حضرت
خواجگان نقشبندیّه بوده اند رابطه مودت و اتحاد
تمام داشته و بز یارت حرمین شریفین رسیده اند و
بعد از مراجعت چند وقت در مسجد زیارتگاه ریاض
شامقه کشیده اند و از وی کرامات فراوان بظهور
رسیده چون مریض شده ایشان را بمحل ایشان
آورد و وفات نمود مدفون ایشان در قریه شمعان
است مشهور است که در آخر سخن دنیوی نمیکفته
خاموش بوده اند روزی مولانا محمد حسین سید و
شانی که از اعزّه وقت بوده اند التماس سخن
کرده بعد از مدت شر بر آوردند گفتند!

بیت

هرگز نفسی ای رخ آن ماه نباشم * ترسم که نگاه کنی آگاه نباشم
و دیگر هیچ نگفتند ملا محمد حسین را تا ثیر عظیم کرده
ببرون رفت وفات وی در سنه هزار و بیست و هشت
هجری واقع شده تاریخ وفات شاعر استادی چنین
بنظم آورده است !

قطعه

قدوة الاولیاء فی الافاق * میرجعفر چو سوی عقبارفت
غلغل افتاد در ملائک عرش * که ولی خدا زد نیارفت
بهر تاریخ فوت او گفتند * قدوة الاولیاء بعقبی رفت

باباعلی شاه مجذوب ۱۹۰

از ابد الان زمان خود بوده امورات غریبه و حالات
عجیبه از وی بسیار نقل میکنند از آن جمله آن است که
در آوان سلوك جذبه بایشان رسیده بود و در آن
حالت آلت رجولیت خود را بر سنگی نهاده و سنگی
دیگر برداشته و بر آن چندان زده که ریشه ریشه شده
و بعد از آن آنرا شانه میکرده یقین تا آدمی را موهبت
عالی از عالم بالا نرسد طاقت چنین مشقت نخواهد آورد
هووی سلطان حسین میرزا را بر تخت دیده که از در ب

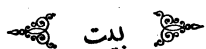
فیروز آباد بیرون میاورند پرسید که این چه مرغ است
 که در قفس کرده اند حاضران گفتند که این پادشاه
 عصر است سلطان حسین میرزا جواب داد که مگر شاه رخ
 میرزا مرده است که پادشاهی بدور رسیده است و ازین
 سخن چنین معلوم میشود که بابا از زمان میرزا
 شاه رخ تا ایام سلطنت سلطان حسین میرزا در استغراق بوده
 و از کردش اطوار سلطنت خبری نداشته و نیز آورده
 اند که روزی حضرت مولانا عبدالرحمن جامی قدس
 سره و شیخ الاسلام هر ات و چند نفر دیگر از علماء
 در مجلس بابا حاضر شدند و وقت نماز با بقصد امامت
 پیش رفته این بیت را خوانده .

بیت

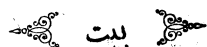
۲۱

ای پری گرمی پری بر بام قصر آن پری * نامه خود را بدست میدهم آنجا ببری
 و احرام نماز بسته مولانا عبدالرحمن جامی بی توقف
 اقتداء کرده و شیخ الاسلام اقتدا نکرده و لیکن می
 گفته که از نمازهای مدت عمر خود آن قدر امید ندارم
 که ازین دور کعبه نماز و ایکن رعایت ظاهر شریعت
 پسندیده تر است و در جای دیگر نقل کرده اند که
 روزی وقت نماز شام حضرت بابا بر دری مسجدی
 ایستاده بودند و حضرت مولانا عبدالرحمن جامی

و شیخ الاسلام هرات رسیدند آنها گفتند ای دیوانه
نماز میگذاری گفت نماز میگذارم آن ها هر سه در
مسجد در آمدند و بابا بقصد نماز پیش شده گفت نیست
کرده که بگذارم سه رکعت نماز عاشقانه عارفانه الله اکبر
و بعد از فاتحه این بیت را خواند .

هیچ میدانی چه کردی بردل افکار من * روی بنمودی و شد آتش پرستی کار من
و در رکعت دوم بعد از فاتحه این بیت را خواند .

ای کبوتر گری بر دم تصرآن بری * نامه خود میکنم برگردنت انجاری
شیخ الاسلام قطع نماز کرد و حضرت مولانا عبدالرحمن
جامی قدس سره بعد از نماز به شیخ الاسلام فرمود نمازی
که در تمام عمر مقبول درگاه بود از دست دادی تاریخ
وفات وی تحقیق نشده و قبر وی در کنار کار اباد قریب
محله ساربان ها و در شرقی مزاروی چشمه ایست .

مولانا عبداللہ ہاتفی ۲۹۱

خواهرزاده حضرت مولانا عبدالرحمن جامی است عالم و عامل
بوده و در نظم مثنوی از سائر شعرای زمان خود کوی سبقت
و بوده و از جمله تصانیف آن مثنوی لیلی و مجنون است

و دیوان غزل نیز دارد نقل است که در
انشاء انظم لیلی و مجنون از حضرت مولانا عبدالرحمن
جامی قدس سره استیذان نمود حضرت مولانا ویرا
بجواب گفتن قطعه مشهوره حکیم فردوسی علیه رحمه امتحان
فردود قطعه فردوسی اینست !

❦ قطعه ❦

درختی که تلخ است ویرا سرشت * کرس درنشانی بیباغ بهشت
و رازجوی خلدش بهنگام آب * به بیخ انگین ریزی و شهد ناب
سرانجام میوه چوبار آورد * همان میوه تلخ بار آورد
جواب مولانا هاتقی :

کر از بیضه زاغ ظلمت سرشت * نهی زیر طاووس باغ بهشت
بهنگام آن بیضه پروردنش * زانجیر جنت دهی ارزنش
د هدآش از چشمه سلسیل * دران بیضه دم دردهد جبرئیل
شود عاقبت بیضه زاغ زاغ * کشد رنج بیهوده طاووس باغ
چون قطعه را بنظر مبارک حضرت شان رسانید
فردودند اگر چه در همه بیت يك بیضه نهاده اما
گفتن لیلی و مجنون ترا اجازتست و فاتش در سال
نهد و بیست و هفت هجری و قبروی دریایان پای مولانا
سعدالدین کاشغری است و تاریخ وفات آنرا عزیزی
چنین گفته !

تاریخ فوة او طلبیدم ز عقل و کفایت* از شاعر شهان و شاهی شاعران طلب

مولانا حمید الدین ۲۹۲

* ولد مولانا شمس الدین محمد تباد گانی رح *

سالها با فاده و استفاده اشتغال داشت و فائز در سال
تصد و هفده هجری و قبرش در جوار قبر والدش در خیابان
است .

سید محمد شهری ۲۹۳

در یاغ مراد نزد يك حوض آسوده است و از
سادات عظام و صاحب کرامات و مقامات بوده .

شیخ یحیی بخاری ۲۹۴

از واصلان و کاملان بوده و ریاضت شاقه کشیده و از
ابدالان زمان خود بوده و در پایان چشمه گازر گام
آسوده است و در نزد يك مقبره او غاریست که آنجا
چندین بزرگان بسر برده اند و ده کس از بزرگان نزدیک
مرقد وی مدفونند .

مقبره سنگ چل ۲۹۰

مشهور بخواجه عبدالله سنگ چل و خواجه کباب یزد
راه پای کو. قریب تخت سفر و مقبره ایشان سنگ چل
است صاحب کرامات بوده اند .

خواجه محمد خداز ۲۹۶

از بزرگان صاحب کرامات بوده اند و مولانا
معین الدین سبزواری در کتاب خود تعریف ایشان را
نموده و در سر چارراه گازرگاه آسوده اند .

خواجه محمد خلوتی ۲۹۷

در سر بل گازرگاه مدفون است گویند که از جمله
کرامات او حوضی است که بی کل بوشیده اند .

شیخ شبکیر ۲۹۸

از ابدان زمان خود بوده و در سر چارراه گازرگاه
آسوده اند .

قطب الاقطاب

شیخ نجم الدین ۲۹۹

درسر زینه کازرگاه در تخت تنها مدفونند صاحب
کرامات و از ابدالان زمان خود بوده و جدا ایشان
نیز شیخ نجم الدین نام داشته و قبر ایشان در کنار
واه کازرگاه است نزدیک بر اه ملا اشرف قاضی
رحمة الله تعالی علیهم اجمعین .

خواجه سیاه پوش ۳۰۰

از پیران طبقات معدود گذشته و کرامات او در
میان اهل هرات شهرت یافته مدفنش هم در قریه
شمعان است .

شیر سمرخ ۳۰۱

از ارباب وجد و حال بوده قبرش در غور ان
گذاره است .

ذکر مولانا درویش احمد ۳۰۲
سمرقندی

وی نیز از اصحاب و مریدان کار کرده شیخ الاسلام

والمسلمین شیخ زین الملة والدین الخوافی است
و عالم بعلوم ظاهری و باطنی بوده و در تو حید و
عرفان یگانه دوران بود و سر د قتر کاملان زمان
وی پیش از سفر خراسان و عراق و حجاز در ماوراء
النهر بصحبت حضرت قطب الاقطاب خواجه علاءالدین
عطار قدس سره رسیده بود و بعد از آن در خطه شام
در خدمت مولانا شمس الدین محمد سیرین که از
کبار مشایخ آنجا بودند بسر میبرد و اند اما هیچ يك
را تسلیم نشده بود تا آنکه مولانا شمس الدین
حیات را سپرده بعد مولانا درویش احمد در طلب
درویش و مرشد کامل بگرد عالم سرگردان شد و در هر
ولایت و دیار که میرسید طلب درویشان بزرگ میکرد و هر که رامیدید
از وی بهتر می طلبید تا آنکه بخطه روم رسید و از مردم آنجا احوال اهل
دک پرسید گفتند که در مسجد جامع ما زنکی مجذوب است
و با هیچکس سخن نمیکند در هفته يك نوبت طعام اندک می
خورد و شب و روز آنجا میباشد و درویش احمد بآن
مسجد رفت دید که زنکی سر برهنه بر روی فرش خفته
یخته رو بقبله افتاده پیش او رفت و بادب تمام بایستاد
بعد از زمانی زنکی سر بر داشت و گفت ای درویش
احمد آنکس که تو میخواهی در خراسان در ولایت

خاف در قریه بر اباد می یابی و مراد از آن حضرت
 شیخ زین الدین را داشت این بگفت و سر در کشید و
 خاموش شد فی الحال در ویش احمد از آنجا متوجه
 خراسان شد چون؛ بقریه بر اباد رسید وقت نماز پیشین
 بود خدمت شیخ در مسجد تشریف داشته بودند بآنجا
 رفته نماز جماعت بگذارد و بعد از فراق نماز بر
 خواست و بر حضرت شیخ زین الدین قدس سره سلام
 کرد بعد از جواب سلام فرمودند که ای درویش احمد
 در روم آن زنگی مجذوب چه گفت درویش احمد
 قدس سره گفت مصرع (ندیدم در جهان مردی که باشد
 همچنین کامل) فی الحال پیش رفت و در قید ارادتش
 در آمد و بکار مشغول شد و بیمن همت و حسن تربیت شیخ
 بدر بجا ک بلند و مقامات ارجمند و مرتبه کمال رسید
 و کرامات و خوارق عادات مثل احیای اموات و امات
 احیای از وی منقول است قال العبد المفتقر الی الله الغنی احمد
 ابن جلال الدین السمرقندی ایدم الله تعالی که در اربعین
 میلاد که اختیار و خاصه شیخ کامل مکمل شیخ الاسلام
 و المسلمین شیخ زین الملک والدین شیخ زین الدین
 الخوافی است دام الله تعالی ظل الارشاده در خلوت
 درویش آباد بودم در شب دوم از خلوت حضرت

رسالت پناه صلی الله علیه و سلم دیده شد جامه سفید
در بروموی ها بغایت سیاه و بافته و عصا بدست زنبیل
بگردن من نهادند و سه بار در باز آفرید و ز آباد
که در شهر هرات است شبداً لله میگفتم و میرفتم و فرمودند
که حلال ترین لقمه ها درین زمان همین است و درین
حال جمعی که در گرد حضرت علیه الصلوات و السلام
بودند زنبیل مرا پر گهر کردند و باز بحضرت نبی علیه
الصلوات و السلام ملاقات افتاد فرمودند که فصوص
را درس بگوئی و فرمود که خاک زیاده نگاه به ازمال
دنیا قبرش در شرق تخت آستانه در شمال جوی بردست
راست راه چون به گزرگاه روند به پل نزدیک است

ذکر مولانا زاده ۳۰۳

وی از اصحاب و مریدان مولانا سراج الملة والدین
است و عالم بود بعلوم ظاهری و باطنی بودند و در زهد
و صلاح و تقوی نظیر خودنداشتند و از وی کرامات
فراوان منقول است و فاتش در سال هشتصد بیست و
چهار است قبرش در تخت مزار حضرت شیخ الاسلام
والمسلمین شیخ زین الدین البخوافی است و بسیار
بزرگ بوده [رح] .

ذکر شیخ زین العلة والدین

اسفر غابادی، [رح] ۳۶۳

وی نیز از مریدان حضرت مخدومی اند و پیوسته در کازرگاه در خاتقاه والد بزرگوار خود مه لاله شمس الدین محمد اسفر غابادی بسر میبرد و بدینکرو فکر و تلاوت و عبادت میگذرانیده و در آخر حیات به شهر تشریف آورده و در خاتقاه شیخ صوفی علی بوده و اهالی شهر بصحبت وی میرفتند و تبرک میجستند و روزی با جماعتی قصد زیارت وی کردم در راه یکی از ایشان گفت اگر در ویش را بعد از انابت احتیاج به توبه شود خود توبه کند یا باز؛ بدست شیخ خود توبه باید کرد چون بخدمت وی رسیدم آن شخص را مخاطب کرده فرمود اگر در ویش گناه از و صادر شود احتیاج نیست که آن را اظهار نماید و باز بدست شیخ توبه کند باید که بخود در خفیه توبه کند و آن را پوشیده دارد و دیگر کرد آن نکرد و امثال این حکایت بسیار است که از وی واقع میشد و فاش در سال نهصد و سی و دو است قبر وی در کازرگاه در جنب قبر والد وی که

است .

ذکر مولانا حاجی ابراهیم ^{۳۵}

عالم علوم ظاهری و باطنی بود و عارف و موحد
و حاجی الحرمین الشرفین بود و کرامات فراوان ازان
منقول است و بغایت خالق نیکو داشت شمایل ملیح و زبان
فصیح داشت و سفر بسیار کرده بود و لقمه ارباب دنیا
کم تناول کرده و از کدیمین معاش میکذرا نیده و بشره
بغایت نورانی داشت چنانچه هرگاه این فقیر حقیر بی
بضاعت را غم با حزن روی دادی قصد ملازمتش میکردم
چون چشم من در روی مبارک وی می افتاد فی الحال
آن غم بشادی و آن پریشانی بجمعیت مبدل میشد و این
معنی از مجربات بود و فائش در سال نهصد بیست هشت
و قبرش در مقبره مخدومی تابادکانی است .

ذکر شاه خورد (رح) ^{۳۶}

بغایت پرگواری بود و کرامات و مقامات داشته
پیوسته با شاه مرحوم ابو سعید سلطان صحبت و یاری می
فرمود و مقبره مذکور در شمال عیدگاه است .

حضرت شیخ کمال الدین حسن ^{۳۰۷} (رح)

علامه زمانه بود و بسیار دانشمندان از دامن او
بر خواسته اند و فائش در سال هشتصد و هشتاد و هشت
از هجرت است قبرش در شمال عیدگاه است .

ذکر مولا ناشمس الدین محمد ^{۳۰۸} (رح)

شیخ الاسلام و افضل الزهاد و مرشد الالام مولانا
شمس الدین محمد ابن حاجی ابل بعلم و زهد و تقوی
و فتوی از اقران امتیاز داشت و پیوسته اهل هرات
را تزهید مینمودند و در اصل از سنو جرد (۱) بود از
بلوک گذاره پیوسته اهالی هر مملکت از خاص و عام
فران تردد میکردند و بدعی او تبرک می جستند و علم
ظاهر و باطن ایشان به تعریف آراسته و عمرش هشتاد
رسیده مدفنش در قریه سنو جرد سال فوت وی سنه ثمان
و اربعین و ثمان مائه .

ذکر بابا حسین ترک ^{۳۰۹} (رح)

در اول سیاهی بود و ظلم و تعدی میکرد و بخت به

(۱) سنو جرد مغرب سنو کرد قریه ایست در هرات .

تجصیل مقدار مال بطوس رفته اخی محمود طوسی اورا
سیاست فرمود چون بهرات آمد اسب و سلاح بدرویشان
داد و پوستین کهنه در پوشید و در خیابان ساکن
شد جذبه او را فرا گرفت و آن جا بود تا ازین دلیل
رحلت کرد قبرش هم آن جا است در غرب خیابان *

۳۱۰ ذکر بابا جمال مجذوب

مشهور به بابا علی مست از اعزّه مجانبین بود در مبداء
حال مکتب داری میکرد و بعد از آن مجذوب شد و در
میان جوی های آب در زمستان و تابستان ایستاده جوی
یاك میکرد بعد بعضی از سوره قرآن مجید میخواند
و بدعای ماثوره بعد از قرائت قیام مینمود بسیار قوی
مترب بود و بعضی آنرا بخانه خود می بردند یکرزو
يك شب نگاه میداشتند و هر که بدل خود گفتی این مرد
چرا نمیرود فی الحال برجستی و برقی و دیگر التفات
نکردی مدفنش در بابا زار (۱) اسب فروشان است *

۳۱۱ سید غیاث الدین مجذوب

سالك عارف با تمکین سید غیاث الدین از اهل کمال

(۱) درین زمان سعادت اقران آن موضع را بازاریای حصار میگویند *

بود و سخنان کمال نص القاطع واقع میشد متغیبات : بر او
مکشوف میکشت و نظر آن حکم کیمیای احمر داشت و فاش
سال هشتصد و شصت و هشت از هجرت قبرش در اندرون
خطیره خلوتیان در میان دوجوی واقع شده .

میر محمد طاهر ۳۱۲

از اکابر سادات بوده اند و در مرغاب آسوده اند
هر کس ایشان را در روز دوشنبه زیارت کند مقصد
وی حاصل گردد و کرامات فراوان داشته اند .

مولانا عبد الصمد بخارا ئی ۳۱۳ (رح)

عالم و فاضل و مجتهد دین بوده اند و در درون
خطیره حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سرم در
یا ثین پای ایشان آسوده اند در بیرون مقبره لایزال لوح
چاهی است و هفتاد و دو نهید در همان چاه مدفونند
در زمان هلاکو به شهادت رسیده اند و زیارت ایشان را
اهل مراتب لازم دانسته اند .

دیگر در باغچه سفید فروشان حضرت خواجه گازی
و شیخ زین الدین و بیر مراد بخش و شیخ قبر بنج هرگز که
اسف هر مطلب که داشته باشند بر سر تربت شیخ قبر بنج رح

بروند و باین ترتیب بخوانند که ذکر میشود بمراد میرسند
يك هفته روزه هر روز هزار بار این آیت کریمه به
خوانند و ذکر حضرت شبنم قرین نیز علیحده ذکر شده
بود مدفن ایشان در طرف کوه زنجیر گاه است

و حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره هفتاد سنه
بدور مقبره ایشان آورده نصب کرده اند جهت اخلاص
که داشته اند و آیه کریمه اینست (قل لله الحمد رب
السموات ورب الارض رب العالمین وله الکبریا فی
السموات والارض وهو العزیز الحکیم)

دیگر در مقبره خمچه آباد از طرف شرقی خطیره
امام امیر عبدالله الواحد شهید مسجد است او را التجه
میگویند همواره محلی غیبیان میباشد و تنها در آن جا
بسر بردن کار هر کس نیست بسیاری از اولیاء و درویشان
بسر می بردند بفایت منزلی است سهمناک و دور کعبه
نماز در آنجا گذاردن تریاق اکبر است و در خمچه
آباد در اندرون محوطه تنها مشهور بخواجه مراد
بخش خمچه آبادی معروف است و مردمان هرات به
زیارت میروند و بمراد میرسند •

خواجہ غریبان ۳۳

از مشاہیر بزرگان بود . و مدفنش در قریہ دہ کنارا است .
 دیگر (شیخ کذرانی) و سہ نفر دیگر مثل (ملا
 یحیی بخارائی) و (شیخ نجم الدین مالانی) و قطب الاقطاب
 در سرزینہ کا زرگاہ بربک تخف آسودہ اند . دیگر مسمات
 در طرف خانہ ملا اشرف قاضی مستجاب الدعوت بود
 و هیچکس از بزرگواران ایشان سوارہ نتوانستی گذشت .
 دیگر (شیخ احمد مرجانہ زح) بسیار بزرگ بودہ
 دیگر (شیخ عالم نیرانی) از بزرگان و سادات قوم
 بودہ . رح .

الحمد لله على النعم والصلوة والسلام على سيد الانام
 و على آله واصحابه . مصابيح الظلام و آخر دعوانا ان
 الحمد لله رب العالمين .

﴿ هو الله تعالى ﴾

- ﴿ حصه سوم ﴾ -

(رسالة مزارات بابرکات)

هرات

- ﴿ طبع ۱۳۱۰ ﴾ -

﴿ در مطبعة دانش ﴾

وقت آن مؤلف جمع و تالیف کرده بود و ازان وقت تا این زمان که سنه ۱۳۵۰ هجری قمریست عرفا و اولیائی که خاک پاک هرات بوجود مبارك ایشان زیب و زینت یافته است در پس پرده شده اند و تا حال هیچکس متعرض شرح حالات شان نشده است بناء علیه جمعی از مجبان و مخلصان اولیاء الله درین زمان سعادت اقتران ازین فقیر بی سامان التماس نمودند که شرح حالات آن بزرگان را بطریق اختصار جمع و تالیف نموده آن را حصه سوم قرار دهیم پس جهة خوشنودی ارواح بزرگان و اسعاف مرام اخوان مستعیناً بالله درین میدان صعب اقدام نمودم ورنه من بکجا وصف بزرگان کجا * نجم کجا ما درخشان کجا * کیف الوصول الی سعاد و د و نها * قلل الجبال و دونهن خیوف *

حضرت آخند ملا گندم علی ۳۱۵

☆ صاحب رح ☆

العالم العالم الولی واقف اسرار الخفی و الجلی حضرت آخند ملا گندم علی ولادت با سعادت شان در یوم جمعه ربیع الاول سنه ۱۱۰۰ یکم هزار یکصد هجری قمری در قریه خلچان که اکنون مسمی است بروضه باغ واقع شده است از والدۀ ماجده شان روایت است که در وقت ولادت حضرت آخند صاحب هر دو دست خود را

برداشت و با آواز بلند گفت لا اله الا الله محمد رسول الله
 چنانچه حضرات همگی شنویدند و تا از نفاس پاك نشدم پستان
 را انكرفت و در وقتیکه چنین بردا اگر لقمه شبهه میخوردم
 در شکم اضطراب مینمود و تا قی نمیکردم آرام نمیگرفت
 در وقت صبوۃ آثار سعادت از جبین مبارک او لایح بود •
 فی المهد ینطق عن سعادة جده * اثر النجاة ساطع البرهان
 نقلست که میفرمودند در مبادی حال شبهارا در تربت
 حضرت میرزا یحیی قدس سره احیا مینمودم و از روح
 بر قنوح شان اقتتاح میجستم شبی در آن روضه مراقب بودم
 ناگهان آوازی از آن تربت شنیدم که ای کندم علی
 قرآن بخوان گفتم من امی میداشتم قرآن خواندن نمیتوانم
 فرمودند پس مستمع باش تا من بر تو قرآن بخوانم چون استماع
 نمودم از اول قرآن شریف تا آخر ختم نمودند پس صبح
 صادق دمید بخود متوجه شدم دیدم که حفظ قرآن شریف
 با قنوحات و فبوضات بسیار چون صبح صادق از مطلع غیب
 بر زمین دلم تا بیدن گرفت دیگر فرمودند که ای کندم معلی
 بتحصيل علم اشتغال نما تا از تاریکی جهالت برهی علی الصباح
 بعزم تحصیل علوم بجایب مدرسه حضرت اعلم العلماء و قدوة
 الفضلا مولانا ملا دولت محمد میر قتم در اثناء راه بحضرت
 خضر علیه السلام ملاقی شدم فرمودند بطلب علم میروی مبارک

باد پس لطف بسیار و رحمت بیشمار بر من نمودند که
 از آن علم لذتی بمن حاصل شد (علم اهل دل نه از مکتب بود
 بلکه از تلقین خاص رب بود) چون بمدرسه رسیدم بهر
 کتاب از هر علم که نظر کردم بفضل ربانی برآیم مکشوف
 بود چون حضرت مولانا صاحب موصوف نظر کردند که من
 کتب مطالعه میکنم از روی تعجب فرمودند ای کند معنی
 تو شخص امی میباشی چگونه کتاب مطالعه مینمائی ما چرا
 را بخندمت شان عرض کردم بسیار مسرور شده فرمودند
 ﴿ ذَا لِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَلِيمِ ﴾
 حضرت ایشان کسب طریقت و خلعت خلافت از حضرت میر
 سید محمد قتالی و ایشان از حضرت شاه علی و ایشان از
 حضرت شیخ احمد اقطع و ایشان از حضرت شاه غیاث الدین
 و ایشان از حضرت خواجه محمد معصوم و ایشان از حضرت
 والد ماجد خود امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد
 سهروردی قدس الله تعالی اسرارهم حاصل نمودند ایام
 حیات را بعبادت و مجاهدت در مغارات و قلاع جبل
 بسر میبردند و از ایشان خوارق عادات بسیار بظهور رسیده
 است که این رساله گنجایش بیان آنرا ندارد حضرت مولینا
 عزیز الله که یکی از خلفای شان است مناقب و خوارق عادات
 ایشان در رساله علیحدہ بیان فرموده است .

تفلسط که دریافت شب قدر را از ابتداء سلوك تا وقت فوت
از ایشان فوت نشد چنانچه یکی از مخلصان این مضمون را
در رشته نظم در آورده است .

مر شد ما رهبر عالی تبار * بر طریق استقامت پایدار
گفت تا این راه دین شد رهبرم * فوت ناکشته شب قدر از برم
که شب در جفت و که در طاق بود * تا مرا این شهره آفاق بود .
مطلع اسرار شد آن نامدار * بود از نور تجلی بر قرار
لطف او در باره محزون قتاد * تا طریق راه او را جلو داد
ذکر انتقال و ارتحال شان از دار فانی بدار باقی در
سنه ۱۱۸۵ روزی در مجمع مریدان نشسته بودند فرمودند
در واقعه دیدم که عمرم از هشتاد و پنج تجاوز نمی کند
هما نا که عمرم بآخر رسیده باشد عنقریب از عالم هجران
حیرم و بدلت وصل محبوب حقیقی سرافرازم می شوم یکی
برود حضرت مولانا ملا دولت محمد را از قریه خلیچان
بیاورد که برایم جنازه بخواند چون اثر بیماری در بدن شان
ظاهر نبود حاضرین در تعجب شدند لاجرم یکی از مریدان
بخدمت حضرت مولانا صاحب شرافت و ماجرا را بیان نمود
در همین شب در بدن مبارک تب حریقی پدید آمد و بحکم
الموت جسر یوصل الجیب الی الجیب آتش شوق در کانون
سینه شان اشتعال یافته اضطراب می کردند بلی (وعده وصل

چون شود نزد يك * آتش عشق تیزتر گردد) چون فردا شد حضرت مولینا ملاد ولت محمد حاضر شدند بعد از بجا آوردن تکریمه و تحیه حضرت ایشان فرمودند که فردا انشاء الله تعالی صلوٰۃ جنازه ام را ادا خواهید نمود مخلصان ازین خبر دهشت اثر معزّون شدند در شب سه شنبه هر دو بزرگوار با یکدیگر صحبت نمودند چون روز شد در خلو تخانه اندرون شده فرمودند حضار را که مراقب شوند چون صلوٰۃ ظهر را اجتماع ادا نمودند متوجه قبله شده در حق اولاد و مخلصین و باقی مسلمین دعا نمودند که بیک اجل رسید و مرده ارجعی الی ربك راضیه مرضیه را خواند پس حضرت شان بآواز بلند گفتند الله و جان بجانان سپردند و حاضرین بآواز بلند استرجاع الله وانا الیه راجعون را ادا نمودند پس حضرت مولینا د ولت محمد تفسیل و تکفین شان را نموده همراه جمع کثیری نماز جنازه خوانده ایشان را دفن کردند مدفن مبارک شان قریة خسرواست (یزاد و یتبرک به) زیارت شان در اجابت دعا تریاق مجرب است یکی از فضلاء در تاریخ فوئش فرموده .

چونکه تاریخ وفاتش از خردجستم یقین - از عنایات الهی گشت بر من این یقین سال غین وفا و وفاها وقف از غفران حق - جان پاکش شد جوار رحمة للعالمین از ایشان سی خلفای کبار و اولاد نامدار باقی مانده است

تا حال که سنه ۱۳۵۰ است هر يك از ایشان صاحب مدرسه و خانقاه میباشد و بطریق ائمه جدا مجد خلق خدا را ارشاد مینمایند و قهّم الله تعالی و ایاں الی یوم التناد آمین یا رب العالمین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین

حضرت خلیفه ۳۱۶

میر یحیی صاحب قتالی قدس سره

آین لاهج مناهج شریعت مصطفی صلی الله علیه وسلم سالک مسالک طریقت مرتضی حضرت خلیفه میر سید یحیی از اولاد واحقاد حضرت سلطان العارفین المشهور فی البلاد والجبال سلطان میر ابراهیم قتل است قدس سره و متصف بعلوم ظاهری و باطنی و یگانه زمان خود بود خرقه خلافت و اذن طریقه ائمه چشتیه را از والد ماجد خود حضرت حاجی میر افضل شهید حاصل نموده و آن از پدران خود تا حضرت سلطان ابراهیم (۱) قتل و آن از مشایخ چشتیه عمر شریف را بعبادت و مجاهدت و ارشاد و هدایت خلق الله در کوه زور (۲)

(۱) سلطان ابراهیم را از ان قتل نامند که نسبت طریقه شان

بجندید و اسط بشاخ ابن الدین قتل میرسد •

(۲) آنرا کوه زور از ان سبب مینامند که یکی از اولاد ضحاک

ماردوش از خوف گناه دران کوه متحصن شده بود که آنرا زور نام داشت •

که در غربی محال غور و شرقی اسفزار است بسر میبرد و در اخیر
 عمر نیز یل هرات شد و صاحب کرامات و خرق عادات بود
 ﴿ نقلست ﴾ عبدالرحمن خان باریک زائی تو بچی باشی که
 یکی از مقرران اعلی حضرت احمد شاه غازی سدوزائی بوده روزی بموجب
 کاری بشکنجه گرفتار شده و به آن سبب از طرف شاه حکم
 قتل شد ملازمان شاه آنرا بنزد فیل بردند حمله نکرد باز
 بنزد توب بردند در نگر فت تقشیش نمودند که با خود تعویذ
 داشته باشد نداشت متعجب شده شاه را مطلع نمودند شاه از
 رحمن خان پرسید که آیا یکی از بزرگان اخلاص مندی
 که ترا از قتل مانع آمد گفت آری در ابتداء شباب شبانی
 میگردم روزی نمد پوشی ژرلیده موئی در قلعه گوهی بامن ملاقی
 شد آنرا سلام نمودم و لا مش یرسیدم گفت نام سید یحیی است
 و از سادات گوه زورم مخلص وی شدم و از وی استمداد
 طلبیدم گفت مدد کن بنزد احمد شاه معنی سخن آنرا ندانستم
 و از من غایب شد امروز که مرا بفیل حواله کردند
 دیدم که همان شخص حاضر شد و بعصای خود بطرف فیل
 اشاره کرد تا فیل گریخت باز که مرا بنزد توب بردند دیدم
 که حاضر شد و ابریق آبی را بدان توب ریخت بر من کارگر
 نشد پس ازین ماجری شاه فرمود که رحمن خان را محبوس
 نماید تا حضرت میر حاضر نشود رحمن خان را راها نمیکند

پس بزمان اندك حضرت ميربدربار شاهی حاضر شدند
و شفاعت رحمن خان را کردند پس رحمن خان بمنصب
اصلی خود مقرر گردید شاه نیز از مخلصان و ناریافته گان
حضرت میرشد و الطاف پادشاهی را بخدمت شان مصروف
نمود ﴿نقلست﴾ روزی مخلصان اسفزاری حضرت میر از
جور جعفر خان فوفلزائی که حاکم شان بود بحضور حضرت
میر صاحب شکوه نمودند حضرت میر بر آشت و در غضب
شد و آتش یاره را بحجره خود انداخت و گفت ای خانه
بسوز قدرت الهی خیمه جعفر خان در اسفزار در گرفت
و اجمیع متاع آنرا بسوخت میر عیسی مجذوب همین مضمون را
در سلك نظم در آورده .

نخل باغ حاجی افضل سید یحیی ما - شیخ شیخان مکمل سید یحیی ما
قائل ذکر اله قابل انوار حق - لایق تاج مکمل سید یحیی ما
هم امیر و هم فقیر هم ندیم بزم شاه - در همه سادات مشعل سید یحیی ما
فخر اولاد نبی و سرور اهل یقین - صاف و صافی همچو صیقل سید یحیی ما
طبل منشور خلافت در جمیع مسلمین - زبازن حاجی افضل سید یحیی ما
چون کرامات و مقاماتش نگنجد در جهان - منکران را که در احول سید یحیی ما
شد بر رحمن خان حواله فیل شه از روی کین - فیل را کرده معطل سید یحیی ما
شاه دران را کمر بسته بالطاف اله - ناصر آن شاه عادل سید یحیی ما
دولت شاهی بابدالی (۱) میسر شد ازان - چشم عالم را مکحل سید یحیی ما

(۱) اعلی حضرت حمد شاه را بابدالی ازان نامند که جد اعلی آن ابدال خان است -

آتش اندر خانه زد خیمه ز جعفر خان بسوخت - خشم زد بر خان فو فل سید یحیی
 دارد عیسی بر جناش روز محشر التجا - قطب دین و غوث اکمل سید یحیی
 عمر کرامی شان بهفتاد و دو سال رسید و در سنه یکهزار
 و یکصد و دو و دو هجری ندای ارجعی الی ربك و اضیة مرضیة
 را بگوش هوش خود شنید و جان ارجان سپرد مرقد منور
 شان بجنوب قریه باجقی است بکنداره دشت یلان مرجع خواص
 و عوام است (یزاد و یتبرک به) بران عمارت عالی است *

جناب حضرت ۳۱۴

— صوفی اسلام کروخی (۱) —

قطب الا و لباء و شمس الا صفیاء. رشد الانام حضرت صوفی
 اسلام شهید و ال ما جد شان از بز رکان ولایت خوارزم
 بودند و در اخبار عمر و طن مالوف را گذاشته در قصبه
 هرک که از مضافات میمنه است سکنا پذیر شدند و جناب
 شهادت پناهی در سنه ۱۱۳۸ دران موضع متولد شدند
 و بعد چند سال والد شان دران جافوت شدند جناب حضرت
 از تقدیرات الهی بعد از چند سال در بخارا رفته در جملة
 عسکر امیر بخارا محمد رحیم خان مندرج شد ست بلادی وقت

(۱) کروخ بفتح کاف و تشدید و بض رائ مهمله و قیل بتخفیف
 و خاء معجمه قصبه ایست که بشرقی و شمالی هرات واقع شده *

از حسن خدمت بمنصب عالی سرافراز شد است میفرمودند
 ووزی جهة معارفه سوی مرو واورکنج میرقم در اثناء
 راه حضرت خضر علیه السلام بصورت بسیار نیکوئی با من
 صحبت نموده مرا نصیحت کرد که ای فرزندان از لعب و لعب
 دنیا دست بردار خدمت پادشاه مجازی را ترک نما
 و بخدمت سلطان حقیقی بکوش که دنیا فانی است و عقبی بقی
 آن نصیحت در دام مؤثر گشت و حب دنیا در دلم سرد شد تا
 ترک جاه و منصب کردم و هفت سال در غار نور عطا بخلوت
 و انزوا بسر بردم و گاه گاه صحبت آن پیرزنده دلان
 برایم میسر میشد جناب حضرت شهید در دوطریقه ماذون
 بودند در طریقه نقشبندیه خلعت خلافت را از حضرت خلیفه
 غائب نظر حاصل نمودند و ایشان از حضرت شیخ الله یار
 که ایشان مصنف مسلك المتقین است و ایشان از حضرت شیخ
 حبیب الله و ایشان از حضرت میا معصوم صاحب و ایشان از
 والد ماجد خرد حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی
 شیخ احمد سرهندی قدس الله اسرارهم و در طریقه جهریه
 معجازاند از طرف خلیفه عاشور قل که بچند واسطه نسبت
 طریقه شان میرسد بسیادت پنهانی سلطان خواجه احمد یسوی
 قدس سره جناب شهادت پنهانی مدتی در محال فرغاله و بخاری
 شریف بهدایت خلق اشتغال داشتند اکثر آن دیار بخدمت

شان ارادت داشتند چون پادشاه وقت از اجتماع و کثرت
 مریدین شان دلتنگ شد ایشان بصفای باطن آن را در یافته
 عنان عزیمت را بصوب هرات کثیر البرکات منعطف کردند
 چند وقت در ولایت میمنه و اون جلاد و خواجه کنتر طرح
 اقامت نمودند چنانچه مساجد و خانقاه شان تا حال
 معمور و معروف است بعد از چند گاه در هرات شرف ورود
 یافتند اولاً در قریه چهار حیات نزول فرمودند پس از آن
 در علاقه کروخ رحل اقامت انداخته بارشاد و هدایت
 خلق و عبادت حق سبحانه تعالی بسر میبردند * (قلست) پیش
 از ورود شان در هرات حضرت شیخ عبدالخالق یلانی که
 صاحب کشف و کرامت بودند و از جمله توالیف شان دیوانی
 غزل و تفسیر سوره والعصر است در وقت فوت برای ما از
 ماندگان خود توصیه نمودند که بعد از من فقیری ترک در
 هرات پیدا میشود عمامه و عصای مرا بآن شخص تسلیم نمایند
 چون جناب حضرت در هرات ورود یافتند در منزل حضرت
 شیخ که واقع است در بلوک گذار و حال مشهور است
 بمنزل خواجه ها تشریف برده آن امانت را از بازماندگان
 حضرت شیخ باز یافت نمودند خوارق عادات جناب حضرت
 بسیار است درین مختصر نمی گنجد هرگاه طالبی خواهش
 اطلاع داشته باشد در رساله اسلامیة رجوع نماید شرح

شهادت باسعادت جناب حضرت در زمانی که حاجی فیروز
الدین شاه خلف مرحوم تیمورشاه سدوزائی در هرات حکم
وران بود و فتحعلیشاه قاجار در ایران پادشاه بود لشکر انبوهی
بعزم تسخیر هرات آمدند و قلعه غوریان را محاصر نمودند
جناب حضرت با مخلصین و مریدین و بقی اهالی هرات به
معیت حاجی فیروز الدین شاه برای حفظ دین و مملکت عزم محاربه
نمودند در قریه شکریان هر دو لشکر با یکدیگر تصادف نمودند
بعد از محاربه مردانه اسلامیه جناب حضرت با اکثر خلفاء
خود شریعت شهادت را نوشیده در زمره ولا تحسبن الذین
قتلوا فی سبیل الله امواتاً بل احياء عند ربهم یرزقون فرحین
ایما اتاهم الله من فضله داخل شدند .

دو سالخ عشق جز آنکورا نکشند * لاغر صفیان دشت خود را نکشند
گر عائق صادقی ز کشتن مکر بز * مردار بود هر آنچه او را نکشند
اهالی هرات نعش مبارکشان را در کרוخ در چهار باغیکه
جناب حضرت بدست مبارک خود نا جوشانی کرده بودند دفن
نمودند (یزاد و یتبرک به) در لوح مزار فیض آثارشان این
وباعی ثبت است .

قاز نظر نهان شده خورشید دین پناه * کرد بدروز اهل ارادت شب سباه
سال شهادتش طلبیدم ز پیر عقل * کریان شد و بناله بگفتا (غریو آه)

ایشان یکهزار و یک خلیفه داشتند که شرح و خوارق عادات
شان در رسالهٔ اسلامیة مندرج است از ایشان بسی
اولاد و احفاد نامدار باقی ماند که صاحب خاتمه و مدرسه
بودند و خلق را بطریقۂ انیقۂ شان ارشاد و هدایت نمودند
خصوصاً خلف الصدق شان جذاب خلیفه الله بردی صاحب که صیت
بزرگی شان گوش اهالی اسلام را پر در ساخت * و آخر دعوانا
ان الحمد لله رب العالمین *

خلیفه میر ابراهیم ۱۸۳۸

☆ صاحب ادرانی (۱) قتالی ☆

العالم الربانی و العارف السبحانی خلیفه میر ابراهیم
ادرانی در یانوش خلف الصدق حضرت خلیفه میر سید محمد
قتالی است ولادت با سعادت شان در کوه زور واقع شده
است و را بتدأء جوانی در هرات آمده بتحصیل علوم دینیہ
اشتغال نمودند و در علم فقہ و حدیث و تفسیر و اخلاق بر
اقران فائق شده در قریۂ ادران ازدواج نموده مسکن گزینند
و طالب مرشد کامل شدند اگر چه والد ماجد شان کا مل

(۱) ادران بضم همزه و سکون دال مهمله و فتح راء مهمله

قریه ایست در شرقی و جنوبی شهر هرات واقع بمسافت
دو فرسخ ازان *

و مکمل بودند و بسیار سالکان بصحبت شان اكمال یافتند مثل حضرت آخند ملا کند علی صاحب که شرح حالات شان گذشت لکن در زمانی که طالب مرشد گردیدند پدر بزرگوار شان فوت شده بودند لذا نسبت طریقت و خلعت خلافت را از حضرت میا عبدالرحیم صاحب مجددی حاصل نمودند و ایشان بچند واسطه از جد امجد خود حضرت امام ربانی مجد دالف ثانی شیخ احمد سهروردی قدس سره اخذ کردند خلیفه موصوف بسی مجاهدات و ریاضات شاقه نمودند و در تجرید و تفرید یکنانه زمان بودند از بسکه از بحر معرفت آشامیده اند ایشان را در یابوش میگفتند ﴿نقلست﴾ روزی پادشاهی وقت در ادران جهة زیارت شان ورود یافت و مصارف زیادی جهة خرج لشکر شان مقرر فرمود هر چند سعی نمود حضرت خلیفه قبول ننمودند ﴿نقلست﴾ روزی حضرت خلیفه بمردم ادران فرمودند در واقعہ دیدم درویشی باین قیافه صاحب مقامات و درجات عالیه است اما از ارباب جهل است آن شخص را در هر جای که دیدید بحضورم بیاورید که با وی صحبت نمایم اتفاقاً روزی همان شخص را در یافته بیاوردند باری ملا طفت و صحبت نمودم سوال کردند که این درجات را از چه یافتی و چه عمل داری آن شخص فرمود که من ناخرانم و داخل عسکر اسلام لکن

کتابی دارم که آن بمنزلهٔ پیر کامل و همیشه با من است و
از آن تقرب میجویم شاید که از برکات آن باشد پس آن
کتاب را در میانه گذاشت که مکتوبات حضرت امام ربانی
بود حضرت خلیفه فرمودند که ای فرزند این عمل را لازم
گیرید بعد مریدان را ترغیب نموده امر فرمودند بمطالعه
مکتوبات شریف حضرت خلیفه بعبادت و ریاضت و تربیت
مریدان شصت سال زیست کردند و در اخیر لدای ارجعی
الی ربك راضیه مرضیه را شنیده از دارالافتاء ابلقا
شنافتند مرقد منورشان در قریهٔ ادران است مشهور و معروف
(یزادو یتبرک به) بر مرقدشان عمارت عالی است و آخر
دعوانا ان الحمد لله رب العالمین .

حضرت خلیفه ۳۱۹

— میر عبدالباقی صاحب ادرانی قتالی —

الشیخ العالم، العارف القالی الباقی خلیفه میر عبدالباقی
صاحب ادرانی قتالی خلف الصدق خلیفه میر ابراهیم صاحب
است نسبت ارادت و خلافت از والد ماجد خود داشتند از علوم
شریعت و طریقت بهرهٔ وافیه یافتند یکانهٔ عصر و مقتدای
زمان بودند خوارق عاداتشان بسیار است درین مختصر
نمیکنجد لکن برخی را جهت استماع مخلصین شرح میدهم

* انقلاست * شاه کلخان بادیه نشین گفت غلامی را داشتم
 مفقود شده بود توسل بجناب شان جسته عرض مققودی غلام را
 نمودم اولاً سکوت نمودند در ثانی فرمودند حالا بخواب دست
 غلام تو در دستم بود که از نزد مرجان نام بنزد خود می
 کشیدم و از من پرسیدند که آیا مرجان نام در هرات خواهد
 بود من عرض کردم که در موضع دهن دو آب است فرمودند
 که در قبله زمین خواهد بود بعد از چند یوم غلام آمد ازوی
 پرسیدم که درین اوقت کجا بودی گفت در سرحد مشهد به
 کوه سرخ نزد مرجان نام بادیه نشین بودم در شب جمعه به
 خواب دیدم که حضرت خلیفه میر عبدالباقی صاحب ادراخی
 دست مرا گرفت و بجانب هرات کشیده از خواب بیدار شدم
 و از شوق دیدار شان بی طاقت شده روانه هرات شدم حضرت
 ایشان بداجوئی درویشان و بر آوردن حاجات مسلمانان
 و عبادت حضرت منان و تربیت مریدان بسی اهتمام داشته
 عمی سر بردند در سنه ۱۲۹۲ ز مافق امارت مرحوم امیر
 شیر علیخان بمصادق مصدوقه (کل من علمها فان) طائر روح
 بر قنوحش تنکنای فانی را بدرود کرده در فضای وسعت افزای
 جنان خرامند بر حمت حق بدوست مرقد منور شان در مقبره
 اوران بخطیره والد ماجد شان خلیفه میر ابراهیم صاحب واقع
 است (یزاد و یغیرک به) ملا عبدالرحمن شاعر متخلص به

عاشق که ملک الشعراء آن وقت بود اشعار ذیل را در مرثیه
و تاریخ وفات شان بسلیک نظم کشیده این است
و مضمون اذا جاء الاجل مفهوم میگردد

که نتواند کسی بیچد سر از جیب قضا اینچ
ز سوک یکجهان فانی که شبهش نیست در گیتی

دل از هستی ببرد ازد مکن چون و چرا اینچ
بقا بالله عبدالباقی آن پیری بحق رهبر

که در القاب بود سید و فخر الورا اینچ
خهی خضر مسباح و ش که وقت خرق عادتها

ز الفاس خوش خود ساختی دار الشفا اینچ
دعای حور من و جه قبول افتاد چون گفتش

مرا آنجا رساند یا ترا خواهد خدا اینچ
* بود جایش جوار رحمت حق * بهر تار بخش

۱۲۹۲ حساب اندر جمل کن تا بیابی مدعا اینچ
(و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین)

۳۲۰ حضرت خلیفه میر محمد صدیق

* ادرانی قتالی قدس سره *

آن شهباز بلند پرواز عرش آشیان قدسی مکان قطب
و ربانی و غوث صمدانی مرشدی و مولائی خلیفه میر محمد

صديق صاحب ادراى خلف الصدق حضرت مير عبدالباقي صاحب ادراى است ذر علم ظاهر و باطن و در طريق تجريد و تفريد يك نه زمان بودند انفس طيبه شان را خالق تعالى شفاء امراض آفريده بود در يك توجه طالب مستعد را از حضيض خاك باوج افلاك ميرسانيدند جامعه خشن و كهنه يه شيدى و رياضت بدن كوشيدى هر كسى كه ايشان را ديدى دلش از حب دنيا سرد شدى و طالب راه آخرت گشتى و مرد شدى هرگز املاك و اراضى و ثنور نداشتى و با اين در هر شب و روز خلق بسيار از خوان احسان شان طعام برداشتى محبوب القلوب جمع مسلمانان بودى قرآن مجيد و احفظ داشته در هر شبى در نماز تهجد يك منزل را بنايى و تدبير تلاوت نمودى بفقراء و مساكين بدرجه كامل متواضع بودى سفرى حرمين شريفين را بطريزى رفتند كه هيچ كس بدان طور نرفته در هر منزل اهالى آن جا ميريد و معتقد شان شدى خصوصاً مردم عرب و در مدينه مشرفه شب نهار در روضه مباركه قيام ليل مينمودند در الهجا در طريقه عليه قاه دريه و چشتيه و سهروريه ممتاز شده ميريد گرفتند خو ارق عايدات شان بسيار است كه يكي از مخلصين آنها را جمع نموده در يك مجله مشتمل بر دوصد ورقه است اين فقير بعضى را تيمناً و تبركا در اين رساله هرج مينمايد

* نقلست * در سنه ۱۲۶۶ یک هزار دویصد شصت و شش هجری
 قمری که ولادت باسعادت شان واقع شد حضرت میر ابو الفیض
 صاحب سیو شانی (رح) که شیخ بزرگ و معروف است و
 عنقریب شرح حالات شان می آید بمبارکبادی این تازه ککل
 بوستان احمدی بقریه ادران در نزد والد ماجد شان
 خلیفه میر عبدالباقی صاحب آمدند بعد از فراغ حضرت میر
 ذکر نمودند که قره العین را بیاورید که چشم بجمال وی
 منور شود خادمه که آن را خیری میگفتند ایشان را در
 قنداقه آورده زینت بخش مجلسیان گردانید حضرت میر
 صاحب قنداقه شان را در بغل گرفته ایستاده شدند و ایشان
 را از سر خود بالا گرفته بجوش و خروش آمده فرمود
 توباد! باغ احمدی مبارک * شمس فلک محمدی مبارک
 و چند فرد عاشقانه از اشعار حضرت شمس تبریزی (رح)
 خواند و فرمود میر محمد صدیق از من بالا و از خلیفه
 عبدالباقی جان بالا و از مشایخ وقت بالا از این حالات
 برای مجلسیان شوری و فغانی ظاهر شد بعد حضرت میر فائده
 خواند عزیمت خانه خود نمودند کرامات اولیا حق است
 چنانچه حضرت میر فرمودند رتبه صاحب مبارک از همه بالا
 گرفت * نقلست * صوفی ملا احمد کورتی که یکی از مخلصان
 شان بود میگفت که من روزی شرف صحبت شان را حاصل نموده

فرمودند که ای احمد خوب شد، که آمدی اسپ حاضر کن
 که بشکار میرویم و هیچوقت بشکار نمی رفتند چون حاضر کردم
 سوار شدند و میرفتیم باران گرفت من متفکر و متحیر به
 رکاب شان میرفتم و با خود می اندیشیدم که تفنگ و آلت
 شکار موجود نیست چگونه صاحب مبارك شکار خواهند نمود ناگاه
 بکوه رسیدیم عذرا اسپ را گردانیده در شعبه داخل شدند
 که دو کوسفند کوهی شاخ بشاخ پیچیده در آن شله افتاده
 از حرکت مانده اند و توانائی رفتن ندارند فرمودند که ای
 احمد این هارا ذبح کن که از عذاب خلاص شوند و با خود
 ببریم چنان کردم فرمودند که ای احمد با خود میبانی بشیدی
 دیدی که بی تفنگ شکار میشود میفرمودند مرید گرفتند
 کسی را شاید که اگر در هر ناحیه عالم هفتاد مرید داشته باشد
 و بیک زمان همگی موت شوند از حال هیچیک غافل نباشد
 * قلست * میرا براهیم خواجه سیروانی (رح) در ابتداء
 مرید شیخ ملا عبدالعزیز قشوری بود و در اخیر از مریدان
 صاحب مبارك شد میگفت روزی در بادغیس بخواب قیلوله
 شدم و بیشتر بصحبت صاحب مبارك نرسیده بودم و اندیشه
 آن هم نداشتم در خواب دیدم که کسی میگوید که خلیفه میر
 محمد صادق (محبی السنة و ممدت البدعة القوی فی الله الوائق
 بالله المتوکل علی الله الذی لم یوجد مثله فی البلاد و لم یکن له

اظہار فی العباد و یقولون انه لمجنون و ما هو الا ذکر للعالمین)
 از خواب بیدار شدم و این عبادت را نوشتم و از مخلصان
 شدم ﴿ نقلست ﴾ صاحبزادہ عبداللہ جان مجددی کہ از مریدان
 حضرت صاحب چہار باغ جلال آباد است میگفت روزی خدمت
 خلیفہ صاحب عرض کردم کہ مرا اجازہ خواندن درود صلوٰۃ تہجد
 بدہید فرمودند اجازہ دیگر درود میدہم کہ بہ خواندن
 این درود شمارا احتمال ضرر است یک شب بی اجازہ در مسجد
 لیسان بخواندن این درود شروع نمودم ناگاہ دیدم کہ سہ شخص
 مہیب بر فیلہا سوار بر من حملہ آوردند التجا بحضرت
 خلیفہ صاحب آوردم حاضر گردیدہ فرمودند کہ مترس
 فیلہارا در حال دفع کردند درین اثنا جہد امجد خود اعنی
 حضرت مجدد صاحب را دیدم کہ میفرمودند حضرت خلیفہ
 صاحب مددگری تو شد و اگر نہ ترا ہلاک میکردند در
 سنہ ۱۳۲۵ ہجری قمری کہ سراج الملہ والدین امیر شہید
 امیر حبیب اللہ خان در ہرات شرف ورود یافت بدیشان
 ۱ خلاص مندی بسیاری بظہور رسانیدہ ازان چیز ی قبول
 نمودند مگر یوستین سمودی کہ جہۃ یادآوری گذاشتند
 ﴿ بیان رحلت با سعادت شان ﴾ قبل از رحلت چند چیز ازیشان
 بظہور یوست کہ مشعر بر فوت شان بود اولاً بر یک سال
 پیش از فوت بر خلاف عادت خود مدرسہ و ہمین روضۃ

متبر که را که حال مرقد منور شان است بشوق تمام بدست
 مبارك خود اشجار ناز و دران غرس نمودند دیگر در همان
 سال در ماه مبارك رمضان بخلاف عادت سابقه خود
 مسلمانان را جمع نموده با ایشان نماز تراویح را به شش
 شب ختم قرآن مجید نموده امامت کردند دیگر در این
 سال صحبت و خلوت با مریدان بیشتر از پیشتر مینمودند
 دیگر در آخرین مجلسی که ابن فقیر شریفیات صحبت نمود
 بعد از ملا طفت فرمودند که شمارا توبه میکنم هر گاه
 که جهت نماز سحری برخیزید یکبار خود را بر خاک انداخته
 بگوئید الهی خلیفه را بیا مرزای فرزند وجود شما سعادت
 دارین است ان شاء الله تعالی از صحبت شما مسلمانان بدرجاء
 عالیه خواهند رسید چون عمر شان به شصت و سه سال رسید
 که مسنونه حضرت سیدالانام است علیه و صلی الله السلام مرض
 مورثی که درد پا است بایشان عارض شد در شب جمعه
 سبز دهم صفر المظفر سنه ۱۳۳۰ هجری قمری جمیع اقوام
 را حاضر ساختند و با ایشان وداع نموده در وقت سحر
 فرمودند که وقت رحلت است متوجه باشید هر یکی به
 تهلیل و ذکر اشتغال ورزیدند و خود صاحب مبارك متوجه
 قبله نشسته منتظر بیک و پیام ملک علام بودند که انگاه ندای
 اوجمی الی ربك و ارضیه مرضیه را شنیدند لبیک گفته طائر

روح پر فتوحش تنگنای دنیای فانی را بدرد نموده بفضای
دلکشای جهان خرا مید حاضرین به آواز حزین استرجاع
نمودند که (انا لله وانا الیه راجعون) در روز جمعه
علما و مشایخ و حکام و اکثر اهل هرات در نوین علیا
کرد آمده صلوٰۃ جنازه را بخشوع و خضوع ادا نمودند
و چون در سه موضع مراقب مبارک را جفر نموده بودند در
قریه کورت و ادران و نوین اهالی این مواضع بایکدیگر
منازعه کردند اگر قوهٔ عسکری نبودی بمقاتله می کشید آخر
الامر بحکم قاضی شریعت و علما در وسط نژوستان نوین علیا
دفن نمودند در شب فوت شان جماعه از قلندران در خواب
دیدند که قطب زمان از دارالفنا بدارالبقا رحلت نمود در
ایام تیزی به جمع اصناف بازار هرات از مسلمان و یهود
و هندو بی حکم حاکم دکان بندی نموده همراه باقی اهل هرات
یسوک و ززی در نوین حاضر بودند تا به دو ماه گزینا شور
قیامت در نوین قایم بود در هر روز اهل یکفر به با علمی
محلل بجلهای فاخره بر افراشته مع مبالغ کثیره نعمت خوانان
و گریه کنان در نوین حاضر شده صدقه مینمودند که عده
حالا بهفتاد میرسد روضه متبرکه یسی فرح بخش و دلکشا
است در غربی تربت شان یکی از مخلصان باشارت خود شان
ایوانی رفیع بنیالی تعمیر نموده است از زیارت شان فیوضات

و فتوحات بر زائیران ظاهر و باهر است داند آن کس
که داند (یزاد و یتبرک به) و آخره عوالا ان الحمد لله
رب العالمین .

خلیفه حاجی سید احمد ۳۳۱

✽ صاحب قتالی ✽

قدوة السالکین و زبدة العارفین حاجی میر سید احمد
صاحب خلف الصدق حضرت حاجی میر سید محمد صاحب که
برادر کلان حضرت خلیفه میر محمد صدیق صاحب بودند
نسبت ارادت بخد متعم بزركوار خویش داشته و حضرت
عم بزركوارشان در باره شان همواره توجه و الطاف کاملی
داشتند عم بزركوارشان یکروز قبل از رحلت خود موصوف
و در خلوتخانه که آن را خواله هشت مینامند طلبیده توجه
دادند و بجای نشینی خود امر فرمودند بناء علیه ما دام
حیات زاویه نشین آن بقعه مبارکه بوده بعد از ور ریاضت
و ارشاد خاق کوشیده قدم بر قدم عم بزركوار نهاده بدرجات
عالیه مشرف شدند و قرآن شریف را حفظ می نمودند و
باستعمال کتب فقه و تفسیر و حدیث شریف بسی شایق بودند
✽ نقلست ✽ يك صر فی میکفت روزی در خاطر م گذشت
که چرا حضرت خلیفه بتوجه سالکین بسیار نامی کوشند بمثل

دیگر شیخان در حال دریا رفتند و مرا بخلوت طلبیده فرمودند
ای فرزند اگر ما شیخی کنیم شیخان دیگر از کار میمانند
البته ما بکار دیگر اشتغال داریم پس خطر از من دفع
شد! در اخیر عمر چند روز در بستر بیماری افتاده در یوم
یئجشنبه غره ذیحجه الحرام سنه ۱۳۴۱ بیک اجل رالبدیک
گفته جهان فانی را بدرود نموده بجوار رحمت حق تعالی
پیوست در قریه نوین علیا در خطیره عم بز رکوار خود
مدفون شد .

حضرت آخند ملاعلی محمد ۳۲۲

☆ صاحب اسفزاری ☆

الشیخ العالم العامل الامجد حضرت آخند ملاعلی محمد
صاحب خلف الصدق حضرت صوفی ملانو و محمد صاحب
است که یکی از بزرگان وقت بودند حضرت آخند صاحب
در عاقبت جوانی بطلب علم شغل داشتند بعد از تحصیل علوم
بطلب مرشد کامل شدند مدتی جو یا بودند تا خدمت حضرت
مولوی محمد جان صاحب که یکی از خلفای شاه صاحب
دهلی بودند در قندهار رسیدند دست ارادت و انابت
بدست مبارکشان دادند ریاضت و مجاهدت بسیار نمودند
تا از فضل کردگار بدرجات عالیه رسیدند و با مر خلافت

ممتاز شده با سفرار رجوع نموده بهدایت و ارشاد طالین
 عمر را بر داند حضرت ایشان دائم الصوم و دائم السکوت
 بودند * نقلست * روزی حضرت مولوی صاحب فرمودند
 در اثنا آنکه از دارالفخر بخارا مراجعت میکردیم
 در هرات آمده از یارات کثیر البرکات هرات رسیدیم
 و از آنجا عنان عزیمت را بجانب قندهار گردانیدیم در
 میان راه موضعی بود بسیار نورانی و فیضالی از اهالی
 آن دیار جو یا شدیم که درین موضع کدام بزرگ مسکن دارد
 که بوی عارفی حق پرستی بمشام ما میرسد گفتند این موضع
 از صوفی ملانور محمد است حال میدانیم که آن کس والد
 ماجد شما بوده است این درجه رفیع که شما را رسید
 است همانا چیزی از توجه آن بزرگ باشد از صحبت
 حضرت آخذ صاحب بسی خلفاء کبار و نامدار بکمال رسیدند
 که شرح حالات بعضی از ایشان درین رساله مندرج است
 از ایشان پنج نفر اولاد باقی ماند که هر یک بمنزل ماه تابان
 عالم را منور کرده است این فقیر بصحبت اکثر آنها رسیدم
 است خصوصاً حضرت صوفی صاحب علیه الرحمه مدفن شان
 در قریه عزیز آباد اسفزار است مشهور و معروف (یزاد
 و یتبرک به) تاریخ فوت شان معین باشد •

حضرت میر ابوالفیض ۲۲۲

☆ صاحب قذالی سیار شانی ☆

آن خلاصه خاندان اصطفی نقاره دودمان ارتضایان
 سوخته شوق الهی آن مرتقی مدارج اقطاب و ابدالی
 حضرت میر ابوالفیض قذالی قدس سره خلف الصدق میر
 ابوذر صاحب است که سلسله نسب نشان میرسد بحضرت سلطان
 ابراهیم قتال قدس سره و لادت باسعادت حضرت میر صاحب
 در روز دهم رجب سنه ۱۲۲۱ در قریه آخری ساخر واقع
 شده است بعد والد ماجد شان در قریه سیوشان نزول فرموده
 در زمانیکه حضرت میر صاحب سه ساله شدند پدر ایشان
 فوت شدند و در شمالی خالقاہ حضرت شیخ عبدالحی صاحب
 در سیارشان مدفون شدند در صغرسن اثر سعادت از ناصیه
 حضرت میر صاحب لایح بود در مبادی حال در شهر هرات
 آمده بنزد حضرت خلیفه ملا عبدالحی صاحب علم فقه
 و تفسیر و حدیث شریف را حاصل نموده بسلك ارادت داخل
 شدند و این اثنای قرآن مجید را حفظ نموده صیام
 حضرت داؤد علیه السلام را وظیفه خود ساخت و ریاضات
 شاقه کشید بعد از چند سال باذن واجازة خلیفه صاحب
 محوصوف عزیمت سفر قندهار نموده بخدمت شمس المشایخ حضرت

مولوی محمد جان صاحب میر با زار که خلیفه حضرت غلامعلی
 شاه صاحب دهلی بودند رحل اقامت انداختند و دست
 اوادت بدامان شان آویختند در آن زمان حضرت آخند
 ملا علی محمد صاحب اسفزاری هم بخد مت مولوی صاحب در
 قند هار بریاضت و مجاهدت بسر میدیدند جناب مولوی
 صاحب حضرت آخند صاحب و میر صاحب را بحفاظت باغ
 سنزری مقرر فرمودند این هر دو نفر هرانی از حسن خدمت
 بادللی فرصت بدرجات عالیہ رسیدہ محسود همه طالبان
 و مریدان شدند بعد از چند وقت حضرت آخند صاحب را
 پادشاه طالبان ماذون نموده مریخص اسفزار هرات نمودند
 در وقت آمدن کلام خود را بسر شان نهاده و سبحة خود را
 بدست شان داده تبریک و دعا کردند جای نماز نمودی خود
 و ابی حضرت میر صاحب عطا نموده فرمودند که ای سید زاده
 شما همراه آخند صاحب بروید تا کار شما را تمام کند پس
 هر دو بزرگوار عازم سمت هرات شدند چون برود هیرمند رسیدند
 حضرت آخند صاحب فرمودند ای سید زاده شما را سفر هندوستان
 لازم است بدہلی روید بزیارت حضرت غوث احدی شاه صاحب
 دہلوی چند سال خدمت نمائید و چند سال بتربیت میر صاحب
 حضرت امام ربانی تا کار شما تمام شود حضرت عزیمت دہلی
 نموده دو سال و سه ماه در آن روضہ متبرکہ بسر بردند بعد ازان جا

بسر هند شریف در روضه متبرکه حضرت امام ربانی صاحب
یکسال و چهار ماه خدمت و خلوت نمودند پس ازان مراجعت نموده
عازم هرات شده هفت سال بخدمت حضرت آخند ملا علی محمد
صاحب در عزیزآباد اسفزار خدمت کردند آخر الا مر که
بدرجه کمال رسیده از طرف آخند صاحب ماذون و مجاز
شده وارد هرات شدند و در ادران بجوار حضرت خلیفه
میر عبدالباقی صاحب سکنا نمودند بعد از هفت ماه در شهر
هرات قریب مسجد نقاشی جای گرفته بارشاد و هدایت
خلق بسرمی بردند .

بیان خوارق عادات شان

اگر چه کوش اهل هرات پر از خوارق عادات شان است
لکن بعضی را درین رساله درج مینمائیم ﴿تقلست﴾ روزی
حضرت میر صاحب در قریه کشک نماز ظهر را در مسجد بجماعت
ادامینمودند ناگاه ابر شد و ژاله گرفت حضرت میر نماز
جماعت را ترک نموده تنها ادا نمودند بعد از نماز امام
و مقتدیان اعتراض نمودند که چرا بجماعت را ترک نمودید
فرمودند امام نماز را ترک کرده در باغ خود درفته است
که باغ را ژاله زده است یا نه حقیر تنها ماندم نماز را تنها
خواندم امام تصدیق نموده که خاطر من متوجه باغ شده بود
معدرت خواست ﴿تقلست﴾ خلیفه ملا محمد جان که

خلیفه شان بود میفرمود که روزی بحضرت میر صاحب عرض
 کردم که در مصر رخ قلندری آمده است میگویند که سرمه
 سلیمانی دارد هر کس بچشم خود بکشد آن را کسی نمیبیند
 فرمودند آصف سلیمان با شماس سرمه سلیمانی ازان بخواید
 پس ازان زبان مبارک را بچشم من و آخذ زاده ملا محمد
 امان و ملا ابراهیم و عبد الکرام پسر ملا حسینی کشیدند
 هر چهار نفر میان از صبح تا بنماز ظهر هر چه از چهار بازار
 هرات بر میداشتیم و می گذاشتیم کسی ما را نمی دید چون
 وقت ظهر در مسجد نقاشی بحضور شان مراجعت کردیم
 دست مبارک را بروی ما بپاشیدند نمایان شدیم در سنه ۱۲۹۰
 هجری قمری از شهر رخت اقامت بقریه کبر زان کشیدند
 در همان سال یازدهم ربیع الاول یوم پنجشنبه تنگنای جهان
 خالی را بدروود نموده بفضای دلگشای چنان خرا میدادند
 شرح فوت شان اینست که قبل از فوت خود حضرت
 خلیفه عبد الباقی صاحب ادراکی را خواسته تجهیز و تکفین
 و نماز را بدیشان توصیه نمودند و پسر بماله خود میر
 غلام علی شاه را در طریقه علیه قادریه خلیفه و جانشین
 خود کردند در روز فوت شان سردار محمد یعقوب خان
 پسر امیر شیرعلی خان مرحوم با مشایخ و علماء هرات و
 باقی مخلصین در قریه کبر زان حاضر شده نعش مبارک را

بنا بوسیت خود شان در قریه سیاه و شان برده و در شمالی
خواتقاه حضرت شیخ عبدالحی در جنب والد ماجد شان
دفن کردند (انالله و الیه راجعون)

۳۲۴

حضرت میر غلام علی شاه قتالی

مجدوب حضرت اله العارف بالله میر غلام علی شاه
خلف الصدق حضرت میر ابو الفیض صاحب در ماه رمضان
سنه ۱۲۶۵ هجری متولد شدند در سن هفت سالگی با اجازه
والد ماجد خود جهة درس خواندن در عزیز آباد اسفزار
بخد مت شیخ زاده مکرم رفتند در سن شانزده سالگی از انجا
در داخل قریه کوه زور رفته از بعینات و ریاضات شاقه
نموده بعد از دو سال بهرات مراجعت نموده بخد مت والد
ماجد خود کسب طریقه ائینه قادریه نمود بعد از فوت پدر
بزرگوار خود مریدان را بتربیت طریقه قادریه با کمال
میرسانید صیام حضرت داؤد علی نبینا و علیه السلام را لازم
داشتند تلاوت قرآن مجید را بسیار می کردند شبها در مزارات
عالی درجات هرات بسر می بردند از ایشان خواق عادات به
ظهور رسید لکن این مختصر گنجایش بسط آن را ندارد

آخر الامر مرض ذات الصد را بایشان عارض شده چون اجله
موعود رسید بود بعد از چند روز در شب دوشنبه ربیع الثانی

سنه ۱۳۱۱ بیک اجل را الیک گفته جان را اجاتان تسلیم نمودند در یوم دوشنبه علما و سادات و حکام در قریه کبرزان حاضر شده جنازه خوانده نعلش شان را در آنجا دفن کردند مرقد شان مشهور و معروف است (یزاد و بتدیک به)

حضرت میر سید سعد الله^ش ۳۲

— صاحب قادری —

آن خلاصه خاندان مصطفوی نقاوه دودمان مرتضوی العالم العارف بالله الواصل الی الله حضرت میر سید سعد الله صاحب خلف الصدق حضرت سید حمید الدین صاحب است که سلسله نسب و ارادت شان میرسد بحضرت پیر پیران و میر میران غوث الثقلین و قطب الخاقین غوث الاعظم سید عبد القادر جیلانی (افضی الله علینا من فیوضاته و فتوحاته آمین) حضرت ایشان در اخیر عمر جهة زیارات کثیر الفوضات هرات زینت بخش این بقعه مبارکه هرات شدند در علم تفسیر و حدیث شریف بی نظیر بودند همواره مجالس و صحبت شان با علما بود بحدود و سخا شهرتی دارند در طریقه علیه قادریه خلق را ارشاد و هدایت می نموده مرجع خواص و عوام شدند مرحوم شهزاده کامران سدوزائی بسیار معتقد شان شد بذت صلبی خود را بحباله نکاح شان در آورده و هفت نفر غلام و کنیز و هفت

در بند حویلی که واقع است در جنب مسجد جامع شریف و هفت زوج اراضی غوران بائی را نذر الله نموده بخدمت شان تقدیم نمود پس ازان که الطاف پادشاهی دامنگیر شان شد مقیم هرات گردیدند دو میوه نوباده تازه که یکی شان میر سید محمد شریف و دیگری میر سید محمد نجیب از نخل باغستان شاهی بوجود آمدند که شرح حالات هر يك علیحده در حیز تحریر می آید آخر الامر حضرت موصوف بحکم کریمه (کل من علیها فان) طائر روحش جهان فانی را بدرود نموده به آشیان قدس خرامید شهزاده گان نامدار و علما و سادات و مشایخ و باقی مخلصین بجزاژه شان حاضر شده نعمت مبارک شان را در حزار فیض آسار حضرت ملا حسن مجزوب که واقع است به خیابان هرات دفن نمودند تاریخ فوت شان بتحقیق نرسیده است.

حضرت میر سید شریف ۳۲۶

صاحب قادری سیاهوشالی

زبدۀ سادات گرام و عمدۀ مشایخ عظام ثمرۀ شجره غوثیه
تازه گل باغ احمدیه محبوب حضرت باری میر سید شریف قادری
خلف الصدق حضرت میر سید سعد الله صاحب قادری است که مناقب
شان گذشت تولدشان در شهر هرات سنه ۱۲۵۴ واقع شده است
چنانچه شهزاده والا جاء جهانگیر شاه پسر مرحوم کامران شاه

در تاریخ ولادت شان چند فرد را برشته نظم در کشیده است
عیناً آن را تحریر مینمائیم :-

فارس پیر پیدان غوث اعظم آن شه اکبر - چو فرخ سرو آزاده زباغ احمد و حیدر
کلی از گلشن بطنین و بارزوجه زهرا - خجسته میوه از فرآن خاتون نیکو قر
چو زیبا کوکبی آمد برون از مطمح خوی - ز برج کامرانی گشت طالع چو نمه انور
پیر نسل چنان شاهی که شاهان همه عالم - ز خاک پای او سازند کجیل بر چشم تاج سر
محی الدین جیلانی شهی کل اولیاء الله - که ز برقه قدمش گردن نهاده اصغر و اکبر
و راماد به ددختر چنین شاهی که از عدلش - دو اندر هری ناگوسفندان گر که یاور
محمد کامراز شه کز فروغ کوکب بختش - بود شام هری روشن چو صبح مطمح خاور
زهی شهزاده و سید محمد شد شریف اسمش - زهی اسم زهی اصل زهی نسل زهی گهر
ذوالادبی چون بود این سید و شهزاده - بجو تاریخ مولودش جهان گیر از (بنامبر)
۱۲۵۴

در مبادی حال بتحصیل علوم و کمالات پرداختند و بهره وافق
یافتند چنانچه در کمالات ظاهر و باطن یگانه عصر شدند بعد از
فوت پدر بزرگوار هر دو برادر از شهر کوچکرده در قریه سیدو شان
سکنی پذیر شدند اهلای آند یار بخدا مت شان ارادت و
عقیدت نمودند این فقیر مؤلف بصحبت شان بسیار رسیده است
خلق نیکو و خلق دلجو داشتند این چنین صورت زیبا و سیرت
دلر با یکسی ندیدم مرجع خاص و عوام بودند دو مرتبه
بزارت حرمین شرفین زاد هما الله شرفاً مشرف شدند در مرتبه

اخیر والد ماجدم بمعیت شان شامل بودند حالات عجیبه از ایشان دریافتند به ترتیب مریدان و دلجوئی مسلمانان بسیار میکوشید خرق عادات از ایشان بظهور می رسید .

﴿نقلست﴾ مر حوم آخند ملا عبد الخالق که امام و مدرس شان بودند بی فرمود هرگاه سحر در مسجد می آمدم از دور مسجد را روشن میدیدم چون بمسجد داخل میشدم میدیدم که حضرت صاحب در مسجد مراقب نشسته و چراغ ایست میدانستم که آن نور ذکر است چون عمر ایشان بشصت و سه سال رسید بمرض سوزاکی گرفتار شده در سنه ۱۳۱۷ بیک اجل را لبیک گفته در جوار رحمة رب العالمین (فی مقعد صدق عند ملیک مقتدر) شتافتند علما و سادات و مشایخ و اهل هرات در جنازه شان حاضر شده در خطیره حضرت خواجه روشنائی که واقع است در سیو شان قریب نهر گذاره نعش ایشانرا دفن نمودند (ان الله وانا الیه راجعون)

حضرت صاحبزاده ۳۲۷

سید محمد نجیب قادری سیاروشالی

عالم ادیب لایب و عارف حبیب لسیب صاحبزاده میر سید محمد نجیب خلف الصدق حضرت میر سید سعد الله صاحب و برادر خرد صاحبزاده میر سید محمد شریف است ولادت با سعادت

شان درسنه ۱۲۵۹ در شهر هرات واقع شده است در
 مبادی حال با برادر کلان خود بتحصیل علوم کوشیدند تا
 در کمالات صوری و معنوی بر اقران فائق شدند در فن شعر
 مهارت اعلی و ید طولی داشتند قصیده که در مزار فیض
 آثار حضرت خواجه محمد کنجان است از نتایج طبع ایشان
 است بر عایت دلها و خدمت علما و فقرا میگوشتند بزیارت
 حرمین شریفین بصحابت برادر کلان خود مشرف شدند
 درسنه ۱۳۱۲ در حین حیات برادر بزرگ ایشان بحکم آیه
 و افه (کل نفس ذائقة الموت) طائر روح پر فتوحش از
 تنگنای قفس بدن پرید و بآشیان اصل رسید (انالله و انا
 الیه راجعون) علما و سادات و سایر اهل هرات درسیاوشان
 جمع شده جنازه شانرا خوانده در مزار فیض آثار حضرت
 خواجه روشنائی دفن نمودند .

حضرت آخندزاده ۳۲۱

— ملا یحیی صاحب زیارتگاهی —

آن خزانه علم و حکمت آن یکانه حلم و عصمت آن حامل
 شریعت مصطفوی صلی الله علیه و سلم و عامل طریقه مرتضی رضی
 الله تعالی عنه آخندزاده ملا یحیی خلیف الصدق مرحوم
 آخند ملا عبد الله فاضل بخارا اثنی عشرت که در علم و تقوی

یکانه عصر و فرزانه دهر بودند آ خند زاده موصوف در عنفوان
 شباب جهة تحصیل علوم بسی ریاضات و مجاهدات نمودند
 تا علوم عقلیه و نقلیه و اصول و فروع را بخدمت والد ماجد
 خود حاصل کرده بتدریس طلبه در مدرسه والد ماجد خود
 میکوشیدند و ضابط مرشد کامل میبودند چون ایشان شافعی
 میرزا رحیم الله عزیز آبادی که از اعظم خلفاء قطب العارفین
 حضرت غلام علی شاه صاحب دهلوی بودند و در هرات شرف
 ورود یافتند جناب آخند زاده موصوف بخدمت شان
 شتافتند و بقاء را در ادب و شرف و همت خود انداخت
 و چنان ریاضات شاقه کشید و رنجها دید که زیاده از طاقت
 بشر است تا بخلعت خلافت شان مشرف گشت با وجود این تدریس
 طلبه را ترک ننمودند اکثر اهل هرات از علما و امرای
 و معتقد شان شدند امیر محمد یعقوب خان پسر امیر شیر علی
 خاقان هر حرم با اعیان و ارکان دولت روزهای جمعه
 در زیارتگاه بخدمت ایشان میرسیدند کرامات و خوارق
 عادات از ایشان بسیار بظهور میرسید که تفصیل آن درین
 نمی گنجد در سنه ۱۲۹۳ طائر روح پرفتوحش از تنگنای
 دنیا ی دلی پرید و به آشیان اصل خود رسید علما و سادات
 و مشایخ عصر و حکام و مریدین در قریه زیارتگاه نماز
 جنازه را خواندند و در دشت بلان قریب مرقد بنویز کواش

د فن نمودند از ایشان خلفاء نامدار و اولاد کامکار
باقی ماند. تار یخ و فات از طبع فقیر مؤلف است.

ز فضل عالم عارف که نامش یحیی — زیارتگاه عالم شد زیارتگاه بیهمتای
لقاء حضرت حق راز اس — مشتاق میبودی — بشدت تار یخ فوت او (لقاء خالق یکتا)

۱۲۹۳

حضرت خواجه خلیفه ۳۲۹

— مولانا صاحب حوض کرباسی —

آن مقتدای طریقت و پیشوای شریعت سلاله مشایخ عظمه
حضرت خلیفه مولانا صاحب رحمة الله علیه خلف الصدق
حضرت خلیفه خواجه محمد یوسف اجماعی است که مناقب
شان در کتب مسطور است سلسله نسب شان میرسد بحضرت
شیخ الاسلام و قطب الانام حضرت شیخ احمد اجماعی النامی
قدس الله تعالی سره که از احفاد حضرت جریر بن عبد الله
اجماعی است که یکی از کبار صحابه بوده است رضی الله تعالی عنه
قام مبارک ایشان خواجه عبد الرحیم عماد الدین است ایشان
در طریقه علیه نقشبندی مرید و خلیفه پدر بزرگوار خود
بوده اند درجه عالیه داشتند در علم فقه و تفسیر و حدیث
یکانه عصر خود بودند و اکثر اوقات همراه علما مجالسه و مذاکره
مینمودند تحصیل علوم را از خواجه ضیاء الدین محمود که

داماد ایشان نمودند همواره اوقات را باوراد و وظایف و ریاضات
 شاقه مصروف میداشتند در نصاب خلق و دلجوئی شان سعی بلیغ
 مینمودند در اداء فرائض و جماعات و اتباع سنته سینه کوشش
 زیاد داشتند خوارق عادات از ایشان بسیار ظهور رسیده
 * نقلست * بعضی مخلصان شان از ظلم محمد علم خان فرامی
 شکوه و استغاثه نمودند که بسیار شخص جابر و ظالم است
 و تعدی آن از حد گذشته که شب و روز در ایدای خلق
 خدا میکوشد فرمودند که عرض شمارا امشب خدمت
 بزرگان خواهم نمود و امیدوارم که باین نیزه شکم
 او را یاره کنند و اشاره بر نیزه خود کردند در همان
 شب شکم خان مذکور در فراره یاره کرده او را هلاک
 ساختند * نقلست * خواجه قطب الدین که همشیره زاده
 و امام و مدرس مسجد شان بود میگفت روزی حضرت
 ایشان بر ایم فرمودند ای فرزند چرا در پی طلبه رانمیکوئی
 در جواب شان گفتم که طالبان از علوم بلند میخوانند و بنده
 از درس آنها عاجزم فرمودند هر کتاب که میخواهی
 تقدیر کن انشاء الله تعالی میتوانی همان بود که هر کتاب
 از هر علم که مطالعه کردم منکشف شده اند پس فرمودم
 عمر شان بهفتاد و شش سال رسید و سنه ۱۳۹۳ هجری قمری
 یوم پنجشنبه هشتم جمادی الاخری مرغ رو حنی چادر خیمه

حق پیوست مرقد مبارک شان در شرفی مزار فیض آثار
حضرت خواجه ابوالولید احمد است • یزاد و یتبرک به)

حضرت حاجی خواجه ۳۳

— احمد الجامی حوض کر باسی —

عارف اوحده و شیخ امجد حضرت حاجی خواجه احمد
الجامی رحمه الله علیه خلف الصدق حضرت خواجه عبدالرحیم
عمادالدین الجامی است وی فرزندان ارشد و مرید و جای
اشیخ پدر بزرگوار خود بودند از اکابر مشایخ عصر است
تعلیم فقه و تفسیر و حدیث و تجوید را در نزد مرحوم ملا
مقری محمد که امام و مدرس شان بودند نموده اند و از علم
طب نیز بهره وافیه داشتند در ریاضات و مجاهدات و اتباع
سنت حضرت خیر الانام علیه الصلوة والسلام بسر میبردند
در نصایح و دلجوئی خلق بسیار میگردیدند هینف و شکوه
شان قلوب را فراهم میکرد که در حضورشان اکثر مردم را
یارای سخن گفتن نبود مرجم خواص و عوام بودند
امرا و حکام بخدمت شان عقیدت و ارادت داشته بصحبت
شان میرسیدند و استفاد می نمودند بمثل مرحوم سردار
محمد ایوب خان پسر مرحوم امیر شیرعلیخان و مرحوم فراموز
خان سپه سالار هرات (نقلست) نایب میر خان بر درانی

حوض کرباسی میگفت روزی حضرت حاجی صاحب مرا امر فرمودند که اسب مهیا کن تا با تو بزیارت حضرت خواجه ملاکوهی برویم همان بود که رفتم و تا عصر در آنجا بسر برده نماز عصر را در آنجا خوانده مراجعت نموده نماز شام را یکسار حوض داشت خواندیم در اثناء نماز هر دو اسب کریخته رفتند که از چشم غایب شدند من مضطرب شده بعد از نماز اراده کردم که آنها را تعقیب نمایم مرا منع کردند و فرمودند که تا نماز خفتن را بخوایم خود آنها میآیند چون نماز خفتن خوانده شد هر دو اسب حاضر شده آنها را سوار شده آمدیم عمر شان بهشتاد و سه سال رسید در یوم چهارشنبه با نژده هم محرم الحرام سنه ۱۳۰۷ بود که بیک اجل را لیلیک گفته بجوار رحمت حق جلشاهه میوستند مرقد مبارکشان در جنب والد بزرگوارشان است یزاد و یتبرک به)

حضرت مولینا عبد الغفور ۳۳۱

— صاحب خواجه چناری —

صاحب الفیض والنور ما وجد نظیره فی الدهور حضرت مولینا عبد الغفور قدس سره خلف الصدق حضرت ملاقر بان و ایشان خلف الصدق حضرت آخند ملاکند معلی صاحب است

و سلسله ارادت شان بجد بزرگوارشان میرسد در تجرید
و تریب و ترك دنیا در عصر خود نظیر نداشت اكثر اوقات را
در مغاری کوه و قلل جبال بسر می برد جامه خشن و کهنه
پوشید و بمجاهدت و ریاضت نفس میكوشید * (نقلست) * در
مبادی حال جهة صید و شکار در مرغزار میكشت و در سیر
وسلوك نمی كوشید روزی در ویشی در قریه خواجه محمد
چنار با ایشان تصادف نموده فرمود ای عبد الغفور تا یکی
عمر را ضایع میكنی و بطریقه جد امجد خرد نمیروی فرمود
كه حلاوت و حرارتی در خود نمی بینم آن درویش فرمود
چهل شب در آستانه جد خود حضرت آخند ملا گند معلى صاحب
قبام نما البته بهره و كام خود را خواهی یافت حضرت مولانا
چهل شب در خسرو چنانچه درویش گفته بود بسر بردند
شب چهارم حضرت حق سبحانه تعالی برایشان داد آنچه داد
كرامت و خرق عادات شان در هرأت بحد توانا است لکن
در این مختصر گنجایش آن را ندارد و تاریخ ولادت
و وفات شان معلوم نشد لهذا به تفصیل آن نپرداختم
مدفن شان در قریه خواجه محمد چنار مشهور و معروف
است در اجابت دعا مجرب است یزاد و یتبرك به)

حضرت شهزاده ۳۳۲

— حاجی کیتی ستان پاشدان —

العارف بالله الذی اذا قال بالله واذا سکت سکت لله فرید
العصر و وحید الزمان الشیخ حاجی کیتی ستان خلف الصدق
شهزاده سلطان شاه است بن مر حوم امیر تیمور شاه بن مر حوم
السلطان احمد شاه الغازی و ایشان از جمله مردان و مجزوبان
سالك بودند میفرمودند که پدرم شهزاده سلطان شاه اساس
سلطنت را بعم محترم شهزاده محمد شاه گذاشت و مصاحبت
فقرا را بر خود لازم گرفت و همواره حدیث مبارک را تکرار
مینمود که [اللهم احیننی مسکیناً و امتنی مسکیناً و احشرنی
فی زمرۃ المساکین] و مرا امر میکرد به آموختن علوم
شرعیه و من در مد رسه پای حصار بخدمت حضرت خلیفه
ملا عبد الاحد صاحب درس میخواندم در آن اثنا فقیری بنزد
پدرم آمد و گفت کیتی ستان را بمن بسپارید که تربیت
کنم از و فور عقیدت که برای درویشان داشت برایش
مسکن و معاش مقرر نموده مرا بصحبت وی ترغیب نمود بنا به
فرموده پدر خود که گاه بعد از فراغ درس بخلوت آن فقیر
میرفتم و ازان حالات عجیبه مشاهده مینمودم مگر اینکه مرا
تعلیم ذکر نمیکرد روزی بنزد پدرم آمد و باوی وداع نمود

و گفت امشب از دنیا میروم فر دادریش باین چهره حاضر میشود
 نعش مرا تکفین و تجهیز مینماید همان شب فوت شد فردا
 همان درویش حاضر شد و تجهیز نموده رفت بعد از آن جا
 متاثر شده و محبت فقرا در دلم جای گرفت درین اثنا پدرم
 فوت شد و آن آتش در دلم زیاده اشتعال یافت علامها و کنیزها
 را آزاد کردم و عازم سفر حر مین شریفین شده ترك وطن
 حالوف نموده یازده سال مسافر بودم در اثنا راه بصحبت
 فقرا و زیارت مشایخ رسیدم بعد از زیارت حر مین شریفین
 به بغداد شریف زیارت روضه مطهره حضرت غوث الاعظم
 محی الدین عبدالقا در جیلانی مشرف شدم درین اثنا حضرت
 شیخ عبدالرحمن صاحب که یکی از خلفای غوثیه بود از کرکوک
 زیارت حضرت شیخ شرف ورود می یافت بخدمت شان شدقم
 از نشان حالات عجیبه مشاهده کرده در مسلك ارادت شان
 حرا آمدم و بخدمت شان در کرکوک که هشت منزل است از
 بغداد رقوم و در جامع شن حجره نشین شدم هرگاه بخدمت
 شان میرسیدم بپایانستاده کلمات قدسی سمات شانرا
 استماع مینمودم بعد هفت سال مرا ماذین و مجاز گردانیده
 بجانب هرات فرستاد و فرمودلد در هرات که میروی اولاً
 بخدمت شخصی روی که در شرقی هرات مسکن دار و ولایم شان
 مولانا عبدالغفور است و مرا عطا فرمودلد اجازه خطی که

مشمول است بر ذکر مشایخ علیهم‌السلام از حضرت عبدالرحمن
 الی حضرت غوث الاعظم قدس سره چو در هرات آمد بنا بر مودتشان
 او را بصحبت حضرت مولانا در قریه خواجه چار رسیدند
 بمجرد که دست شانرا گرفتند فرمودند ای شهزاده تا لک‌نزد
 لبامدی خوشامدی من آب در بخواه بودم بارها میدیدم
 که دست متصرفی از طرف بغداد می‌آید و مشایخ هرات رد میکنند
 تا اینکه ترا فرستادند الحمد لله علی ذالک و نیز فرمودند
 الحمد لله که نسبت صحیح از حضرات غوثیه حاصل
 نمودی حضرت غوث الاعظم صاحب فرمودند که طوبی
 لمن دانی و لمن رای من رای الی سبعین درجه انتهى (تقلست)
 چون حضرت حاجی صاحب عازم هرات شدند بقریه برك
 کو بادام مسکن گرفته خلقی بسماریرا هدایت نمودند درین
 اثنا در یوم پنجشنبه سنه یگزار دوسد و پنججاه شیش بود
 حضرت امیرزاده را حق جل و علی برای شان عطا فرمود
 که آثار سعادت از ناصیه شان ظاهر و هویدا بود
 در صغرسن بکمالات ظاهری و باطنی متصف شدند چون در سن
 سی سالگی رسیدند در نوزدهم شهر محرم الحرام سنه ۱۲۷۶
 بجوار رحمت حق پیوست پدر بزرگوار شان بنا بسفارش
 خودشان لعش شانرا در قریه پانصدان بخطیره حضرت
 خوجه محمد بنده کاشا دفن نمودند پدر شان در مرتبه شان

بسی قصائد پر سوز انشاء فرمودند. بعد از فوت شان یازده
سان حضرت حاجی صاحب بعبادت و هدایت خلق خدا بسر
بردند در سینه یکگزارد و صد و نود و هفت روح پر فتوح
شان ننگنای قفس اندر ایدرود نموده بجوار رحمت حق
پیوست و در قرابه پاشدان در خطابه حضرت خواجہ محمد
بند کاشمہ فون شدند انا لله وانا الیه راجعون مزار فیض
اثار شان مرجع خواص و عوام است و آخر دعوانا ان الحمد
للہ رب العالمین

حضرت پیر امان الله ع ۳۳۳

صاحب غوری

آن فانی فی الله وبقی بالله حضرت پیر امان الله
خلف الصدق مولینا رحمة الله قندهاری است در بدایت حال
در شهر قندهار بتحصیل علوم اشتغال نموده علم فقه و تفسیر
و حدیث را تحصیل نمودند بعد طالب مرشد شده دست
اثابت را ارباب دست حق پرست حضرت بنا رفعت موالوی
محمد جان صاحب قندهاری دادند بعد از فوت شان ربقه
ارادت حضرت حاجی دوست محمد صاحب دهلی را که
خلیفه حضرت شیخ ابوسعید است و آن خلیفه حضرت شاه
لویاء غلام علی شاه صاحب دهلی قدس الله سرار هم بردوش

همت خود انداخته مدت سه سال در صحبت شان کسب علوم
 باطن نموده خرقة خلافت پوشیده بعد عنان عزیمت را
 بجانب هرات گردانید و از انجا بغور رفته رخت اقامت انداخت
 و بسیاری اهالی غور معتقد و مخلص شان شدند سال های
 بسیار در انجا بعبادت خدایتعالی و هدایت خلق الله بسر
 میبردند و از ایشان بسی کرامات و خرق عادات دیده شده
 که این رساله گنجایش آن را ندارد و در کتاب علیحدہ
 بعضی از مخلصان شان جمع نمودند آخر الامر در سنه ۱۲۹۳
 آنکه محزوه مدوید در قندهار واقع شد و ایشان همراه مخلصان
 خود بغزاف رفتند برای ایشان مرض ذات الجنب عارض شد
 از انجا مراجعت نموده در خوانه خود رسیده بحکم و افیه
 (کل من علیہا فان و یبقی وجه ربک ذوالجلال والاکرام)
 مرغ روح یرفتحش عالم فانی را بدروود نموده بسری آشیان
 اصل شتافت (انا لله وانا الیه راجعون) نعش مبارک شان
 را در قریه طولی که من جمله قرای غور است مدفون گردانیدند
 (یزاد و یتبرک به) و از اولاد شان بعد از فوت شان دو
 فرزند ارشد بطریقہ شان خلفا را ارشاد و هدایت نمودند
 حضرت ولی الله صاحب در غورات و حضرت مولوی ولی محمد
 صاحب در هرات حضرت ولی الله صاحب مدفن شان در
 پیرچمن است تاریخ فوت شان معلوم نشد و حضرت مولوی

ولی محمد صاحب درس نه ۱۳۲۰ در هرات داعی اجل
را لیک گفته و بآشیدان اصل شتافت و در قریه ده زیرک
مدفون شدند (رحمة الله تعالى عليهم اجمعین)

حضرت شیخ ملا عبد الرسول

صاحب اوکلی

آن سوخته عشق کبر یائی بار بافته درگاه الهی مقبل مقبول
شیخ ملا عبد الرسول مرید و خلیفه حضرت شیخ نور الله صاحب
است که بچند واسطه میرسد بحضرت امام ربانی مجدد الف
ثانی شیخ احمد سهرلدی قدس سره شیخ موصوف در تجرید
و تقرید بکانه زمان بودند اکثر عمر را بمزاورات عالی درجات
هرات گذرانیدند بفقر و صیام روز و صلوات و قیام شب طاقت
قوی می داشت از ایشان کرامات و خوارق عادات بسیار
بظهور رسیده که این مختصر گنجایش آن را ندارد همواره
لبچه نمدی پشمی می پوشیدند و به جا هدت نفس می گوشیدند
و با اقراء میجو شیدند تا آخر داعیه اجل را اجابت نموده
طائر روحش تنگنای دنیا را بدرود نموده بفضای دلکشای
جنان خرامید (الله و الا الیه راجعون) مدفن شان در علاقه
اوکل است مشهور و معروف بزاد و بتبرک به

حضرت میا فضل الحق ۳۳۵

صاحب مجددی

آن لاسك مناسك شریعت و قطب دائره طریقت شیخ
 زاده برحق حضرت میا فضل الحق صاحب مجددی خلف الصدیق
 شاه باز بلند پرواز قدسی مکان عرش آشیان شیخ الشیوخ
 حضرت میا محمد عمر صاحب مجددی است حضرت مرصوف
 در عنقوان شباب علوم متداوله را بخد مت والد ماجد خود
 تحصیل نموده داخل طریقه علیه نقشبندیه شد اندک اینقدر
 ریاضات و محاسنات و وظائف و اوراد داشتند که زیاده
 از طقه بشر است در ادراک جماعات و استقامه شریعت
 مطهره و رعایه و استمالت قلوب مسلمانان بی نظیر بودند
 در ماه مبارک رمضان در نماز تراویح هر پنج شب يك ختم
 قرآن شریف مینمودند و به تربیت مریدان میکوشیدند
 همواره مصاحب شان علما بودند سفر حر مین شریفین را
 همراه چند نفر مخلصین بسیار بطرز نیکو و آداب دلجوی بجای
 آور دند عمر گرامی شان قریب بهفتاد سال رسید در
 سنه ۱۳۳۲ ندای (ارجمی الی ربك راضیه مرضیه)
 را بگوش هوش شنیده طائر روحش تنگنای دنیا را بدرود
 نموده به آشیان قدس رسید (الله والا الیه راجعون)

در جتازۀ نشان علما و مشایخ و حکام و مخلصین
اجتماع نموده نعش مبارک شان را در خطرۀ علیحدہ غریبی
مزار فیض آثار حضرت مولوی جامی قدس اللہ سرہما دفن
نمودند یزاد و یتبرک به)

حضرت خلیفہ ۳۳۶

❦ ملا عبد الاحد صاحب سلجوقی ❦

قطب دائرۂ شریعت و غیاص بحر طریقت عارف امجد
خلیفہ ملا عبد الاحد صاحب خلف الصدق مرحوم آخند ملا
میرزا است که یکی از اکابر و مشاہیر علماء ہرات بودند
ولادت باسعادت شان در سنہ ۱۱۶۵ ہجری قمری واقع شدہ
است در عنفوان شباب علوم متداولہ را در نزد والد ماجد
خود تحصیل نمودہ بتدریس اشتغال مینمودند در سن بیست
و پنج سالگی اشتیاق صحبت مرشد کامل در کالون سینہ شان
اشتعال نمودہ موصوف را بیتاب کردہ جو یا و یو یا
مرشد کامل شدند اولاً بخد مت باسعادت حضرت خلیفہ میر
ابراہیم صاحب قتالی ادرانی شتافہ استدعاء ارادت نمودند
حضرت خلیفہ بعد از استخارہ فرمودند کہ نصیب شما در نزد
مانیست بعد بخد مت باسعادت آخند ملا عبید اللہ صاحب کہ
یکی از احفاد حضرت آخند ملا کند معلی صاحب بودند

تو سل نموده ایشان هم بعد از استخاره چنین فرمودند
 درین اثنا مکتوبی از دارالفاخره بخاری از حضرت
 قطب العارفین حضرت جی صاحب مسجد دی باسمی شان وارد
 شد که مطلوب شما درین جاست پس کمر همت را بسته با چند
 نفر از خا صان خود متوجه بخاری شدند در بادیه ها تله
 رسیده راه را کم کردند و متحیر نشستند در این اثنا حضرت
 جی صاحب دی بخاری این حال را دریافته یکی از
 مریدان که خلیفه ملا عثمان گواشالی بود فرمودند که بعضی
 از یاران شما در بادیه راه کم نموده بر نام مسجد بالا رو
 و آهسته اذان بکوی بعد از اذان بکوی که یاران بدست راست
 خلیفه موصوف مبارک نموده بقدرت الهی این آواز بکوش
 راه کم کرده کن رسید دست راست را گرفته راه یافتند
 بعد که به بخارا رسیدند ایشان را بطریق الیقه نقشبندیه
 داخل نمودند بادلای فرصت به درجات عالیه مشرف شده خلعت
 خلافت در بر کرده عازم هرات شدند باقی اوقات عمر عزیز
 را بر ریاضت نفس و هدایت خلق و تدریس کتب صرف نمودند
 خوارق عادات از ایشان بسی بظهور رسیده که این مختصر گنجایش
 آن را ندارد در اخیر که عمرشان به نود و پنج سال رسید جناب
 حضرت جی صاحب یکخرقه در هرات فرستادند و نوشند
 که این خرقه از ان ملا محمد حسین پسر شاست حضرت خلیفه

یاران را جمع نموده خرقه را در بری فرزند ارجمند خود
 خلیفه ملا محمد حسین صاحب که عنقریب شرح حالات شان ذکر
 میشود نمودند و فرمودند که ای فرزند این بار امانت که بدوش
 من بود بدوش تو انداختم متوجه خود باش و یا یاران و داع نمودند
 که این خرقه مژده فوت من است قریب بدان در بدست وینجم
 محرم الحرام سنه ۱۲۵۵ طائر روح یرفتوحش این تنگنای
 دنیای دلی را پند رود نموده در فضای بیدای جهان خرامید
 و نعش مبارک شان را در مقبره سلجوقیه که غریب لارستان
 حزار فیض آثار حضرت مولوی جامی قدس سره واقع است دفن
 نمودند انالله و انا الیه راجعون

حضرت خلیفه ۳۳۷

ملا محمد حسین صاحب

آن فاضل کامل و عالم عامل خلیفه ملا محمد حسین خلف
 الصدیق حضرت خلیفه ملا عبدالاحد است ایشان در عنقوان شباب
 علوم متداوله را در نزد والد ماجد خود تحصیل نموده بخد مت
 شان دست الالبت دادند بحسن خلق و عبادت و گوشه نشینی معروف
 بودند و در حسن خط نستعلیق شهره آفاق اند که قطعات شان
 بزبور و زر معلی در جمیع ممالک افغانستان موجود است
 و اکثر خوش نویسان هرات بالذات یا بالواسطه تلمیذ شان

است عمر گرامی شان از هشتاد سال متجاوز شد بالاخره ندائی
(ارجمی الی ربك) را بگوش هوش شنیده طائر روح شان
تنگنای دنیا را بدرود نموده بدارالخلد شتافتند و در مقبره
سلجرقبه مدفون شدند انالله وانا الیه راجعون)

حضرت میر مصطفی ۳۳۱

صاحب بیچقی قتالی رحمه الله علیه

ناسك مناسك شریعت مصطفوی و سالك مسالك طریقه
مرتضوی حضرت خلیفه میر مصطفی صاحب خلف الصدق
میر سید اشرف است که سلسله نسب شان میرسد بحضرت
میر یحیی صاحب که در اوائل این حصه ذکر شان تحریر
یافت حضرت ایشان در عنقوان شباب بتحصول علوم دینیه
پرداختند و ازان بهره وافق یافتند در زمان بدست وینچ
سالگی بمطالعه کتب تصوف روی آوردند تا داعیه ارادت
و اثابت بدیشان مستولی شده بخدمت حضرت شیخ ملا محمد
جان پسر بزرگ و جای نشین حضرت آخند ملا علی محمد
صاحب اسفزاری که مناقب شان گذشت شتافتند و مرید
شدند بعد از ریاضت چند سال بخلعت خلافت سرافراز
شده بتلقین و ارشاد مریدان پرداختند بعد از فوت پدر بزرگوار
خود بصحبت صاحب مجذوب و حضرت صوفی صاحب که پسران

دیگر حضرت آخوند ملا علی محمد صاحب بودند رسید و از نزد ایشان بزاز فن و اجازت خواست ایشان حالت قوی داشتند و باستقامت شرع شریف بسی اهما م مینمودند در اکثر اوقات در مسجد جامع شهر هرات بسر میبردند بسن چهل و هشت سالگی بطرز نیکو از یارت حرمین شریفین مشرف شدند خرق عادات از ایشان بسیار نقل میکنند * نقلست * یکی از مخلصان میگفت نیم شبی در مسجد جامع هرات تنهامراقب نشسته بودم دیدم که مسجد روشن شد و حضرت ایشان در آمدند از شوق دیدار شان ببهوش افتادم چون صبح شد ایشان را جو یا شدم که دران شب در قریه بیچقی بودند چون عمر شان بشصت و سه سال که عمر مسنونه است رسید در سنه ۱۳۳۷ هجری قمری طائر روح شان تذکنای دلیده را بدروود نموده بفضای باغ جنان خرامید علما و مشایخ و مخلصین جنازه خوانده نعش مبارک شان را در بیچقی دفن نمودند یکی از مخلصین شان بر مزار فیض آثار شان مسجد جامع عالی تعمیر نموده است یزاد و یتبرک به)

یکی از فضلاء وقت در مرثیه و تاریخ فوت شان چند قریه را در سلك نظم در آورده است عیناً نگاشته شد :-

یکانه قطب زمان شهسوار سیر و سلاک - مہین زمره سادات شیخ با تمکین
نزول فیض الہی بعرصہ امکان - عطای نامتناہی بساکنان زمین

وئیس اهل صفامیر مصطفی کو بود - خزینة گهری معرفت چراغ یقین
 جمال ملت دین مطلع شمس هدا - ضیاء نیر طر شاد مقتدای مهین
 چو بود طائر روحش ز آشیانه قدس - ز تنگنای قفس روی سوی علین
 میدان زشغل گرفت آن جناب در شوال - حساب رحلت او میشود ازین تعیین
 چو بود عارف یکتا بسر غیب جلال - ز سر غیب جلال انتقال فوشر، دین
 ۱۳۳۷

حضرت آخندزاده ۳۳۹

﴿ ملا محمد حسن او بهی ﴾

شمس فلک شریعت غواص بحر طریقت صاحب فیض الهی
 آخندزاده ملا محمد حسن او بهی خلف الصدق آخندزاده
 ملا شمس الدین قرم طوخی قندهاری است اخذ طریقه
 نقشبندی را از حضرت آخندزاده ملا کامران صاحب موسی
 زائی نموده اند و ایشان از حضرت مولوی ملا محمد جان
 صاحب میر بازار و ایشان از حضرت غلام علی شاه صاحب
 دهلوی قدس الله اسرار هم تحصیل علوم را در پشت رود
 قندهار کردند و در جوانی عازم هرات شده در قصبه او به
 سکنا پذیر شدند عمر خود را بتدریس علوم دینی و ارشاد
 و هدایت خلق بسر بردند بسیاری اهل هرات مخلص و معتقد
 شان بودند بسی حالت قوی داشتند از صحبت حکام احترام از

و اجتماع مینمودند بز یارت مزارات مشایخ بسیار میرفتند
 علی الخصوص در گزرهاه شریف بز یارت حضرت شبخ الاسلام
 مقبول حضرت باری خواجه عبدالله انصاری قدس سره دراستقامت
 شرع شریف بسیار میکوشیدند و حال را از مردم بیگانه می
 پوشیدند مخلصین شان کرامات و خوارق عادات از ایشان
 بسیار نقل میکنند عمر شان قریب بهشتاد سال رسید در
 سنه ۱۳۴۲ یرم سه شنبه هفتم ذیقعدة الحرام جهان فانی
 را بدرود نموده بدار الخلد باقی شتافت و بمخلصان داغ
 جدائی گذاشت نعش شان را در قریه بند بنوش اوبه دفن
 نمودند یزاد و یتبرک به)

حضرت صاحبزاده ۳۴

ملا محمد جان صاحب

آن رهنمای اهل ایمان و مقتدای اهل عرفان صاحبزاده
 ملا محمد جان خاف الصدق حضرت شبخ ملا عبد الرسول است
 که مناقب شان گذشته نسبت ارادت و خلعت خلافت از والد
 ماجد حاصل نمودند در عنقوان شباب مدت مدید و عهد بعید
 در هرات و قندهار جهت تحصیل علوم دینی و فنون یقینیه
 التزام فقر و غاف و ریاضات شاقه نموده قصب السبق از همگان
 و سایر اقران ربوده و از هر علم بهره وافر و حفظ متکثر

داشتند خوارق عادات از ایشان بسیار بظهور رسیده که
تحریر آن درین مختصر نمیکنند عمر گرامی شان قریب
به نود سال رسید آخر الامر بحکم آیه وافیہ (کل من
علیها فان و یبقی وجه ربک ذو الجلال والا کرام)
طائر روح بر فتوحش تنکنای دلیاء دنی را بدوود نموده
بفضای جنان خرامید در یوم یکشنبہ لهم محرم الحرام سنہ
۱۳۵۰ در علاقۂ اوکل در خطیرۂ والد ماجد خود مدفون
شدند اللہ وانا الیہ راجعون)

میر بابہ مجذوب ۳۲۱

﴿ قتالی رحمۃ اللہ علیہ ﴾

وی از اقوام قریب حضرت خلیفہ میر محمد صدیق
صاحب ادرائی بود عمر گرامی خود را در قریۂ ادران
به ترک عوائق و علایق گذرانید و در اخیر عمر در قریۂ
آزادان سکونت پذیر شد و اهل آن قریہ مخاص
شدند از وی حالات غریبی مشاهده می شد چنان
از صاحبان نقل میکنند روزی در قریۂ ادران
صبح میر بابہ گفت دیشب آخندزاده ملا
فوت شده است خدایش درجات رفیع دهد
من در تعجب شدم بعد معلوم شد که در

ملا محمد قاسم است ایشان بهر علوم عقلیه و نقلیه در حسن
خط از اقران فائق بودند گتب در سیه را دو مرتبه به قام
خود نوشتند و یادگار زمان گذاشتند در فن شعر مهارتی
تامی داشتند که اشعار آبدارشان در صفحه روزگار ثبت
است و تخلص شان عطاء الله است چنانچه این فرد ازان نشان
میدهد (ای عطا جولان بمیدان سعادت میکنند * آنکه
دایم در رضای حضرت معبود بود) و از توالیف شان رساله ایست
در شرح کلمه طیبه عبارات رائقه و مضامین فائقه در طلاق
لسان و فصاحت بیان شهرتی دارند عمر گرامی را بر ریاضت
و عبادت و اصیحت خلق و تدریس طلبه با انجام رسانیدند
و از زبان شان عالمی مستفید شد و باقیات صالحات برای
خود گذاشت با الاخره این دنیاء فانی را بدرود گفته در
سنه ۱۲۸۸ هجری قمری بسوی دار جا و دانی شتافت
(انا لله وانا الیه راجعون) مدفون مبارک شان قریب
مزار فیض آثار حضرت مولوی جامی علیه الرحمه
و مزار فیض آثار حضرت شیخ زین الدین الخوافی قدس
سره در خطیره علیحدّه که مسمی است به خطیره ملا ذبیح الله
خان واقع شده است .

آخند ملار حیمداد [رح] ۳

آن جامع علوم عقلیه و تقلیه حاوی علوم اصلیه و فرعیه
مرحوم آخند ملار حیمداد غلجائی درترین طلبه و استقامت
تدریس و زکاء عقل و فهم در زمان خود بی نظیر بودند در هر
فن و هر علم قوت و قدرت تالیف و تصنیف داشتند چنانچه
تعلیقات و تحریرات شان در کتب معتبره اکنون مسطور
و موجود است اکثر علماء نامدار از تلامیذ شان بودند
عمری بتدریس طلبه و نصیحت مسلمانان و عبادت قادر منان
گوشیده با الاخره بحکم کریمه (کل من علیها فان و یبقی
وجه ربك ذوالجلال والاکرام) طائر روحش جهان فانی
و ایدرود نموده بسوی آشیان قدس شتافت ان الله وانا
الیه راجعون)

آخند ملا عبدالله ۳

➤ فاضل ز یار تگاهی رحمه الله علیه ➤

جامع المعقول و المتقول حاوی الفروع و الاصول مرحوم
آخند ملا عبدالله فاضل والد ماجد آخندزاده ملا یحیی که
مناقب شان گذشت در علم و تقوی و انزوا منفرد عصر بودند
تجارب پناه مرحوم متوفی جاهی علیه الرحمه جهة تدریس

شان در زیارتگاه مدرسه عالیّه بنا نموده است که اکنون
آباد است وی مرید رشید حضرت شاه افضل احمد صاحب
که مشهور است به حضرت جی بودند بسی ریاضات و مجاهدات
نمودند عمر کرامتیه خود را بنصیحت مسلمانان و تدریس
طالبان علوم بالتجارب رسانیدند در بعضی کتب معتبره تحریرات
و تعقیلات شان دیده میشود بالجمله عالمی از زبان قائل
و حال شان استفاده نموده بهره وافق یافتند بالاخره
بحکم (کل نفس ذائقة الموت) از دست ساقی اجل شربت
موت چشید و جان را بجالان سپرد خلف الصدق شان آخند
زاده ملا یحیی صاحب باجماع مسلمانان نعش مبارک شان
را در مقبره زیارتگاه دفن نمودند و بر آن عمارتی
تعمیر نموده اند انالله وانا الیه راجعون

آخند ملا محمد اویسی

سید و شانی رحمة الله علیه

جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع و الاصول
آخند ملا محمد صاحب خلف الصدق آخند ملا محمد صالح
که جد امجد فقیر مؤلف است رحمة الله علیه ولادت باسعادت
شان در سنه ۱۲۲۵ هجری قمری واقع شد است در عالم وزهد
و تقوی بکانه عصر و فرید دهر بوده است تحصیل علوم را

در نزد مرحوم آخند ملا میر داد روضه بقی و علماء شهر
 نموده قصب السبق را از همکنان ربوده بعلم عقلیه و نقلیه
 فائق شده است که اکنون تحریرات و تعقیلات که برکت
 معتبره نموده بدست خط مبارکشان بنزد این فقیر موجود
 است به تربیت و تدریس طلبه می کوشیدند تا از برکات
 شان علما و مدرسان و الاشان بهره وافی یافتند و ایشان
 بعد از چند سال از وطن مالوف خود انزوا و عزالت گرفته
 در قلل جبال بسر می بردند و آتش شوق پیر کامل در کانون
 سینه شان شعله میزد و نمی یافتند آخر الا مر فقیری که نام
 مبارکش فقیر عبدالله هندوستانی بود با مر و اجازت حضرت
 قطب المعارفین غلام علی شاه صاحب دهلوی آمده ایشان را
 شش ماه در قلعه کوهی تربیت نموده بعد از آن فقیر بهندوستان
 مراجعت نمود و ایشان بوطن مالوف خود باز آمدند از ایشان
 بسیار حالات عجیبه و کرامات غریبه مشاهده نموده بدرجات
 بلند و مقامات ارجمند رسیدند خوارق عادات بظهور رسیده
 که این مختصر کنجایش آن را ندارد مرید نمیکرفتند اما چند
 نفر از دزدان و قطاع انطریق و فاجران را توبه دادند
 و اهل آن زمان بخدمت شان اخلاص و عقیدت کاملی داشتند
 ایشان همواره از صحبت حکام و عمال احتراز و اجتناب
 مینموده شب بعبادت معبود حقیقی و روز بتدریس طلبه علوم

عمر گرامی را که شصت و سه سال شد بانجام رسانیدند بالاخره
بحکم و افیة کل من علیها فان و یبقی وجه ربك ذو الجلال
والاکرام طائر روحش تنگنای دلدای فانی را بدروود نموده بیه
آشیان اصل خود رسید (انا لله وانا الیه راجعون)
مدفن مبارک شان در مقبره سیاه شان قریب مزار فیض
آثار حضرت خواجه محمد کنجان است و تا چند سال اهل
سیاوشان از خاک مرقد شان جهة دفع امراض خود می گرفتند .

مرحوم حضرت آخذ

ملا محمد عمر سلجرقی رحمه الله علیه

جامع المعقول و المنقول حاوی الفروع و الاصول حضرت
آخذ ملا محمد عمر سلجرقی در علم و ورع و استقامت
شریعت و جودت ذهن و قوت زکاء فرید عصر و وحید
دهر بودند اکتساب علوم و کمالات را بخدمت آخذ ملا خدا بخش
و آخذ ملا رحیم داد و آخذ ملا گلزار نمودند فقیر مؤلف کتب معتبره
و علوم متداوله را بخدمت شان تحصیل نمودم و از صحبت شان
برکات کثیره یافتیم اکثر علما و مدرسین این زمان از
تلامذشان است خواه بالذات و خواه بااواسطه عمر گرامی
را بمطالعه کتب و تدریس و تالیف بانجام رسانیدند
مؤلفات شان این کتب است : (۱) ملهم الاصول (۲) شرح

رعشه گرفتار شده از تدریس باز ماندند حواشی و تحریرات
شان در بعضی کتب ثبت است شرح فارسی خلاصه الحساب
از آثار خامه شان باقی است فقیر مؤلف کتاب مطول و خلاصه
الحساب را بنزد شان تحصیل نمودم نسبت ارادت بخد مت آخندزاده
ملایحیی صاحب زیارتگاهی داشتند قریب به او د سال عمر
نمودند آخر الامر داعی اجل را لبیک گفته در سنه ۱۳۳۵
بر حمت حق جل سلطانه یدوست ایشان را در سمت جنوبی
خطیره حضرت مولوی جامی علیه الرحمه دفن نمودند ان الله
والا الیه راجعون)

مرحوم آخندزاده

﴿ ملا عبد الباقی سیاهوشانی ﴾

جامع المعقول و المنقول و حاوی الفروع و الاصل
آخندزاده ملا عبدا لباقی سبا و شانی خلف الصدق آخند ملا
عبد الخاق اکتساب علوم و کمالات را از نزد والد ماجد
خود نمودند در تقوی و انزوا و حدت زکاء فرید عصر
بودند کتب معتبره را تدریس مینمودند بزیرات حرمین
شریفین مشرف شدند در طریقۀ علیه قادر به نسبت ارادت
و خلافت بحضرت صاحبزاده میر سید شریف صاحب قادری
سپاهوشانی داشتند بسیاری مسلمانان مخلص و معتقد شان

و حاجی موصوف را بتعلیم طلبه حفظ قرآن مجید مقرر نمودند
از خلوص نیت و یمن همت این هر دو نفر ضعیف حق جل و علا
مرحمت نموده هشتاد و نه حافظ تام جدید از دار الحفظ
بنعمت حفظ قرآن مجید مشرف و بوظیفه همه ساله از بیت
العمال موطف شدند در شهر صفر سنه ۱۳۴۰ بحکم آیه
و ا فیه (کل من علیها فان) جهان فانی را ید رود نموده
بعالم جاودانی شتافت چون حافظ قرآن مجید است تعبدین
تاریخ و فات حافظ قرآن شد ۱۳۴۰
مرقدشان مقابل درب مزار فیض آثار حضرت خواجه
ابوالولید احمد قدس سره واقع است یزاد و یتبرک به انا لله
و انا الیه راجعون

الی بخت ستم و چهل یک ادب عظام و هرات تهت
مد صاحبان علیه رحمة که درج این رسد مبارک است الحمد لله
آورده است و فدا که کاردار این مدبر رویه را فوب
کردان محی محمد علیا لکم داله و الهی به این رسد مبارک
عظام دلاست صراحت انجا کرام یوم و نیت عظام

azu_acku_ds375_h5_ray258_1310: page 166: incomplete
azu_acku_ds375_h5_ray258_1310: page 172: incomplete
azu_acku_ds375_h5_ray258_1310: page 226: incomplete
azu_acku_ds375_h5_ray258_1310: page 267: incomplete
azu_acku_ds375_h5_ray258_1310: page 276: incomplete